கழக வெளியீடு—௨௨௧

பதினெண்-
கீழ்க்கணக்கு

ஆசாரக் கோவை

பெருவாயின் முள்ளியார்
இயற்றியது

பாளையங்கோட்டை
அர்ச் சவேரியர் கல்லூரித்
தலைமைத் தமிழாசிரியர் வித்துவான்
பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியார் அவர்கள்
எழுதிய விருத்தி யுரையுடன்

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
WORKS PUBLISHING SOCIETY,
TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI & MADRAS

PRICE As. 8

கழக வெளியீடு - ௨௨௬.

பெருவாயின் முள்ளியார்

இயற்றிய

ஆசாரக் கோவை

வித்துவான்

திரு. பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள்

எழுதிய

விருத்தியுரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி. .... சென்னை. 1

Reprint: April, 1949.

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.

THIRUNELVELI & MADRAS.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை 1.

79/2

பதிப்புரை

"ஆசாரக்கோவை" என்னும் இந்நூல் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்ருகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இவை என்பது யாங்கள் வெளியிட்டிருக்கும் சிறுபஞ்சமூல முக வுரையான் அறியலாம். இந்நூல் கடைச் சங்க மருவிய நூல்களுள் ஒன்ருகலான், இதனுசிரியர் பெருவாயின் முள்ளியாருடைய காலம் அச்சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்ட தன்றென்பது நன்கு போதரும். தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் நீங்கலாக, இதன்கண் நூறு வெண் பாக்கள் உள்ளன. இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, குறள் வெண்பா, பஃருெடை வெண்பா முதலிய வெண்பா வகை யெல்லாம் இந்நூலின்கண் உண்டு. இந்நூலாசிரியர் சைவசமயத் தைச் சார்ந்தவர் என்பதும், இவர் ஊர்ப் பெயர் வண்கயத்தூர் என்பதும் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளான் விளங்குகின்றன.

இந்நூற் பாக்களிற் சில பத்துப்பாட்டு, சீவகசிந்தாமணி முதலிய இலக்கியங்களிலும், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம் முதலான இலக்கண நூல்களின் உரைகளிலும் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலுக்கு மூலநூல் ஆரிடம் என்னும் வடநூலெனத் தற் சிறப்புப் பாயிரத்தால் அறியக்கிடக்கின்றது. இதன்கண் கூறிய ஆசாரங்கள் பெரும்பான்மையும் சுக்ர ஸ்மிருதியிலுள்ளவென்று வடநூற் புலவர் கூறுவர். ஆசாரங்களை எடுத்து நுவல்வது குறித்தே இந்நூலுக்கு "ஆசிரகக்கோவை" எனப் பெயர் இடப் பெற்றது.

இந்நூலில் உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல் முதலியன பத்தழகுடனே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னின்ன செய்யற் பாலன வென்றும், அவற்ருல் இன்னின்ன நலமுண்டாமென்றும், இன்னின்ன செய்யற்பாலன வல்லவென்றும், செய்யின் இன்னின்ன கேடுக ளுண்டாமென்றும் இதன்கண் தெள்ளத் தெளிய விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

Reprint: *April, 1949.*

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.
THIRUNELVELI & MADRAS.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை 1.

பதிப்புரை

“ஆசாரக்கோவை” என்னும் இந்நூல் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்ருகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இவை என்பது யாங்கள் வெளியிட்டிருக்கும் சிறுபஞ்சமூல முக வுரையான் அறியலாம். இந்நூல் கடைச் சங்க மருவிய நூல்களுள் ஒன்ருகலான், இதனுசிரியர் பெருவாயின் முள்ளியாருடைய காலம் அச்சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்ட தன்றென்பது நன்கு போதரும். தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் நீங்கலாக, இதன்கண் நூறு வெண் பாக்கள் உள்ளன. இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, குறள் வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா முதலிய வெண்பா வகை யெல்லாம் இந்நூலின்கண் உண்டு. இந்நூலாசிரியர் சைவசமயத் தைச் சார்ந்தவர் என்பதும், இவர் ஊர்ப் பெயர் வண்கயத்தூர் என்பதும் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளான் விளங்குகின்றன.

இந்நூற் பாக்களிற் சில பத்துப்பாட்டு, சீவகசிந்தாமணி முதலிய இலக்கியங்களிலும், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம் முதலான இலக்கண நூல்களின் உரைகளிலும் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலுக்கு மூலநூல் ஆரிடம் என்னும் வடநூலெனத் தற் சிறப்புப் பாயிரத்தால் அறியக்கிடக்கின்றது. இதன்கண் கூறிய ஆசாரங்கள் பெரும்பான்மையும் சுக்ர ஸ்மிருதியிலுள்ளவென்று வடநூற் புலவர் கூறுவர். ஆசாரங்களை எடுத்து நுவல்வது குறித்தே இந்நூலுக்கு “ஆசாரக்கோவை” எனப் பெயர் இடப் பெற்றது.

இந்நூலில் உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல் முதலியன பத்தழகுடனே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னின்ன செய்யற் பாலன வென்றும், அவற்ருல் இன்னின்ன நலமுண்டாமென்றும், இன்னின்ன செய்யற்பாலன வல்லவென்றும், செய்யின் இன்னின்ன கேடுக ளுண்டாமென்றும் இதன்கண் தெள்ளத் தெளிய விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

இந்நூலின்கண் பல பாக்களில் 'முன்னையோர் கண்ட முறை'. 'யாவரும் கண்ட நெறி', 'பேரறிவாளர் துணிவு', 'நல்லறிவாளர் துணிவு' என்பன போன்ற தொடர்கள் காணப்படுவதுகொண்டு இதன்கண் கூறப்பட்ட ஆசாரங்கள் பேரறிஞர் பலர் தம் அனுபவத்தால் ஆராய்ந்து கண்டவையேயாம் என்பது பெறப்படுகிறது.

இந்நூலுக்குப் பாளையங்கோட்டை அர்ச் சவேரியர் கல்லூரித் தலைமைத் தமிழாசிரியர், வித்துவான் திருவாளர் பு. சி. புன்னைவன நாத முதலியாரவர்கள் எழுதிய விருத்தியுரையுடன், பழைய பொழிப் புரையுஞ் சேர்த்து இதனை வெளியிடுகின்றோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

ஆசாரக் கோவை

மூலமும் - விருத்தியுரையும்.

நல்லொழுக்கங்கட்குக் காரணம்

நன்றி யறிதல் பொறையுடைமை இன்சொல்லோ
டின்னாத எவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை கல்வியோ
டொப்புர வாற்ற வறிதல் அறிவுடைமை
நல்லினத் தாரோடு நட்டல் இவையெட்டும்
சொல்லிய ஆசார வித்து.

(இதன் பொருள்.) நன்றி அறிதல் - தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமையும், பொறையுடைமை - பொறுமையும், இன்சொல் ஓடு - இன்சொல்லும், எ உயிர்க்கும் - எல்லா உயிர்க்கும், இன்னாத - துன்பந்தருபவற்றை, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தலும், கல்வி ஓடு - கல்வியும், ஒப்புரவு - ஒப்புரவை, ஆற்ற - மிக, அறிதல் - அறிதலும், அறிவுடைமை - அறிவு உடைமையும், நல் இனத்தார் ஓடு - நல்ல இயல்புள்ளவர்களுடன், நட்டல் - நட்புச்செய்தலும், இவை எட்டும் - என்ற இவ்வெட்டுவகையும், சொல்லிய-அறிஞர்களாற் சொல்லப்பட்ட, ஆசார வித்து - ஒழுக்கங்கட்குக் காரணம்.

(பழைய பொழிப்புரை.) தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியறிதலும், பொறையும், இன்சொல்லும், எல்லா உயிர்க்கும் இன்னாதன செய்யாமையும், கல்வியும் ஒப்புரவை மிக வறிதலும், அறிவுடைமையும், நல்லினத்தாரோடு நட்டலும் என இவ்வெட்டுவகையும் நல்லாராற் சொல்லப்பட்ட ஆசாரங்கட்குக் காரணம்.

(கருத்துரை.) நன்றியறிதல் பொறையுடைமை முதலிய எட்டும் நல்லொழுக்கங்கட்குக் காரணம்.

நன்றி - நன்மை, பண்புப்பெயர். இன்சொல் - இனிமை+சொல். எ+உயிர்—"எகரவினா முச்சுட்டின் முன்னர் உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்" என்ற (நன்-உயிர். சூ. கசுந) விதிப்படி எவ்வுயிர் என்றாயிற்று. ஒப்புரவு பெரியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஞானம்; ஒப்பு+உரவு: அஃதாவது உலகநடை. நட்டல் - நள் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர்.

இச் செய்யுள் "பாதம் பலவரிற் பஃறொடை வெண்பா" என்பதற் கிணங்க நான்கடியின்மிக்குவந்தது. (க)

ஒழுக்கம் பிழையாதவரடையும் உறுதி

பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றம் கல்விநோ யின்மை
இலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப என்றும்
ஒழுக்கம் பிழையா தவர்.

(இ - ள்.) என்றும் - எப்பொழுதும், ஒழுக்கம் பிழையாதவர் - ஒழுக்கத்தில் தவறாதவர், பிறப்பு - நற்குடிப்பிறப்பு, நெடு வாழ்க்கை - நீண்ட வாழ்நாள், செல்வம் - பொருட் செல்வம், வனப்பு - அழகுடைமை, நிலக்கிழமை - நிலத்துக்கு உரிமை, மீக்கூற்றம் - சொல்லின் மேன்மை, கல்வி - படிப்பு, நோய் இன்மை - பிணி யில்லாமை, இ எட்டும் - இந்த எட்டு வகையினையும், இலக்கணத் தால் - அவற்றிற்குரிய இலக்கணங்களுடன், எய்துப - அடைவர்.

(ப-பொ-ரை.) நற்குடிப்பிறப்பு, நெடியவாணாள், செல்வம், அழகுடைமை, நிலத்துக்குரிமை, சொற்செலவு, கல்வி, நோயின்மை என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வெட்டினையும் இலக்கணத்தோடு நிரம்பப்பெறுவர் என்றும் ஆசாரம் தப்பாமல் ஒழுகுவார்.

(க - ரை.) ஒழுக்கந் தவறாதவர்கள் மேற்கூறிய எட்டு வகையையும் எய்துவர்.

ஆசாரம் - நன்றியறிதல் பொறையுடைமை முதலிய எட்டு. நற்குடிப் பிறப்பு - நல்ல குடியிற் பிறத்தல். ஆசாரமுடையவரே மேலாவர். வருணத்தா லுயர்வுதாழ்வின்று, ஒழுக்கத்தால் உயர் விழிவு என்க. மேலும் ஒழுக்கமுடையவர் நோயடையாதவராய்ச் செல்வங் குன்றாதவராய்ச் சிறப்பர். பிறப்பு, வாழ்க்கை - தொழிற் பெயர்கள். செல்வம் - தொழிலாகுபெயர். வனப்பு - பண்புப் பெயர். மீக்கூற்றம் - மேலான சொல். கூற்றம் - கூறு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். மீ - மேல். பிறப்பு முதல் நோயின்மைவரை பெயர்ச்சேவ்வெண். இச்செய்யுள் தனிச் சொலின்றிப் பல விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வெண்பா. (உ)

தக்கணை முதலிய தவறாது நடத்தல்

தக்கணை வேள்வி தவங்கல்வி யிந்நான்கும்
முப்பா லொழுக்கினாற் காத்துய்க்க—உய்க்காக்கால்
எப்பாலு மாகா கேடும்.

(இ - ள்.) தக்கணை - ஆசிரியர்க்குத் தட்சணை கொடுத்தலும், வேள்வி - யாகம் பண்ணுதலும், தவம் - தவஞ்செய்தலும், கல்வி - கல்வியும், இந்நான்கும் - என இந்நான்கினையும், முப்பால் ஒழுக்கினல் - மூன்றுவகைப்பட்ட நெறியாலே, காத்து உய்க்க - பாதுகாத்து நடத்துக, உய்க்காக்கால் - நடாத்தாக்கால், எப்பாலும் - எவ்வுலகத்தின்கண்ணும், ஆகா கெடும் - பயனாகாவாய்க் கெடும்.

(ப - பொ - ரை.) குரவர்க்குத் தக்கணை கொடுத்தலும், யாகம் பண்ணுதலும், தவஞ்செய்தலும், கல்வியும் என்ற இந்நான்கினையும் மூன்றுவகைப்பட்ட விதியாலே பாதுகாத்து நடாத்துக. நடாத்தாக்கால் எவ்வுலகத்தின்கண்ணும் தனக்குப் பயனாகாவாய் இந்நான்கும் கெடும்.

(க - ரை.) தக்கணை முதலிய பொருள்களைக் காலதாமதமின்றிச் செய்து முடிக்கவேண்டும்.

முப்பால் - மூன்றுபால்; மூன்று - அறம் பொருள் இன்பம் ஆகிய மூன்று. பால் - பகுதி. வேள்வி - வி விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். உய்க்க - க விகுதிபெற்ற வியங்கோள். எதிர்மறை வினைமுற்றெச்சம். இஃது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, மூன்றடியால் வந்தமையின்.

வேண்டிய வீரடி யாற்குற ளாமிக்க மூவடியாற்
றாண்டிய சிந்தியல் நான்கடி நேரிசை நொக்கதனில்
நீண்டியல் பாதத்துப் பஃறொடையாம். (ங)

வைகறையிற் செய்யவேண்டியவை

வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யும்
நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில்
தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக என்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை.

(இ - ள்.) வைகறை - விடியற்காலமாகிய, யாமம் - பின் சாமத்திலே, துயில் எழுந்து - தூக்கத்தினின்று விழித்தெழுந்து, தான் செய்யும் - தான் மறுநாள் செய்யவேண்டிய, நல் அறமும் - நல்ல அறச்செயல்களையும், ஒள் பொருளும் - ஒள்ளிய பொருளுக்கு வருவாயான செயல்களையும், சிந்தித்து - ஆராய்ந்து பார்த்து, வாய்வதில் - வாய்ப்புடைத்தாவதோடு, தந்தையும் - தகப்பனையும், தாயும் - தாயையும், தொழுது எழுக - தொழுது எழுந்து ஒரு செயலைச் செய்க, என்பதே - என்று சொல்லப்படுவதே, முந்தையோர் - அறிவுடைய பழைமையோர், கண்ட - செய்துவைத்திருக்கிற, முறை - முறையாம்.

(ப - பொ - ரை.) வைகறையாகிய பின்யாமத்திலே துயி லெழுந்து தான் பிற்றைஞான்று செய்யும் நல்லறத்தையும் ஒள்ளிய பொருட்கு வருவாயாகிய காரியத்தையும் ஆராய்ந்து சிந்தித்து, பின்னைக் கங்குல் புலர்ந்தால் பழுதின்றித் தந்தையையும் தாயையும் தொழுதெழுந்து ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குக என்று சொல்லப்படும் ஒழுக்கம், அறிவுடைய பழையார் சொல்லிய முறைமை.

(க - ரை.) மறுநாட் செய்யப்புகுங் காரியத்தை வைகறையி லெழுந்து சிந்தித்துப் பின் பெற்ரேரை வணங்கி அச் செயலைத் தொடங்குக.

வைகறை - மாலையாமமும் இடையாமமுங் கழிந்து அக் கங்குல் வைகுறுதல். அது கங்குல்வைகிய அறுதியாதல் நோக்கி வைகறையு மாம். விடியுமுன் பத்துநாழிகையளவு காலம். பண்டையோர ஒரு நாளை

“மாலை யாமம் வைகறை யெற்படு,
காலை வெங்கதிர் காயுநண் பகலென”

அறுபொழுதாகப் பகுத்துள்ளார். யாமம் - எழுரை நாழிகை; அஃதாவது மூன்று மணிக்காலம். முந்தை - முந்து பகுதி, ஐ - சாரியை. ஒண்பொருள் - அறத்தாற் செய்யப்படும் பொருள். வாய் வது - உண்மை. வாய்வதில் - உண்மையில், பழுதின்றி. பொழிப் புரைக்கிணங்க வாய்வதில் என்பதற்குப் பின்னைக் கங்குல் புலர்ந்தால் என்ற பொருளும் உரைக்கப்படும். இதுவும் பலவிகற்ப இன் னிசை வெண்பா. இவ்வெண்பாவின் அடிகள் மதுரைக்காஞ்சி யுரையிலும், பிரயோக விவேக உரையிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. ‘சான்ரே ஞக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே’ என்றபடி தந்தையே ஒருவன் ஏற்றத்துக்குக் காரணமாதல் கருதி ‘தந்தை தாய்ப் பேண்’ என்ற முறைக்கு இயையவே ‘தந்தையுந் தாயும்’ என்ருர். (ச)

எச்சிலுடன் தீண்டலாகாதவை

எச்சிலார் தீண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீத்தேவர்
உச்சந் தலையோ டிவையென்ப யாவருந்
திட்பத்தால் தீண்டாப் பொருள்.

(இ - ள்.) பசு பார்ப்பார் தீ தேவர் உச்சந்தலையோடு இவை- பசு பார்ப்பார் நெருப்பு தேவர் உச்சந்தலை இவற்றை, எச்சிலார்- எச்சிலையுடையராய், யாவரும் தீண்டார் என்ப - யாவரும் தீண்டார் என்று சொல்வர்; திட்பத்தால் - யாப்புற, தீண்டாப்பொருள் - எல் லாரும் எச்சிலோடு தீண்டப்படாத பொருளும் இவை.

(ப - போ - ரை.) பசு பார்ப்பார் தீ தேவர் உச்சந்தலையோடே கூட இவையிற்றை எச்சிலையுடையராய் யாவரும் தீண்டார் என்று சொல்லுவர்; எல்லாரும் யாப்புற எச்சிலோடு தீண்டப்படாத பொருளும் இவை.

(க - ரை.) பசு முதலிய ஐந்து பொருள்களை எவரும் எச்சிலுடன் தீண்டலாகாது.

திணைவிரவி எண்ணுப்பன்மைபற்றி அஃறிணை முடிபேற்றது. யாப்பு - உறுதி. "அழலை யந்தணரைப் பசுவினை மிச்சில் அடைந்துளோர் தீண்டிடலாகா" காசிகாண்டம். "தெய்வம்" என்றும், "உச்சந்தலையோ டியாவதும்" என்றும் பாடம். தீண்டார் என்பதில் ஆகார எதிர்மறை இடைநிலை புணர்ந்து கெட்டது. (ரு)

எச்சிலுடனே காணலாகாதவை

எச்சிலார் நோக்கார் புலைதிங்க ளுயிறுநாய்
தக்கவீழ் மீனோடே யிவ்வைந்துந் தெற்றென
நன்கறிவார் நாளும் விரைந்து.

(இ - ள்.) புலை - புலையும், திங்கள் - மதியும் (சந்திரனும்), ஞாயிறு - சூரியனும், நாய் - நாயும், தக்க - அழகிய, வீழ்மீனோடு- வீழ்மீனுடன், இவ் ஐந்தும் - சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தினையும், நன்கறிவார் - நன்மையானவற்றை அறிந்துள்ளவர், எச்சிலார் - எச்சிலையுடையவராய், நாளும் - எந்நாளும், விரைந்து - விரைவாய், தெற்றென - தெளிய, நோக்கார் - கண்ணால் நோக்கமாட்டார்.

(ப - போ - ரை.) புலையும் திங்களும் ஞாயிறும் நாயும் அழகிய வீழ்மீனோடு சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையும் எச்சிலையுடையார் விரைந்து தெளிய நாளும் கண்ணால் நோக்கார் நன்கறிவார்.

(க - ரை.) நன்கறிவார் புலை முதலிய ஐந்தையும் கண்ணாற் காணார்.

புலை - புலையன். ஞாயிறு - சூரியன். வீழ்மீன் - எரிநாள், விண்ணினின்றும் வீழும் மீன். மின்னுவது மீன். (சு)

நால்வகை எச்சில்

எச்சில் பலவு முளமற் றவற்றுள்
இயக்க மிரண்டு மிணைவிழைச்சு வாயில்
விழைச்சிவை எச்சிலிந் நான்கு.

(இ-ள்.) எச்சில் பலவும் உள - எச்சில்கள் பலவகை யுள, அவற்றுள் - அவைகளுள், இயக்கம் இரண்டும் - மல மூத்திரங்கள் இயங்கிய இயக்கம் இரண்டொடுகூட, இணைவிழைச்சு - இணை விழைச்சும், வாயில் விழைச்சு - வாயினால் வழங்கிய விழைச்சும், இவை எச்சில் - என இவை எச்சிலாவன; இ நான்கு - இவ்வெச்சில் நான்கையும் பாதுகாக்க.

(ப-பொ-ரை.) எச்சில்கள் பல எச்சில்களும் உள. அவற்றுள் மலமூத்திரங்கள் இயங்கிய இயக்கம் இரண்டொடுகூட இணை விழைச்சும் வாயினால் வழங்கிய விழைச்சும் என இவை எச்சி லாவன. இவ்வெச்சில் நான்கினையும் பாதுகாக்க.

(க-ரை.) பலவகை எச்சில்களில் மலசலங்கழித்தல் புணர்ச்சி அதரபானம் இந்நான்கையும் காக்க.

மற்று - அசை. இயக்கம் - அம் ஈற்றுத் தொழிற்பெயர். விழைச்சு - விருப்பம். இணைவிழைச்சு - புணர்ச்சி. (எ)

எச்சிலுடன் செய்யத்தகாதவை

நால்வகை யெச்சிலும் நன்கு கடைபிடித்
தோதா ருரையார் வளராரே யெஞ்ஞான்றும்
மேதைக ளாகுறு வார்.

(இ-ள்.) நால்வகை எச்சிலும் - மேற்கூறப்பட்ட நான்கு எச்சிலையும், நன்கு கடைப்பிடித்து - மிகக் கடைப்பிடித்து, ஓதார் - ஒன்றனையும் ஓதார், உரையார் - வாயால் ஒன்றனையுஞ் சொல்லார், வளரார் - கண்துயிலார், எ ஞான்றும் - எக்காலத்தும், மேதைகள் ஆகுறுவார் - மதியுடையாராக வேண்டுவோர்.

(ப-பொ-ரை.) கூறப்பட்ட இந்நான்கு எச்சிலையும் மிகக் கடைப்பிடித்து ஒன்றனையும் ஓதார், வாயாலொன்றனைச் சொல்லார், கண்துயிலார் எஞ்ஞான்றும் மதியுடையராக வேண்டுவோர்.

(க-ரை.) நால்வகை எச்சிலு முண்டானவிடத்து ஒன்றும் படித்தலாகாது, வாயா லொன்றையுஞ் சொல்லலாகாது, தூங்க லாகாது.

கடைப்பிடித்தல் - கைக்கொண்டொழுகல். வளர்தல் - கண் வளர்தல், தூங்கல். மேதை - அறிவு; எதிர்மொழி: பேதை. ஓதார் உரையார் வளரார் என்பவற்றில் இடையிலுள்ள எதிர்மறை ஆகார இடைநிலை புணர்ந்துகெட்ட. எ + ஞான்று—எஞ்ஞான்று; ஞான்று- பொழுது.
(அ)

காலைமாலைக் கடவுள் வணக்கம்

நாளந்தி கோறின்று கண்கழீஇத் தெய்வத்தைத்
தானறியு மாற்றாற் றொழுதெழுக அல்கந்தி
நின்று தொழுதல் பழி.

(இ - ள்.) நாள் அந்தி - சிறுகாலையில், கோல் தின்று - ஒரு கொம்பாலே பல் துடைத்து, கண்கழீஇ - கண் கழுவி, தான் தெய்வத்தை - தான் வணங்குங் கடவுளை, அறியும் ஆற்றால் - அறியும் நெறியால், தொழுது எழுக - தொழுக, பின் ஒரு கருமத்தைத் தொடங்குக; அல்கு அந்தி - மாலைப் பொழுதின்கண், நின்று தொழுதல் - தான் வணங்குங் கடவுளை நின்று வணங்குதல், பழி - குற்றமாம்.

(ப-பொ-ரை.) சிறு காலையின்கண் ஒரு கோலாலே பற்றுடைத்துக் கண்கழுவித் தான் வணங்குந் தெய்வத்தைத் தானறியும் நெறியால் தொழுக. மாலைப்பொழுதின்கண் தான் வணங்குந் தெய்வத்தை நின்று தொழுதல் குற்றமாம்; இருந்து தொழுக.

(க - ரை.) விடியற்காலத்தில் பல் துடைத்துச் சுத்தஞ்செய்து கடவுளை வழிபட்டுப் பின் ஒரு கருமஞ்செய்க. மாலைக்காலத்தில் வீற்றிருந்தே கடவுளை வழிபடுக.

நாள் அந்தி - நாட்காலை, சிறுகாலை; அந்தி - கூடுதல், பொருந்துதல்; அஃதாவது பகலுமிரவுங் கூடுகின்ற காலம். சந்தி - மாலை வேளை. அல்கு - குறை. அல்குதல் - வெளிச்சம் குறைதல். கோல் - பற்குச்சு. தானறியுமாற்றால் - சமயமரபின்படி. கழீஇ - சொல்லிசையளபெடை. (க)

இன்றியமையாது நீராடுதல்

தேவர் வழிபாடு தீக்கனா வாலாமை
உண்டது கான்றல் மயிர்களைதல் ஊண்பொழுது
வைகு துயிலோ டிணைவிழைச்சுக் கீழ்மக்கள்
மெய்யுறல் ஏனை மயலுறல் ஈரைந்தும்
ஐயுறு தாடுக நீர்.

(இ - ள்.) தேவர் வழிபாடு - தன்னால் வழிபடப்பெறுந் தெய்வத்தைத் துதித்தற் கண்ணும், தீக்கனா - தீய கனவைக் கண்டவிடத்தும், வாலாமை-தூய்மைகுன்றிய காலத்தும், உண்டது கான்றல் - உண்டதை வாந்திசெய்த விடத்தும், மயிர் களைதல் - மயிர் களைந்த விடத்தும், ஊண்பொழுது - உண்ணும்பொழுதும்,

வைகு துயிலோடு - பொழுதேறத் தூங்கிய விடத்தும், இணை விழைச்சு - புணர்ச்சியான காலத்தும், கீழ் மக்கள் மெய்யுறல் - கீழ்மக்கள் உடம்பு தீண்டியவிடத்தும், ஏனை மயல் உறல் - மலசலங் கழித்தவிடத்தும், ஈரைந்தும் - என இப்பத்திடத்தும், ஐயுறாது - சந்தேகங் கொள்ளாமலே, நீர் ஆடுக - நீராடல் செய்க.

(ப-பொ-ரை.) தன்னால் வணங்கப்படுந் தேவரை வழிபடுதற் கண்ணும், தீக்கனாக் கண்டவிடத்தும், தூய்மையின்மை யுண்டான விடத்தும், உண்டதனைக் கான்றவிடத்தும், மயிர் களைந்தவிடத்தும், உண்ணும்பொழுதும், பொழுதேற உறங்கிய விடத்தும், இணை விழைச்சு உண்டாயின விடத்தும், கீழ்மக்கள் உடம்பு தீண்டியவிடத்தும், மூத்திர புரீடம் கால்வான் உறைவிடத்தும் என இப்பத்திடத்தும் ஐயுறாதே நீராடுக.

(க - ரை.) கடவுள் வழிபாடு முதலிய பத்துச் சமயங்களிலும் இன்றியமையாது நீராடல் வேண்டும்.

வாலாமை - தூய்மையின்மை, வால் - தூய்மை. வைகு - தங்கு. வைகுதுயில் - படுக்கையில் நெடும்பொழுது தங்கிய துயில். கால்வான் - வானீற்று வினையெச்சம். மூத்திரபுரீடம்-சலமலம். ஆடுக-வியங்கோள், விதித்தற்பொருள். தீக்கனா - தீமை அல்லது துன்பத்தைத் தருங் கனவு. கான்றல் - தொழிற்பெயர், கால் பகுதி. (க0)

ஆடை யணிதல்

உடுத்தலால் நீராடார் ஒன்றுடுத் துண்ணார்
உடுத்தாடை நீருட் பிழியார் விழுத்தக்கார்
ஒன்றுடுத் தென்றும் அவைபுகா ரேன்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை.

(இ - ள்.) விழுத்தக்கார் - சிறப்புப் பொருந்தியவர், உடுத்து அலால் நீராடார் - ஓர் ஆடையை உடுத்தல்லது நீராடமாட்டார், ஒன்று உடுத்து - இரண்டு உடுத்தன்றி ஒன்றை உடுத்து, உண்ணார்-உண்ணமாட்டார், உடுத்த ஆடை-உடுத்த உடையை, நீருள் பிழியார்-நீரிற் பிழியமாட்டார், ஒன்று உடுத்து - ஓராடையுடுத்து, அவை புகார் - அவையின்கண் செல்லார், என்பது - என்று சொல்லப்படுவது, முந்தையோர் - பழையார், கண்டமுறை - கண்டமுறைமை.

(ப-பொ-ரை.) ஒன்றனை யுடுத்தல்லது நீராடார், இரண்டுடுத்தன்றி ஒன்றுடுத்துண்ணார், உடுத்த ஆடையை நீரின்கண் பிழியார், சீர்மைதக்கார் ஓராடையையுடுத்து அவையின்கண் செல்லார் என்று சொல்லப்படுவது பழையார் கண்ட முறைமை.

(க-ரை.) நீராடல் உண்ணல் அவைபுகல் ஆகிய காலங்களில் உடையுடுத்தவேண்டிய முறையில் உடுத்துக.

விழுத்தக்கார் - சீர்மை பொருந்தியவர். விழுமம் - சிறப்பு. "உடுத்தாடை யில்லாதார் நீராட்டும்" என்பது திரிகடுகம். அலால்-தொகுத்தல் விகாரம். உடுத்த ஆடை என்பதில் அகரந்தொக்கு உடுத்தாடை என வந்தது. (கக)

தவிர்க்க வேண்டுவன

தலையுரைத்த எண்ணெயா லெவ்வுறுப்புந் தீண்டார்
பிறருடுத்த மாசுணியுந் தீண்டார் செருப்புக்
குறையெனினுங் கொள்ளா ரிரந்து.

(இ-ள்.) தலை உரைத்த எண்ணெயால் - தலையின்கண் தேய்த்த எண்ணெயினால், எவ்வுறுப்பும் தீண்டார் - யாதோர் உறுப்பும் தீண்டார், பிறர் உடுத்த-, மாசுணியும் - அழுக்காடையும், தீண்டார்-, இரந்து - பிறர் இரந்து, குறை எனினும் - தமக்குக் காரியமென்று வேண்டிக்கொண்டாலும், செருப்பு - பிறர் தொட்ட செருப்பும், கொள்ளார் - காலில் அணிந்துகொள்ளார்.

(ப-பொ-ரை) தலையின்கண் தேய்த்த எண்ணெயால் யாதோர் உறுப்புந் தீண்டார், பிறர் உடுத்த அழுக்காடையும் தீண்டார், பிறர் தொட்ட செருப்பும் பிறர் இரந்து தமக்குக் காரியமென்று வேண்டிக்கொள்ளினுங் கொள்ளார்.

(க-ரை.) தலையிற்றேய்த்த எண்ணெயை வழித்து மற்ற உறுப்புக்களிற் பூசுதல், அடுத்தவராடையைத் தீண்டுதல் முதலியன செய்தலாகாது.

எண்ணெய்: எள்+நெய். மாசுணி: மாசு+உணி. மாசு - அழுக்கு, உணி - உண்ணப்பட்டது; உண் பகுதி, இ செயப்படு பொருள் விகுதி. குறை - முடிக்கப்படுங் கருமம். இஃது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. (கஉ)

செய்யத்தகாதன

நீருள் நிழற்புரிந்து நோக்கார் நிலமிராக்
கீறார் இராமரமுஞ் சேரார் இடரெனினும்
நீர்தொடா தெண்ணெ யுரையார் உரைத்தபின்
நீர்தொடார் நோக்கார் புலை.

(இ - ள்.) நீருள் - நீரின்கண், நிழல்புரிந்து - தம் நிழலை விரும்பி, நோக்கார் - பாரார், நிலம் - நிலத்தை, இரா - இருந்து; கீறார் - கீறமாட்டார், இரா - இரவில், மரமும் - ஒரு மரத்தின் கண்ணும், சேரார் - சேர்ந்திரார், இடர் எனினும் - நோய்கொண்டு இடர்ப்பட்டாராயினும். நீர் தொடாதே - நீரைத் தொடாமலே, எண்ணெய்-, உரையார் - உடம்பின்கண் தேயார், உரைத்தபின் - அவ்வெண்ணெய் தேய்த்தபின், நீர் தொடார் - தம் உடம்பின்மேல் நீரைத் தெளித்துக்கொள்ளாது, புலை - புலையை, நோக்கார் - தம் கண்ணால் நோக்கார்.

(ப-பொ-ரை.) நீரின்கண் தம் நிழலை விரும்பி நோக்கார், நிலத்தை இருந்துகீறார், இரவின்கண் ஒரு மரத்தின்கண்ணும் சேரார், நோய் கொண்டு இடர்ப்பட்டாராயினும் நீரைத் தொடாதே எண்ணெய் உடம்பின்கண் தேயார், அவ்வெண்ணெயைத் தேய்த்த பின் தம் உடம்பின்மேல் நீரைத்தெளித்துக்கொள்ளாது புலையைத் தம் கண்ணால் நோக்கார்.

(க - ரை.) தண்ணீரில் நிழல் பார்த்தல், சும்மா தரையைக் கீறுதல் முதலியன ஆகா.

நிழல் - உடம்பு நிழல். புரிதல் - விரும்பல். முதல் இரா - இருந்து; செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இரண்டாவது இரா-இரவு. புலை - கீழ் மகன்; பண்பாகு பெயர். தண்ணீரில் நிழலை நோக்குதல் செல்வக் கேடாதலின் நீருள் நிழற்புரிந்து நோக்கார் என்றார். நிலத்திற் கீறுதல் தோற்றோர் செய்யுங்குறி. மரங்கள் பகலில் உட்கொண்ட கெட்ட காற்றை இரவில் வெளி விடுவன வாதலின் இரா மரம் சேரார் என்றார். எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளலாகாத நாட்களில் எண்ணெய் தேய்க்க நேரின் கஞ்சியே னும் நெய்யேனும் நீரேனும் கலந்துவிட்டால் குற்ற மில்லையென்னு முறைபற்றி நீர்தொடா தெண்ணெயுரையார் என்றார். தொடார் - முற்றெச்சம். (கடு)

நீராட்டியல்பு

நீராடும் போழ்தில் நெறிப்பட்டார் எஞ்ஞான்றும்
நீந்தா ருமியார் திளையார் விளையாடார்
காய்ந்த தெனினுந் தலையொழிந் தாடாரே
ஆய்ந்த அறிவி னவர்.

(இ -ள்.) நெறிப்பட்டார் - ஒருமுறைப்பட்டார், நீராடும் பேழ்தில் - நீராடும் பொழுதில், எ ஞான்றும் - ஒரு நாளும், நீந் தார் - நீந்தமாட்டார், உமியார் - எச்சிலை யுமிழமாட்டார், திளையார்-

அழுங்கி யிருக்கமாட்டார், விளையாடார்-விளையாடுதலுஞ் செய்யார்; ஆய்ந்த அறிவினவர்-ஆராய்ந்த அறிவுடையவர், காய்ந்தது எனினும்-எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளாமல் தலை காய்ந்திருந்தாலும், தலை ஒழிந்து - தலை ஒழிய, ஆடார் - கழுத்தளவாய் அமிழ்ந்து குளியார்.

(ப-போ-ரை.) ஒருமுறைப்பட்டார் நீராடும்போழ்தின்கண் ஒருநாளும் நீந்தார், நீரின்கண் உமியார், நீரைக் குடைந்து திளையார், விளையாடுவதுஞ் செய்யார், எண்ணெய் பெறாது தலைகாய்ந்த தெனினும் தலையொழிய நீராடார் ஆய்ந்த அறிவினர்.

(க-ரை.) குள முதலியவற்றில் நீராடுங்காலத்து நீந்துதல் எச்சிலுமிழ்தல் முதலிய அருவருக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்ய லாகாது. கழுத்துவரை குளிக்கலாகாது.

நெறிப்பட்டார் - நூல்வழி யொழுகுபவர்; நல்லொழுக்க முடையார். திளைத்தல் - அழுங்குதல். நீராடல் - முழுகுதல், போழ்து - பொழுது என்பதன் மரூஉ. உமியார்: உமி - பகுதி; இது உமிழ் என்றும் வரும். (கசு)

தன்னுடல்போற் போற்றத்தக்கவை

ஐம்பூதம் பார்ப்பார் பசுத்திங்கள் நாயிறு
தம்பூத மேண்ணா திகழ்வானேல் தன்மேய்க்கண்
ஐம்பூத மன்றே கேடும்.

(இ - ள்.) ஐம்பூதம் - நிலம் முதலாயின ஐம்பூதங்களையும், பார்ப்பார் - பார்ப்பாரையும், பசு - பசுவையும், திங்கள் ஞாயிறு - சந்திரனையும் சூரியனையும், தம்பூதம் எண்ணாது - தம் உடம்பு போலக் கருதிப்போற்றாது, இகழ்வானேல் - இகழ்வானாயின், தன் மெய்க்கண் - தன் உடம்பின்கண் உள்ள, ஐம்பூதம் - ஐந்து பூதத்தையுடைய தெய்வங்கள், அன்றே கெடும் - அன்றே கெட்டகன்றுபோம்.

(ப - போ - ரை.) நிலம் முதலாயின ஐம்பூதங்களையும் பார்ப்பாரையும் பசுக்களையும் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் தன் உடம்பு போலக் கருதிப் போற்றா திகழ்வானாயின் தன் உடம்பின்கண் உள்ள ஐந்து பூதத்தையுமுடைய தெய்வங்கள் அன்றே கெட்டகன்று போம்.

(க - ரை.) பஞ்ச பூதம் முதலியவைகளை இகழ்வானாயின் ஒருவன் உடம்பின்கணுள்ள ஐந்து பூதத்தையுடைய தெய்வங்கள் அன்றே நீங்கும்.

தன்பூதம் என்பது எதுகை நோக்கித் தம்பூதம் என வந்தது. பூதம் கருவியாகு பெயராய் அவற்றாலாகிய உடம்பை யுணர்த்திற்று. தம்பூதம் என்றது என்றும் பாடம். மெய்க்கண் ஐம்பூதம் என்பதற்கு உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்கள் ஐந்தும் எனவுங் கூறலாம். ஐம்பூதங்களாவன, மண், நீர், அனல், வளி, வான். அன்று, ஏ, என்பன முறையே விரைவும் துணிவுங் குறித்தன. (கரு)

ஐம்பெருங்குரவர் வழிபாடு

அரசன் உவாத்தியான் தாய்தந்தை தம்முன்
நிகரில் குரவர் இவரிவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே
யாவருங் கண்ட நெறி.

(இ - ள்.) அரசன் - அரசனும், உவாத்தியான் - உவாத்தியும், தாய் தந்தை - தாயும் தந்தையும், தம்முன் - தனக்கு மூத்தோனும், இவர் - என இவர்கள், நிகர் இல் குரவர் - தமக்கு நிகரில்லாக் குரவராவார், இவரை - இவர்களை, தேவரைப்போலத் தொழுது எழுக - தேவரைப்போலத் தொழுது எழுக, என்பது - என்று சொல்லப்படுவது, யாவரும் - எல்லாரும், கண்ட - வரையறுத்துக் கூறிய, நெறி - வழி.

(ப - பொ - ரை.) அரசனும் உவாத்தியும் தாயும் தந்தையும் தனக்கு மூத்தோனும் என இவர்கள் தமக்கு நிகரில்லாத குரவராவார். இவர்களைத் தேவரைப்போலத் தொழுதெழுக என்று சொல்லப்படுவது எல்லா நல்லாரும் உரைத்துச் சொல்லிய நெறி.

(க - ரை.) அரசன் முதலிய ஐங்குரவரையும் தேவரைப் போலத் தொழுது எழுக.

தம்முன் - தனக்கு முன்னே பிறந்தவன். முன் - காலவாகு பெயர். குரவர் - பெரியோர். இச்செய்யுளில் இரண்டாமடி ஒரு சீர் குறைந்து வந்தமையால் சவலை வெண்பா. (கசு)

நல்லறிவாளர் செயல்

குரவ ருரையிகந்து செய்யார் விரதங்
குறையுடையார் தீர மறவார் நிறையுவா
மேற்கோவுந் தின்னார் மரங்குறையார் என்பதே
நல்லறி வாளர் துணிவு.

(இ - ள்.) குரவர் உரை - முன்பு கூறப்பட்ட குரவர்கள் சொல்லிய சொல்லை, இகந்து - கடந்து, செய்யார் - ஒன்றனையுஞ்

செய்யார், குறை விரதம் உடையார்-முடியாத குறை விரதமுடையார், இர - மிக, மறவார் - அதனை மறந்து ஒழுகார், நிறை உவாமேல் - மதிநிறைந்த உவாவின்கண், கோலும் தின்னார்-பல் துடைப்பதும் செய்யார், மரம் குறையார் - அவ்வுவாவின்கண் மரங்களையும் வெட்டார், என்பது - என்று சொல்லப்படுவது, நல் அறிவாளர் - நல்லறிவாளர, துணிவு - தொழில். ஏ - அசை.

(ப - பொ - ரை.) முன்பு கூறப்பட்ட குரவர்கள் சொல்லிய சொல்லைக்கடந்து ஒன்றனையுஞ் செய்யார், முடியாது கிடந்த குறை விரதமுடையார் மிகவதனை மறந்தொழுகார், மதிநிறைந்த உவாவின் கண் தம் பல் துடைப்பதும் செய்யார், அவ்வுவாவின்கண் மரங்களை யுங் குறையார் என்று சொல்லப்படுவது நல்லறிவாளர் தொழில்.

(க - ரை.) குரவர் சொற்கடந்து செய்தல், நிறையுவாவில் பல் துடைத்தல், மரங்குறைத்தல் முதலியவற்றைச் செய்யார் நல்லறி வாளர்.

உவா-பூரணை: நிறையுவா. மறையுவா-அமாவாசை. இகந்து: இக பகுதி. மெல்கோல் தின்னல் - கொம்பாற் பல் துடைத்தல். 'இகழ்ந்து செய்யார்' என்றும், 'மெல்கோலுந் தின்னார்' என்றும் பாடம். துணிவு - உறுதி, தொழிற்பெயர். குறைத்தல்-வெட்டல்.

உணவுகொள் முறைமை

நீராடிக் கால்கழுவி வாய்பூசி மண்டலஞ்செய்
துண்டாரே யுண்டா ரேனப்படுவோ ரல்லாதார்
உண்டார்போல் வாய்பூசிச் செல்வ ரதுவெடுத்துக்
கோண்டா ரரக்கர் குறித்து.

(இ - ள்.) நீர் ஆடி - குளித்து, கால் கழுவி - காலைக்கழுவி, வாய்பூசி - வாயைத் துடைத்து, மண்டலம் செய்து - உண்கலத்தைச் சுற்றி நீரிறைத்து, உண்டார் - உண்டவர், உண்டார் எனப்படுவர்- உண்டாராவர், அல்லர்தார் - இப்படியொழிய உண்டவர், உண்டார் போல் - உண்டாரைப்போல, வாய்பூசி -, செல்வர் - போவார், அது- அவருணவை, அரக்கர் - அசுரர், குறித்து எடுத்துக்கொண்டார் - கருதி எடுத்துக்கொண்டார்.

(ப - பொ - ரை.) குளித்துக் கால்கழுவி வாய்பூசி உண்ணு மிடம் மண்டலஞ்செய்து உண்டார்; உண்டாராவர். இப்படி யொழிய உண்டவர்கள் உண்டாரைப்போல வாய்பூசிப் போவாருணை அரக்கர் எடுத்துக்கொண்டார்.

(க - ரை.) உண்கலத்தினின்றும் உணவை யெடுத்துண்ணு முன் நீராடல் கால்கழுவல் முதலியன செய்துண்பதே, உண்பதாம்.

மண்டலம் - வட்டம். மண்டலஞ் செய்தலாவது - உண்ணுமுன் மறைமுறையில் மந்திரங்கூறி நீர்வலஞ் செய்தல் : "அருமறையால் நீர்வலஞ்செய் தடிசில் தொட்டு" என்பது காசிகாண்டம். பூசல்-துடைத்தல். எடுத்துக்கொண்டார் என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது துணிவுபற்றி ; காலவழுவமைதி. குறித்து - நீராடுதல் முதலியன செய்யாமையைக் கருதி. (கஅ)

கால்கழுவியபின் செய்யவேண்டியவை

காலினீர் நீங்காமை யுண்டிடுக பள்ளியும்
ஈரம் புலராமை யேறற்க வென்பதே
பேரறி வாளர் துணிவு.

(இ.- ள்.) காலின் நீர் - கால் கழுவின நீரின், நீங்காமை - ஈரம் புலர்வதற்குமுன்னே, உண்டிடுக - உண்ணத்தொடங்குக, பள்ளியும் - படுக்கையிடத்திலும், ஈரம் - கால் கழுவின ஈரமானது, புலராமை - காய்வதற்குமுன்னே, ஏறற்க - ஏறுதொழிக, என்பது-என்று சொல்லப்படுவது, பேர் - பெரிய, அறிவாளர் - அறிவுடையவரது, துணிவு - கொள்கையாம்.

(ப - பொ - ரை.) கால் கழுவி நீர் உலர்வதற்கு முன்னே உண்ணத் தொடங்குக, பாயலின்கண்ணும் கால் கழுவிய ஈரம் புலர்ந்தாலன்றி ஏறுதொழிக என்று சொல்லப்படுவது பேரறி வாளர் துணிவு.

(க-ரை.) கால் கழுவின் ஈரம் காய்வதன்முன் உணவு கொள்க, கால் கழுவின ஈரங் காய்ந்தபின்னே பள்ளி ஏறுக.

புலராமை, நீங்காமை ; எதிர்மறை வினையெச்சங்கள். உண்டிடுக - உடன்பாட்டு வியங்கோள். ஏறற்க - எதிர்மறை வியங்கோள். பள்ளி - படுக்குமிடம். (கக)

உணவுகொள்ளு முறைமை

உண்ணுங்கா னோக்குந் திசைகிழக்குக் கண்ணமர்ந்து
தூங்கான் றுளங்காமை நன்கிரீஇ யாண்டும்
பிறிதியாது நோக்கா னுரையான் றொழுதுகொண்டு
உண்க வுகாமை நன்கு.

(இ-ள்.) உண்ணுங்கால் - ஒருவன் உண்ணும்பொழுது, நோக்குந்திசை - தான் பார்க்கப்படும் திசையானது, கிழக்குக்கண்-கிழக்கு முகமாக, அமர்ந்து - பொருந்தி, தூங்கான் - தூங்காமல், துளங்காமை - அசைந்தாடாமல், நன்கு - நன்றாக, இரீஇ - இருந்து, யாண்டும் - எவ்விடத்தும், பிறிதுயாது - வேறொன்றனையும், நோக்

கான் - பார்க்காமல், உரையான் - பேசாமல், தொழுது - உண்கின்ற உணவைத் தொழுது, கொண்டு - கையாலெடுத்து, உகாமை- சிந்தாமல், நன்கு - நன்றாக, உண்க - உண்பானாக.

(ப்-பொ-ரை.) உண்ணும்போது நோக்கப்படும் திசை கீழ்த் திசையாங்கண் பொருந்தி, தூங்காது புடைபெயராது நன்றாக இருந்து, எவ்விடத்தும் பிறிதொன்றினையும் நினையாது, நோக்காது, சொல்லாது, உண்கின்ற உணவினைத் தொழுது சிந்தாமல் உண்க.

(க - ரை.) உணவுட்கொள்வோன் கிழக்கு நோக்கி ஆடாமல் அசையாமல் உணவிலே கருத்துடையனா யுண்க. கிழக்கு மங்கலத் திசையாதலின் கிழக்குநோக்கி எனப்பட்டது.

நித்திரை அசனம் எண்ணெய் நிரைமயிர் சிரைத்த லின்ன
உத்தமக் கிழக்கு நன்றாம் ஓங்குயிர் வளருந் தெற்கு
சித்தமே கலங்கு மேற்குத் திசைகேடு நான்கு மூலை
அத்தமும் உயிரும் போக்கும் ஆனதோர் வடக்குத் தானே.

என்ற நீதிசாரச் செய்யுள் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. மனக்கவலையாற் பிறிதொன்றினை நினைப்பின் உணவின் சுவைப்பயன் அறியப்படாதாதலின் நினையாது என்பது பொழிப்புரையிற் சேர்க்கப்பட்டது. உண்கின்ற உணவு அன்ன லட்சுமியென வழங்கப்படும். இனித் தொழுது என்பதற்குக் கடவுளைத் தொழுது எனலுமாம். உண்ணுங்கால் உண்ணும்பொழுது எனின் பெயரெச்சத்தொடர். கால்-காலம் என்பதன் குறைவு. தூங்கான் நோக்கான் உரையான் முற்றெச்சங்கள். இரீஇ - சொல்லிசையளபெடை. நன்கு - பண்புப்பெயர். பிறிதியாது என்பதில் இகரம் குற்றியலிகரம். உகாஅமை - உயிரளபெடை. "தொழுது கொண்டுகாஅமை நன்கு" என்பது சீவக சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம் 101-ம் செய்யுளுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. (உ௦)

உணவு கொடுத்துண்டல்

விருந்தினர் மூத்தோர் பசுசிறை பிள்ளை
இவர்க்கூண் கொடுத்தல்லா லுண்ணாரே யென்றும்
ஒழுக்கம் பிழையா தவர்.

(இ - ள்.) விருந்தினர் - விருந்தினரும், மூத்தோர் - மிக முதியரும், பசு - பசுக்களும், சிறை - பறவைகளும், பிள்ளை - பிள்ளைகளும், இவர்க்கு - என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கட்கு, ஊண் கொடுத்து அல்லால்-உணவு கொடுத்தல்லாமல், உண்ணார் - உண்ணமாட்டார், என்றும் - எக்காலத்திலும், ஒழுக்கம் - நல்லொழுக்கத்தினின்றும், பிழையாதவர் - தவறாத பெரியோர்கள்.

(ப-போ-ரை.) விருந்தினரும், மிக மூத்தோரும் பசுக்களும் சிறைகளும் பிள்ளைகளும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கட்கு உணவு கொடுத்தல்லது உண்ணார் என்றும் ஒழுக்கம் பிழையாதார்.

(க - ரை.) விருந்தினர் முதலியவர்கட்கு உணவு கொடாமல் தாம் முன்னர் உண்ணலாகாது.

விருந்தினர் - புதியவர்; விருந்து - புதுமை; இது ஆகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது. அவர் இரு வகையார், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாரும் என. சிறை - சிறகுகளுடையது; பறவை; சினையாகு பெயர். மூத்தோர், மூ - பகுதி. உயர்திணையோடு அஃறிணை கலந்து மிகுதியால் உயர்திணைமுடிபேற்ற வழுவமைதி. (உக)

உண்ணுந் திசை

ஒழிந்த திசையும் வழிமுறையா னல்ல
முகட்டு வழியூண் புகழ்ந்தா ரிகழ்ந்தார்
முகட்டு வழிகட்டிற் பாடு.

(இ - ள்.) ஒழிந்த திசையும் வழிமுறையால் நல்ல - முன் சொன்ன கிழக்குத்திசையும் அக் கிழக்குத்திசைக்கு இடையூறுளதாயின் மற்றைத்திசைகளும் நல்லவாம்; முகட்டுவழி ஊண்-வாயிலின் நேர் இருந்து உண்ணுதலை, புகழ்ந்தார் - ஆமெனப் புகழ்ந்தார்கள், முகட்டுவழி - வாயிற்படிக்கு நேராக, கட்டில்பாடு - கட்டிலிட்டுப் படுத்தல், பழித்தார் - ஆகாதென்று இகழ்ந்தார்கள் நல்லவர்.

(ப-போ-ரை.) முன் சொன்ன கீழைத்திசையும், அக்கீழைத் திசைக்கு இடையூறு உளதாயின் பின்னை நோக்கி யுண்டற்கு மற்றைத் திசைகளும் நல்லவாம். வாயினேரிருந் துண்டலை ஆமெனப் புகழ்ந்தார்கள். முகட்டினேர் கட்டிலிட்டுக் கிடக்கலாகாதென்று பழித்தார்கள் நல்லார்.

(க-ரை.) கிழக்கு நோக்கி யிருந்துண்ணக் கூடாதாயின் வேறு திசை நோக்கியிருந்து முண்ணலாம். வாயிற்படிக்கு நேர் கட்டி லிட்டுக் கிடக்கலாகாது.

ஊண்-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; உண் - பகுதி, பாடு என்பதும் அது; படு - பகுதி. முகடு என்பதற்கு வீட்டின் உத்திரம் எனக்கொண்டு முகட்டுவழி கட்டிற்பாடு என்பதற்கு அவ்வுத்திரத் தின் நேராகக் கீழே படுத்தல் என்பதுமாம். உத்திரத்தின் கீழ்ப் படுத்தல் திக்கணுவுக்கேதது. (உஉ)

நின்றுகிடந் துண்ணாமை

கிடந்துண்ணார் நின்றுண்ணார் வெள்ளிடையு முண்
சிறந்து மிகவுண்ணார் கட்டின்மே லுண்ணார் [ணார்
இறந்தொன்றுந் தின்னற்க நின்று.

(இ - ள்.) கிடந்து உண்ணார் - கிடந்துண்ணல் ஆகாது, நின்று உண்ணார் - நின்றுண்ணலாகாது, வெள்ளிடையும் உண்ணார் - வெள்ளிடையின்கண் இருந்து உண்ணல் ஆகாது, சிறந்து - விரும்பி, மிக உண்ணார் - மிகவும் உண்ணல் ஆகாது, கட்டில் மேல் உண்ணார் - கட்டில்மேலிருந்து உண்ணல் ஆகாது, இறந்து - நெறியைக் கடந்து, ஒன்றும் - யாதொன்றும், நின்று - நின்று, தின்னற்க - தின்னல் ஆகாது.

(ப - போ - ரை.) கிடந்துண்ணல் ஆகாது, நின்றுண்ணல் ஆகாது, வெள்ளிடையின்கண் ணிருந்து உண்ணல் ஆகாது, விரும்பி மிகவும் உண்ணல் ஆகாது, நெறியைக் கடந்து மிக யாதொன்றும் நின்று தின்னல் ஆகாது.

(க - ரை.) படுத்தோ நின்றோ வெளியிடையிருந்தோ உண்ணலாகாது, கட்டின்மேலிருந்துந் தின்னலாகாது.

இனிச் சிறந்த என்ற பாடங்கொள்ளின் சிறந்த உணவுகளை என்க. தின்னல் என்னும் வினை உபலட்சணத்தால் பருகுதல் நக்கல் முதலியதன்னினத்தையுங் குறிக்கும். (உரு)

பெரியோர்பா லிருந்தருந்துவது

முன்றுவ்வார் முன்னெழார் மிக்குறா ரூணின்கண்
என்பெறினு மாற்ற வலமிரார் தம்மிற்
பெரியார்தம் பாலிருந்தக் கால்.

(இ - ள்.) தம்மின் பெரியார் - தம்மிலும் பெரியராயுள்ளவர், தம்பால் - தம் பந்தியில், இருந்தக்கால் - இருந்து உண்ணுமிடத்து, முன் துவ்வார் - அப்பெரியவர் உண்பதற்கு முன்னே தாம் உண்ணார், முன் எழார், - முந்தி எழுந்திரார், மிக்கு உறார் - அவர்களை நெருக்கியிரார். ஊணின்கண் - உண்ணுமிடத்து, ஆற்ற - மிகுதியாக, என் பெறினும் - யாதாயினும் பெற்றாலும், வலம் இரார் - வலப்புறம் இருந்து உண்ணார்.

(ப-போ-ரை.) தம்மிற் பெரியார் தம் பந்தியிலிருந்து உண்ணுமிடத்து, அப்பெரியார் உண்பதற்கு முன்னே தாம் உண்ணார், முந்துற எழுந்திரார், அவர்களை நெருங்கியிரார், உண்ணுமிடத்து மிக யாதாயினும் பெறினும் வலமிருந்து உண்ணற்க.

(க - ரை.) பெரியோர்களுட னிருந்துண்ணுங்காலத்து அவர் கட்குமுன் உண்ணலும் எழுதலும் முதலியன ஆகா.

மிக்குறர் என்பது மீக்கூறர் எனச் சொற்சிதைவாக்கி ' அதிகம் பேசார் ' என்பதுமாம். பெரியார் நிரலிருந்தக்கால் என்ற பாடங் கொள்ளின், நிரல் என்பதற்கு வரிசை என்க. துவ்வார் : து-பகுதி. ஊணின்கண் என்பதற்கு உண்ணும் பொருள் எனலுமாம். (உச)

சுவைப்பொருள் நுகர்முறை

கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப
மெச்சும் வகையா லொழிந்த விடையாகத்
துய்க்க முறைவகையா லூண்.

(இ - ள்.) கைப்பன எல்லாம் - கைக்குங்கறியெல்லாம், கடை (ஆக) - கடையாகவும், தித்திப்ப (எல்லாம்) - தித்திக்கும் கறி யெல்லாம், தலை(ஆக) - முதலாகவும், ஒழிந்த (எல்லாம்) - ஒழிந்த சுவைகளுள்ள கறிகளெல்லாம், இடையாக - இடையாகவும், முறை வகையால் - முறைப்படி, மெச்சும் வகையால் - புகழும் வகையான், ஊண் துய்க்க - உணவை யருந்துக.

(ப - போ - ரை.) கைக்குங் கறியெல்லாம் முடிவின்கண்ணாக வும், தித்திக்குங் கறியெல்லாம் முதலாகவும், ஒழிந்த சுவைகளுள்ள கறிகளெல்லாம் இடையாகவும் உண்க ; புகழும் வகையான்.

(க - ரை.) உண்ணும்போது இனிப்பான கறிகளை முதலிலும், கசப்பான கறிகளை இறுதியிலும், ஒழிந்த சுவைக் கறிகளை இடை யிலும் உண்க.

ஆக, எல்லாம் என்னுஞ் சொற்கள் தித்திப்ப கைப்ப என்பவற் றோடுங் கூட்டப்பட்டன. கைப்பன, தித்திப்ப, ஒழிந்த - பலவின் பால் வினையாலணையும் பெயர்கள். துய்க்க ககர வீற்று வியங் கோள். இச்செய்யுள் முதலடி சீவகசிந்தாமணி பதுமையாரிலம் பகம் 136-ம் செய்யுள் மூன்றாம் அடி "இன்மலர்த் தவிசினுச்சி யிருந்தமிர் தினிதிற் கொண்டான்" என்பதற்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. (உரு)

உண்கலம்

முதியவரைப் பக்கத்து வையார் விதிமுறையா
லுண்பவற்று ளெல்லாஞ் சிறிய கடைப்பிடித்
தன்பிற் றிரியாமை யாசார நீங்காமை
பண்பினு னிக்கல் கலம்.

(இ - ள்.) முதியவரைப் பக்கத்து வையார் - (மூத்தார் தம்மோ டுண்ணும்பொழுது) அம்முதியவரைத் தம் பக்கத்தில் வைத் துண்ணார், விதிமுறையால்-ஒழுங்குப்படி, உண்பவற்றுள் எல்லாம் - உண்ணும் கலங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும், சிறிய - சிறியவற்றை, கடைப்பிடித்து - உறுதியாகக் கொண்டு, அன்பில் திரியாமை - அன்பில் மாறுபடாமலும், ஆசாரம் - ஒழுக்கம், நீங்காமை - தவறாம லும் (உண்டு), கலம் - உண்கலங்களை, பண்பினால் நீக்கல் - முறை யால் நீக்கல்வேண்டும்.

(ப - பொ - ரை.) தம்மின் மூத்தார் உண்ணும்பொழுது, அம் மூத்தாரைத் தம் பக்கத்து வைத்து உண்ணார், முறைமையான் உண்ணுங்கலங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறிய கலங்களைக் கடைப் பிடித்துத் தனக்குக் கைக்கொண்டு காதற் பிறழாத வகையும், ஒழுக் கத்தின் நீங்காத வகையும் உண்டு, வரைவோடுகூட உண்டமைந்தால் உள்ள கலங்களை முறைப்படி நீக்குக.

(க - ரை.) தம்மின் முதியாரைத் தம்பக்கம் வைத்துண்ணாம லும் உண்கலங்களிற் சிறியவற்றைப்பற்றி அன்பும் ஒழுக்கமுங் குன்றாமலும் உண்டு பின் உண் கலங்களை நீக்குக.

நீக்கல் - அல் ஈற்று வியங்கோள். தம்மின் - இன் எல்லைப் பொருள். உண்டு - சொல்லெச்சம். முதியவர் - முதுமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; வயது முதிர்ந்தவர். (உசு)

வாய் துப்புரவு செய்வகை

இழியாமை நன்குமிழ்ந் தேச்சி லறவாய்
அடியோடு நன்கு துடைத்து வடிவுடைத்தா
முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப்
போத்த வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்
மிக்கவர் கண்ட நெறி.

(இ - ள்.) இழியாமை - வாயிற்புக்க நீர் உள்புகாதபடி, நன்கு உமிழ்ந்து - நன்றாய்க் கொப்புளித்து, எச்சில் அற - எச்சில் அறும் படி, வாய் அடியோடு - வாயையும் அடியையும், நன்கு துடைத்து - நன்றாகத் துடைத்து, வடிவு உடைத்தாக - அழகு உடையதாக, முக்கால் குடித்து - முக்குடி குடித்து, துடைத்து - துடைத்துக் கொண்டு, முகத்து - முகத்திலுள்ள, உறுப்பு - கண் முதலிய உறுப் புக்களை, ஒத்த வகையால் - அவற்றிற்குத் தக்க வகைகளால், விரல் உறுத்தி - (மந்திரஞ் சொல்லி) விரல்களைச் செலுத்தி, வாய் பூசல் - வாய் துடைத்தல், மிக்கவர் கண்ட நெறி-பெரியோர் அறிந்துரைத்த ஒழுக்கங்களாம்.

(ப - போ - ரை.) வாயில் புக்க நீர் உட்புகாமை மிகவும் உமிழ்ந்து, எச்சில் அறும்படி வாயையும் அடியையும் மிகத் துடைத்து, அழுகுடைத்தாக முக்காற் குடித்துத் துடைத்து, முகத்தின்கண் உள்ள உறுப்புக்களை அவற்றுக்குப் பொருந்தும் வகையால் விரல்களை உறுத்தி, அப்பெற்றியானே பூசும் பூச்சு நெறிமிக்கவர் கண்ட நெறி.

(க - ரை.) உண்டபின் வாயை நன்கு கொப்புளித்து, எச்சிலறச் சுத்திசெய்து முக்கால் குடிக்க.

முக்கால் குடித்தலாவது கடவுளின் பெயரைச் சொல்லிக் குடக்கையிட்டு உளுந்தமிழும் அளவுள்ள நீரை எடுத்து உட்கொள்ளுதல். இரண்டு கண்கள், இரண்டு செவிகள், மூக்கினிருபுறம் ஆகிய இவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பெயரைச் சொல்லி ஒவ்வொரு விரலை யமைத்தல் விதியாதலின் ஒத்தவகையால் விரலுறுத்தி என்றார். உறுத்தி - பிறவினை யெச்சம்; உறுத்து - பகுதி. முகத்து உறுப்பு என்பதற்கு முகத்திலுள்ள கண் முதலிய உறுப்புக்கள் என்பது முறை. உண்டபின் வாய்பூசும் பூச்சு இவ்வகைத்து என்பது அடியில் வரும் சீவகசிந்தாமணிப் பதுமையாரிலம்பகம் 137-வது செய்யுளாலும் விளக்கும்.

“வாசநற் பொடியு நீருங் காட்டிடக் கொண்டு வாய்ப்பப்
பூசறத் தங்கை நீரை மும்முறை குடித்து முக்கால்
காசறத் துடைத்த பின்றைக் கைவிர லுறுப்புத் தீட்டித்
தூசிஞ லங்கை நீவி யிருந்தனன் தோற்ற மிக்கான்.” (உஎ)

நீர் பருகு முறை

இருகையாற் றண்ணீர் பருகா ரொருகையாற்
கொள்ளார் கோடாஅர் குரவர்க் கிருகை
சோறியா ருடம்பு மடுத்து.

(இ - ள்.) இரு கையால் - இரண்டு கைகளாலும், தண்ணீர் பருகார்-தண்ணீர் குடியார், ஒரு கையால் - (பெரியோர் கொடுக்கும் பொருளை) ஒரு கையினால், கொள்ளார் - வாங்கார், குரவர்க்கு - பெரியோர்க்கு, கோடார் - (ஒரு கையால்) கொடுக்கமாட்டார், உடம்பு - உடம்பில், இரு கை மடுத்து - இரண்டு கைகளையும் வைத்து, சொறியார் - சொறியமாட்டார்.

(ப - போ - ரை.) இருகையால் முகந்தும் எற்றும் தண்ணீர் குடியார், குரவர் கொடுப்பனவற்றை ஒரு கையால் வாங்கிக் கொள்ளார்; அவருக்குத் தாம் ஒரு கையால் கோடார், உடம்பினை மடுத்து இரு கையால் சொறியார்.

(க - ரை.) தண்ணீரை இரு கையாலுங் குடிக்கலாகாது. பெரியோரிடம் ஒன்றைப் பெறும்பொழுதும் ஒன்றைக் கொடுக்கும் பொழுதும் இரு கையாலேயே வாங்கல் கொடுக்கல் செய்யவேண்டும். உடம்பை இரு கையாலும் சொறியலாகாது.

தண் நீர் - தண் இயற்கையடைமொழி. கொடாஅர் - வெண் பாத்தளை தட்டாமைக்கு வந்த அளபெடை. மடுத்து - அடைந்து, நெருக்கமாக. சொறிதல் - பிருண்டுதல். (உஅ)

அந்திப்பொழுது செய்வன தவிர்வன

அந்திப் பொழுது கிடவார் நடவாரே
உண்ணார் வெகுளார் விளக்கிகழார் முன்னந்தி
அல்குண் டடங்கல் வழி.

(இ - ள்.) அந்திப்பொழுது - மாலைப்பொழுதில், கிடவார் - படுத்துத் தூங்கார், நடவார் - வழிநடந்து செல்லார், உண்ணார் -, வெகுளார் - ஒருவரைச் சீறார், முன் அந்தி - மாலையின் முற்பொழுது, விளக்கு இகழார் - விளக்கு இகழாமல் ஏற்று வார், அல்கு - இரவில், உண்டு -, அடங்கல் - (புறம் போகாது ஓரிடத்திலே) அடங்குதல், வழி - நெறி. ஏ - அசை.

(ப-போ-ரை.) மாலைப்பொழுதின்கண் கிடத்தலும், வழி நடத் தலும் செய்யார்; ஒருவரைச் சீறுவதுஞ் செய்யார்; அந்திப்பொழுது விளக்கு இகழாது ஏற்றுவர்; மாலைப்பொழுதின்கண் உண்ணாது அல்கலின்கண் உண்டு, புறம்போகாது ஓரிடத்தின்கண்ணே அடங்கு தல் நெறி.

(க - ரை.) மாலைப்பொழுதில் படுத்தல் வழிநடத்தல் செய்யா தும், எவரையும் சீறாதும், விளக்கேற்றி இரவானது முண்டு அடங்கியிருத்தல் முறை.

முன்னந்தி - இலக்கணப்போலி. அந்திமுன் எனக் கொண்டு அந்தியில் என்றுங் கூறலாம். விளக்கு - தொழிலடியாகப் பிறந்த காரணப்பெயர். விளக்கிகழார் என்பதற்குத் தீபத்தைக் கண்டபோது பழிக்காமல் தொழவேண்டும். இது "திரியழற்காணிற் றொழுப" என்னும் நான்மணிக்கடிகையடியாலும் வலியுறும். அல்கு அந்தி - ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. சுருங்கிய பகலின் முடிவு, அதாவது பகலொடு இரவின் சேர்க்கை. நாளந்தி, முந்திய நாளொடு பிந்திய நாளின் சேர்க்கை. 'அந்திப்பொழுதிற் கிடவார்' என்றும் பாடம். ()

தூங்கு முறை

கிடக்குங்காற் கைகூப்பித் தெய்வந் தொழுது
வடக்கொடு கோணந் தலைசெய்யார் மீக்கோள்
உடற்கொடுத்துச் சேர்தல் வழி.

(இ - ள்.) கிடக்குங்கால் - படுக்கும்பொழுது, தெய்வம் - கடவுளை, கைகூப்பித்தொழுது - கைகுவித்து வணங்கி, வடக்கொடு - வடதிசைக்கண்ணும், கோணம் - கோணத்திசையின்கண்ணும், தலை செய்யார் - தலையை வைக்காமல், மீக்கோள் - மேலே போர்த்துக் கொள்ளும்போர்வையை, உடல் கொடுத்து - உடம்பிற்குக் கொடுத்து, சேர்தல் - படுக்கையிற் சேர்தல், வழி - ஒழுக்கமாம்.

(ப-பொ-ரை.) கிடக்கும்பொழுது தெய்வத்தைக் கைகூப்பித் தொழுது வடதிசையின்கண்ணும் கோணத்திசையின்கண்ணும் தலைவையாது, மேற்போர்ப்ப தொன்றினை உடம்பின்கண் கொடுத்துக் கிடத்தல் நெறி.

(க - ரை.) படுக்கும்பொழுது கடவுளைத் தொழுது, வடக்கும் கோணத்திசையும் தலைவையாது, போர்த்துப்படுத்தல் முறை.

கூப்பி - வினையெச்சம், கூப்பு - பகுதி. கோணத்திசை - வடகிழக்கு வடமேற்கு தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு ஆகிய நான்குமாம். இச்செய்யுள்வரை நித்திய கருமமுறை சொல்லப்பட்டது. கோள் - முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயர். மீ - மேல். (௩௦)

ஊடறுத்துச் செல்லாமை

இருதேவர் பார்ப்பா ரிடைபோகார் தும்மினும்
மிக்கார் வழுத்திற் றொழுதெழுக ஒப்பார்க்
குடன்செல்ல லுள்ள முவந்து.

(இ - ள்.) இருதேவர் (இடை) - இரண்டு தெய்வங்களுக்கு இடையிலும், பார்ப்பார் இடை - பார்ப்பார் இடையிலும், போகார் - போகமாட்டார், தும்மினும் - (தாம் போகும்போது) ஒருவர் தும்மினும், மிக்கார் வழுத்தின் - பெரியார் வாழ்த்தினால், தொழுது எழுக - அவரைத் தொழுதுசெல்லவேண்டும், ஒப்பார்க்கு - தாம் புறப்படுகையில் தம்மோடொத்த நண்பர் எதிர்ப்பட்டால், உள்ளம் உவந்து - மனமகிழ்ந்து, உடன் செல்லல் - நேரே போக.

(ப-பொ-ரை.) இருதேவர் நடுவும் பார்ப்பார் பலர் நடுவும் ஊடறுத்துப்போகார்; தும்மினபொழுது மிக்கார் வழுத்தினால் தொழுதெழுக; தம்மோடொப்பார்க்கு வழிபோம்பொழுது உடனே நேர்செல்க, தம்முள்ளம் உவந்து.

(க - ரை.) இரண்டு தெய்வங்களுக்கும் பார்ப்பாருக்கும் இடையில் செல்லக்கூடாது. தும்மினபொழுது பெரியோர் வாழ்த்தினால் அவரைத் தொழுக. ஒத்த நண்பன் எதிர் வருவானானால் உடன் செல்க.

மிக்கார் வழுத்தி என்ற பாடமாயின் பெரியாரைத் தொழுதுகொண்டு என்றுரைக்க. பெரியோர் கூடியிருக்கும் மன்றின் நடுவிலும் ஊடறுத்துப்போகலாகாது என்பது "என்றூடறுத்துச் சென்றாலும் மன்றூடறுந்துச் செல்லற்க" என்ற பழமொழியாலும் விளங்கும். உடன்செல்லல் - நேராகச் செல்க. செல்லல்- உடன்பாட்டு வியங்கோள். (௩க)

இருபுலனுஞ்சோரா இடம்

புற்பைங்கூ ழாப்பி சுடலைவழி தீர்த்தந்
தேவ குலநிழ லானிலை வெண்பலியென்
றீரைந்தின் கண்ணு முமிழ்வோ டிருபுலனுஞ்
சோரா ருணர்வுடை யார்.

(இ - ள்.) உணர்வு உடையார்-அறிவுடையோர், புல்-புல்லின் கண்ணும், பைங்கூழ் - பயிருள்ள நிலத்திலும், ஆப்பி - பசுவின் சாணத்தின் மேலும், சுடலை-சுடுகாட்டிலும், வழி-வழியிலும், தீர்த்தம்-தீர்த்தமுள்ள இடத்திலும், தேவகுலம் - தேவாலய இடங்களிலும், நிழல் - நிழலுள்ள இடத்திலும், ஆன்நிலை - பசுக்கள் நிற்குமிடத்திலும், வெண்பலி - சாம்பலிலும், என்ற ஈர் ஐந்தின் கண்ணும்-என்று சொல்லப்பட்ட இப் பத்திடங்களிலும், உமிழ்வோடு - எச்சிலுமிழ்தலையும், இரு புலனும் - மலசலங் கழித்தலையும், சோரார் - ஒழுக்கார்.

(ப - பொ - ரை.) புல்லின் கண்ணும், விளைநிலத்தின் கண்ணும், ஆப்பியின் கண்ணும், சுடலையின் கண்ணும், வழியின் கண்ணும், தீர்த்தத்தின் கண்ணும், தேவர் கோட்டத்தின் கண்ணும், நிழலின் கண்ணும், ஆநிரை நிற்கும் இடத்தின் கண்ணும், சாம்பலின் கண்ணும் என ஈரைந்தின் கண்ணும் உமிழ் நீரையும் மூத்திர புரீடங்களையும் சோரார் உணர்வுடையார்.

(க - ரை.) புல் முளைத்திருக்குமிடம் வயலிடம் முதலிய இடங்களை யுமிழ்ந்தும் மலசலங் கழித்தும் அசுத்தம் செய்தலாகாது. ஆ+பீ=ஆப்பி - "ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும்வரக் குறுகும்". (நன். சூ - ௧௭௭.) குலம் - மனை, வீடு. பைங்கூழ் - முன்பயிரை யுணர்த்தி அது தானியாகு பெயராய்ப் பயிர் நிலத்தை யுணர்த்தியது. தீர்த்தம் -

தூயநீர். நிலே, சுடலே - தொழிலாகுபெயர். புலன் - அவற்றின் காரியத்திற்குக் கருவியாகுபெயர். (௩உ)

இருபுலன் கழிக்குந் திசை

பகற்றெற்கு நோக்கா ரிராவடக்கு நோக்கார்
பகற்பெய்யார் தீயினு ணீர்.

(இ - ள்.) பகல் - பகற்பொழுதில், தெற்கு நோக்கார் - தெற்கு நோக்காமலும், இரா - இரவில், வடக்கு நோக்கார் - வடக்கு நோக்காமலும் இருந்து மலசலங்கழிப்பார்; பகல் - பகற்பொழுது, தீயினுள் - தீயில், நீர் பெய்யார் - நீரூற்றி யவிக்கார்.

(ப - போ - ரை.) பகல் தெற்கு நோக்கியும் இரா வடக்கு நோக்கியும் இருந்து மூத்திர புரீடங்களைச் சோரார். பகற் பொழுதின்கண் தீயினுள் நீர் பெய்யார்.

(க - ரை.) மலசலங் கழிப்பவர் பகல் தெற்கு நோக்கியும் இரவு வடக்கு நோக்கியும் இருந்து கழித்தலாகாது.

தீ - ஓமத்தீ, வேள்வித்தீ. சோர் - ஒழுக்கு. (௩௩)

இதுவுமது

பத்துத் திசையு மனத்தான் மறைத்தபின்
அந்தரத் தல்லா லுமிவோ டிருபுலனும்
இந்திர தானம் பெறினு மிகழாரே
தந்திரத்து வாழ்துமேன் பார்.

(இ - ள்.) தந்திரத்து - நூன்முறையால், வாழ்தும் என்பார் - ஒழுகுதும் என்பவர்; பத்துதிசையும் - பத்துத் திசையினையும், மனத்தால் மறைத்தபின் - மறைத்தாராக மனத்தினால் கருதி, அந்தரத்து அல்லால் - வேறோரிடத்தின் கண்ணே சோர்கின்றாராகக் கருதி யல்லது, உமிவோடு - உமிழ் நீரையும், இரு புலனும் - மூத்திர புரீடங்களையும், இந்திரதானம் பெறினும் - இந்திரன் உறையுமிடம் பெற்றாராயினும், இகழார் - சோரார்.

(ப-போ-ரை.) திசைபத்தினையும் மறைத்தாராக மனத்தாற் கருதிப் பத்துத் திசையின்கண்ணும் அன்றியிலே வேறோரிடத்தின் கண்ணே சோர்கின்றாராகக் கருதியல்லது உமிழ்நீரையும் மூத்திர புரீடங்களையும் இந்திரன் உறையுமிடம் பெற்றாராயினும் சோரார் நூன்முறையான் ஒழுகுதும் என்பார்.

(க - ரை.) திசை பத்தையும் மறைத்ததாகப் பாவித்து அந்தரத்திற் செய்வதாக நினைத்து எச்சி லுமிழ்தலும் மலசலங் கழித்தலும் செய்க.

பத்துத்திசை - நாற்றிசை, கோணத்திசை நான்கு ஆகிய எட்டுடன், மேல் கீழ் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்த பத்துத்திசை. அந்தரம் - ஆகாயம். தானம் - இடம், பதம். பெறினும் - உம் உயர்வு சிறப்பு. வாழ்தும் - தும் விகுதிபெற்ற தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. (நூச)

வாய்பூசலாகா இடங்கள்.

நடைவரவு நீரகத்து நின்றுவாய் பூசார்
வழிநிலை நீருள்ளும் பூசார் மனத்தால்
வரைந்துகோண் டல்லது பூசார் கலத்தினுற்
பெய்பூச்சுச் சீரா தெனின்.

(இ - ள்.) நீரகத்து நின்று - நீரிடநின்றும், நடைவரவு நின்று- நடவாநின்றும், வாய்பூசார் - வாயலம்பார், வழி - வழியில், நிலைநீர் உள்ளும் - தேங்கியிருக்கும் நீரிலும், பூசார் - வாயலம்பார், மனத்தால் - மனதினுல், வரைந்துகொண்டு அல்லது - வரையறுத்துக் கொண்டல்லாமல், பூசார் - வாயலம்பார், கலத்தினுல் - கலத்தால் முகந்து, பெய் பூச்சு - சிலர் பெய்யப் பூச, சீராதெனின் - முடியாதாயின்.

(ப-பொ-ரை.) நீரகத்தின் கண்ணின்றும் நடவாநின்றும் தம் வாயைப்பூசார். ஓடுநீர் பெற்றிலராயின் நிலை நீருள்ளும் அப்பெற்றி பூசார். அந்நீர் அருந்தும்போதும் பூசும்போதும் மனத்தான் வரையறுத்துக் கொண்டல்லது பூசார், அதுவுஞ் செய்வது கலத்தான் முகந்து சிலர் பெய்யப் பூச முடியாதாயின்.

(க - ரை.) தண்ணீரில் நின்றுகொண்டும் நடந்துகொண்டும் வாயலம்பாது ஒரு கலத்தில் மொண்டே வாயலம்பவேண்டும்.

நடைவரவு நீரகத்து நின்றும் என்பதை நடைநின்றும் வரவு நீரகத்து நின்றும் என்று பிரித்து, நடவாநின்றும் ஓடுகின்ற நீரில் நின்றும் என்றும் பொருள் கூறலாம். நீரகத்து - நீர் + அகம் + அத்து; அகம் எழனுருபு, அத்து—சாரியை. நிலைநீர் - இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. பெய்பூச்சு - பெய்யப்பூசுதல், பெய் - பெய்ய என்பதன் விகாரம். பூச்சு-முதனிலைதிரிந்த தொழிற் பெயர். "பெய்பூச்சுத் தாராதெனின்" என்றும் பாடம். (நூரு)

காட்சியவர் நற்செயல்.

சுடரிடைப் போகார் சுவர்மே லுமியார்
இடரெனினு மாசுணி கீழ்தம்மேற் கொள்ளார்
படைவரினு மாடை வளியுரைப்பப் போகார்
பலரிடை யாடை யுதிராரே யென்றுங்
கடனறி காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) சுடர் இடை போகார் - விளக்குக்கும் ஒருவர்க்கும் நடுவூடறுத்துப்போகார், சுவர்மேல் - சுவரின்மேல், உமியார் - உமிழார், இடர் எனினும் - தமக்குக் குளிரான் இடர் வரினும், மாசுணி - பிறர் உடுத்த அழுக்கு உடையை, தம் கீழ் மேல் கொள்ளார் - தங்கீழ்ப்படுப்பதும் மேற் போர்ப்பதும் செய்யார், படை வரினும் - படை வந்ததாயினும், ஆடை வளி - தாம் உடுத்த ஆடையின் காற்று, உரைப்பப் போகார் - பிறர்மேல் படும்படி செல்லார், பலர் இடை ஆடை உதிரார் - பலர் நடுவினின்று உடையை உதறுர், என்றும் - எஞ்ஞான்றும், கடன் அறி - கடப்பாட்டை அறிந்த, காட்சியவர் - அறிவுடையவர்.

(ப - பொ - ரை.) ஒருவர்க்கும் விளக்கிற்கும் நடுவூடறுத்துப் போகார், சுவரின்மேல் உமியார், தமக்குக் குளிரான் இடர்வரினும் பிறருடுத்த மாசுணியைத் தங்கீழ்ப்படுப்பதும் மேற் போர்ப்பதும் செய்துகொள்ளார். படை வந்ததாயினும் தாமுடுத்த ஆடைக் காற்று பிறர்மேல் உரைப்பப் போகார்; பலர் நடுவண் நின்று உடையை உதறுர்; எஞ்ஞான்றும் கடப்பாட்டை அறிந்த அறிவுடையார்.

(க - ரை.) விளக்குக்கும் ஒருவர்க்கு மூடே செல்லுதல், சுவரில் உமிழ்தல், பிறரழுக்குடையணிதல், அடுத்தவர்மேல் தம் ஆடைக்காற்றுப்படச் செல்லுதல், பலரிடைத் தம் ஆடையை உதறுதல் ஆகிய வற்றைச் செய்தலாகாது.

மாசு + உணி—அழுக்கால் உண்ணப்பட்டது. "மாசுணி தங் கீழ்மேற் கொள்ளார்" என்றும் பாடம். (௩௬)

நரகஞ் செலுத்துவன

பிறர்மனை கட்களவு சூது கொலையோ
டறனறிந்தா ரிவ்வைந்து நோக்கார்—திறனிலரென்
றெள்ளப் படுவதூஉ மன்றி நிரயத்துச்
செல்வழி யுய்த்திடுத லால்.

(இ - ள்.) திறன் இலர் என்று - நல்லொழுக்க மில்லாதவ ரென்று, எள்ளப்படுவதூஉம் அன்றி - இகழப்படுவதல்லாமல், நிர யத்து - நரகத்துக்கு, செல்வழி - செல்லும் வழியில், உய்த்திடுதலால் - செலுத்துதலால், அறன் அறிந்தார்-ஒழுக்கம் அறிந்தவர், பிறர் மனை - பிறருடைய மனையாளும், கள் - கட்குடிப்பதும், களவு - களவு செய் வதும், சூது - சூதாடுதலும், கொலையோடு - கொலை செய்தலும், இவ் ஐந்தும் - இவ்வைந்தையும், நோக்கார் - மனத்தாலும் நினையார்.

(ப-பொ-ரை.) பிறர் மனையாளும், கள்ளும், களவும், சூதும், கொலையும் என்றிவ்வைந்தினையும், அறனறிந்தார் செய்வேமென்று கருதார். கருதுவாராயின் திறப்பாடிலரென்று பலரால் இகழப்படு தலுமன்றியே, நரகத்தின்கண் செல்லும் நெறியில் இவை செலுத்துத லான்.

(க - ரை.) பிறர் மனை நயத்தல், கள்ளுண்ணல், களவு, கொலை செய்தல், சூதாடல் இவை இகழ்ச்சிக்கும் நரகத்துக்குங் காரணமாத லால் இவைகளை மனத்திலும் நினைத்தல் ஆகாது.

மனை - மனைவி, இடவாகு பெயர். அறன், திறன் - அறம் திறம் என்பவற்றின் போலி. படுவதூஉம் - இன்னிசை யளபெடை. படுவது - தொழிற்பெயர். எள்ள - இகழ, எள் - பகுதி 'செல்வுழி யுய்த்திடுதலான்' என்றும் பாடம். களவு - தொழிற் பெயர், கள் - பகுதி. மனத்தாற் கருதுதலும் பாவமாதலின்; நோக் கார், என்பதற்கு நினையார் என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. (௩௭)

சிந்திக்கலாகாதவை

போய்குறளை வெளவ லழுக்கா றிவைநான்கு
மையந்தீர் காட்சியார் சிந்தியார்—சிந்திப்பி
னையம் புகுவித் தருநிரயத் துய்த்திடுந்
தெய்வமுஞ் சேற்று விடும்.

(இ - ள்.) ஐயம் தீர் காட்சியார் - சந்தேகந் தீர்ந்த அறிவுடை யவர், பொய் - பொய் பேசுதலும், குறளை - கோட்சொல்லுதலும், வெளவல் - பிறர் பொருளைக் கைக்கொள்ளுதலும், அழுக்காறு - பொறாமை, இவை நான்கும் - என இவை நான்கினையும், சிந்தியார் - நினையார், சிந்திப்பின் - நினைப்பாராயின், ஐயம் புகுவித்து - இம்மை யில் பிச்சை யெடுக்கும்படி வறுமை யடையச்செய்து, அரு நிரயத்து - மறுமையில் அருமையான நரகத்திலும், உய்த்திடும் - செலுத்தி விடும், தெய்வமும் செற்றுவிடும் - தெய்வமும் அழித்துவிடும்.

(ப-பொ-ரை.) பொய்யும் குறளையும் பிறர் பொருளைத் தாம் வெளவவேண்டுங் காதலும் பிறராக்கத்தின்கண் பொறாமையும் என

இவை நான்கினையும் ஐயந்தீர்ந்த அறிவினையுடையார் வினையார். வினைப்பாராயின் பிச்சை புகுவித்து நரகத்தின் கண்ணேயும் புகுவிக்கும், தெய்வமும் கெடுத்துவிடும்.

(க - ரை.) பொய் குறளை பேசுதலும், பொறாமை யுறுதலும், பிறர் பொருள் வெளவுதலும் வறுமையுறுவித்துத் தெய்வ கோபத்துக்கும் ஆளாக்கும்.

அழுக்காறு - அழுக்கறு பகுதி, முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்; அழுக்கு - பொறாமை, எதிர்மறை யிலக்கணையாய் அழுக்கறுமையாகிய பொறாமைக்காயிற்று. குறளை - குறள் பகுதி, சிறுமை. ஐயம் என்பது திரிபு, அறியாமை என்னும் அதன் இனத்தையும் குறித்தது. செற்று - செறு பகுதி.

மனைப் பலியூட்டல்

தமக்கேன் றுலையேற்றார் தம்பொருட்டூன் கொள்ளார்
அடுக்களை யெச்சிற் படாஅர் மனைப்பலி
யூட்டினமை கண்டுண்க வூண்.

(இ - ள்.) தமக்கு என்று உலை ஏற்றார் - தமக்கென்று உலை வையார், தம் பொருட்டு - தங்காரணத்தால், ஊன் கொள்ளார் - ஊனைக் கொள்ளார், அடுக்களை - அட்டிலின்கண், எச்சில்படார் - எச்சிற்படுத்தார், மனைப்பலி - மனை யுறை தெய்வங்கட்குப் பலி, ஊட்டினமை கண்டு - ஊட்டியதை யறிந்தபின்னர், ஊண் உண்க - தாமும் உண்க.

(ப - பொ - ரை.) தமக்கென் றுலை யேற்றார், தெய்வப் பொருட்டன்றித் தங்காரணத்தால் கொன்று ஊனைக் கொள்ளார், அட்டிலின்கண் எச்சிற்படுத்தார்; மனையுறை தெய்வக்கட்குப் பலி யூட்டினமை அறிந்தபின்னைத் தாம் உண்க.

(க - ரை.) தமக்கு என்று உலைவைத்தலும் ஒருயிரைக் கொன்றுண்ணுதலும் ஆகா. மடைப்பள்ளியை எச்சிலாக்காது வீட்டுத் தெய்வங்கட்கு உணவளித்த பின்னரே உண்க.

பொருட்டு 4-ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. பலி - தெய்வங்கட்கு இடும் உணவு. (கூக)

இளங்கிளைஞர் உணவு

உயர்ந்ததின் மேலிரா ருள்ளழிவு செய்யார்
இறந்தின்னு செய்தக் கடைத்துங் குரவர்
இளங்கிளைஞ ருண்ணு மிடத்து.

(இ - ள்.) இளம் கிளைஞர் - தமக்கு இளைய சுற்றத்தார், உண்ணும் இடத்து - சாப்பிடும் பொழுது, குரவர் - பெரியோர், உயர்ந்ததின்மேல் இரார் -, உள் அழிவு செய்யார் - மனமழிவனவற்றையுஞ் செய்யார்; இறந்து - முறைமை கடந்து, இன்னா - இன்னாதவற்றை, செய்தக் கடைத்தும் - மற்றிவ் விளங்கிளைஞர் செய்த காலத்தும்.

(ப - பொ - ரை.) தமக்கிளைய சுற்றத்தார் உண்ணுமிடத்துக் குரவராயினர் உயர்ந்ததின் மேலிரார், இளங்கிளைஞர் மனமழிவனவற்றையும் செய்யார், முறைமை கடந்து மற்றவ் விளங்கிளைகள் இன்னாத செய்த காலத்தும்.

(க - ரை.) சிறுவர்கள் உண்ணுமிடத்துப் பெரியோர் உயர் பீடத்திலிருத்தலும், அவர்கள் மனம் நோகும்படி ஏதாவது செய்தலும் ஆகா.

உள்ளழிவு - உள்ளழிதற்குக் காரணமானது. 'இளங்கிளைகள்' என்றும் பாடம். இறந்து - இற பகுதி - கட. இன்னா - எதிர்மறைப் பலவின்பாற் பெயர். செய்தக் கடை - வினையெச்சம். கிளைஞர் : ஞ் - பெயரிடைநிலை. (௪0)

நுண்ணிய நூலறிவினர் செயல்

கண்ணெச்சில் கண்ணூட்டார் காலோடு கால்தேயார்
புண்ணிய மாய தலையோ டுறுப்புறுத்த
நுண்ணிய நூலறிவி னர்.

(இ - ள்.) கண் எச்சில் - ஒருவன்தன் கண்ணிற்கு மருந்தெழுதிய கோல்கொண்டு, கண் ஊட்டார் - அவ்வெச்சில் கழியாது, தம் கண்ணிற்கு அம்மருந்து ஊட்டார், காலொடு கால்-தங் காலோடு காலை, தேயார் - தேய்க்கமாட்டார், புண்ணியமாய - புண்ணியமான பொருள்களை, தலையோடு - தலையுடன், உறுப்பு - மற்ற உறுப்பின் கண்ணும், உறுத்த - உறுத்துக, நுண்ணிய - நுட்பமான, நூல் அறிவினர் - நூலை யுணர்வார்.

(ப - பொ - ரை.) ஒருவன் தன் கண்ணிற்கு மருந்து எழுதிய கோல்கொண்டு அவ்வெச்சில் கழியாது தங்கண்ணிற்கு அம்மருந்து ஊட்டார். தங்காலோடு கால் தேயார். புண்ணியமாய பொருள்களைத் தம் தலையின்கண்ணும் மற்றை யுறுப்பின்கண்ணும் உறுத்துக, நுண்ணிய நூலை யுணர்வார்.

[க - ரை.) ஒருவர் கண்ணெழுதிய கோலைச் சுத்தம் செய்யாமல் பிறர் கண்ணிற் செலுத்தக்கூடாது. காலொடு கால் தேய்க்கலாகாது. புனிதமான பொருள் கிடைத்தால் அதனைத் தலையிலும் கண் முதலிய உறுப்புக்களிலும் ஒற்றிக்கொள்க.

கண்ணெச்சில் - கண்ணின் எச்சில், ஆரும் வேற்றுமைத் தொகை. உறுத்த - அகரவீற்று வியங்கோள், "நுண்ணிய நூலுணர் விஞர்" என்றும் பாடம். ஊட்டல் எழுதுதல். ஆய - ஆகிய என்பதன் விகாரம்; யகரவொற்று இறந்தகால இடைநிலை. (௩௧)

மனைவியை நீங்கியிருக்குங்காலமும் நீங்காதுறையுங் காலமும்.

தீண்டாநாள் முந்நாளும் நோக்கார்நீ ராடியபின்
ஈராறு நாளு மிகவற்க என்பதே
பேரறி வாளர் துணிவு.

(இ - ள்.) தீண்டா - (தம் மனைவியர்க்குப் பூப்பு நிகழ்ந்தால்) மெய்யுறலாகாத, முந்நாள் - நாள் மூன்றின் கண்ணும், நோக்கார் - அவரை நோக்கார், நீராடியபின் - தலை முழுகினபின், ஈர் ஆறு நாளும் - பன்னிரண்டு நாள் அளவும், இகவற்க - அகலாதொழிக, என்பது - என்று சொல்லப்படுவது, பேரறிவாளர் - மிக்க ஆராய்ச்சி யாளர், துணிவு - கொள்கை.

(ப - பொ - ரை.) தம் மனைவியர்க்குப் பூப்பு நிகழ்ந்தால், மெய் யுறலாகாத நாள் மூன்றின்கண்ணும் அவரை நோக்கார், நீராடிய பின்பு பன்னிரண்டு நாளும் அகலாதொழிக என்று சொல்லப்படுவது பேரறிவாளர் துணிவு.

(க - ரை.) மனைவியர்க்கு மாதப்பூப்பு-மாதவிலக்கம் நிகழ்ந்தால் மூன்று நாளளவும், அவர் முகத்தைக் கணவன் காணலாகாது. மூன்று நாளுங் கழிந்து தலை முழுகின பின் பன்னிரண்டு நாளளவும் அவ ரைப் பிரிதலாகாது.

தீண்டா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். முந்நாள் - மூன்று + நாள். ஈராறு - இரண்டு + ஆறு. இகவற்க எதிர்மறை வியங்கோள்.

"பூப்பின் புறப்பா டீராறு நாளும்
நீத்தகன் றுறையா ரென்மனார் புலவர்
பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான"

என்பது தொல்காப்பியம் பொருள் - கற்பியல் ௪௬ - ம் சூத்திரம். அஃதாவது, பூப்புத் தோன்றிய மூன்று நாளும் கூட்டமின்றி அணுக இருந்து அதன் பின்னர்ப் பன்னிரண்டு நாளும் கூடியுறைப என்ற தாம். பூப்புப் புறப்பட்ட ஞான்றும் மற்றை நாளுங் கருத்தங்கில் அது வயிற்றில் அழிதலும், மூன்றுநாள் தங்கில் அது சிலவாழ்க்கைத்தாத லும் பற்றி முந்நாளும் கூட்டமின்று என்றார். கூட்டமின்றியும் நீங்காதிருத்தலின் பரத்தையிற் பிரிந்தானெனத் தலைவி நெஞ்சத்துக்

கொண்ட வருத்தம் அகலும். அகலவே அக் கரு மாட்சிமைப்படு மாயிற்று. இது மகப்பேற்றுக் காலத்துக்குரிய நிலைமை கூறிற்று.

இலக்கண விளக்க வாசிரியர் வைத்தியநாத நாவலரும் அகத் திணையியல் 87 - ஆம் சூத்திரமாக,

"பூத்த காலைப் புனையிழை மனைவியை,
நீரா டியபின் ஈராறு நாளும்,
கருவயிற் றுறூஉங் கால மாதலின்,
பிரியப் பெறுன் பரத்தையிற் பிரிவோன்"

என்றனர். (சஉ)

உடனுறைவுக்காகாக் காலம்

உச்சியம் போழ்தோ டிடையாம மீரந்தி
மிக்க விருதேவர் நாளோ டுவாத்திநாள்
அட்டமியு மேனைப் பிறந்நா ளிவ்வனைத்தும்
ஒட்டா ருடனுறைவின் கண்.

(இ - ள்.) உச்சி அம் போழ்தோடு - உச்சியம் பொழுதும், இடையாமம் - நடுக்கங்குலும், ஈர் அந்தி - மாலையும் காலையும், மிக்க இரு தேவர் நாளோடு - மிகுந்த சிவன் விண்டு ஆகிய இரு தேவர் நாளாகிய ஆதிரையும் ஓணமும், உவா திதி நாள்-உவாவும், அட்டமியும் - அட்டமியும், ஏனை பிறந்த நாள் - தாம் பிறந்த நாளும், இ அனைத்தும் என - இந்நாட்களின்கண், உடன் உறைவின்கண் - தம் மனைவியரோடு சேர்ந்திருக்க, ஒட்டார் - நல்லார் உடன்படார்.

(ப-பொ-ரை.) உச்சியம்பொழுதும் நடுக்கங்குலும், மாலையுங் காலையும், மிக்க இருதேவர் நாளாகிய ஆதிரையும் ஓணமும், உவாவும், அட்டமியும், தாம் பிறந்த நாளும், என இந்நாட்களின்கண் தம் மனைவியரோடு உடனுறைதலின்கண் நல்லார் உடன்படார்.

(க - ரை.) நடுப்பகலிலும் நள்ளிரவிலும் மாலையிலுங் காலையிலும் திருவாதிரையிலும் திருவோணத்திலும், அமாவாசை பௌர்ணமியிலும் அட்டமியிலும் பிறந்நாளிலும் கலவியாகாது.

உச்சி - நடு, நண்பகல். பொழுது என்பது போழ்து என மருவியது. அந்தி - காலை மாலை. உவா - அமாவாசை பௌர்ணமி. அட்டமி - பௌர்ணமி அல்லது அமாவாசை தொடங்கி எட்டாவது நாள். ஒட்டார் - பொருந்தார், இணங்கார். "பிறந்நாள் இவ் வெட்டும்" என்றும் பாடம். (சங)

மனை முதலியவை.

நாழி மனைமே லிரியார் மனைகவிழார்
கோடி கடையுள் விரியார் கடைத்தலை
ஓராது கட்டிற் படாஅர் அறியாதார்
தந்தலைக்கண் நில்லா விடல்.

(இ-ள்.) நாழி - நாழியை, மனைமேல் - மனைமீது, இரியார் - இருத்தார், மனை - மனையை, கவிழார் - கவிழ்த்து வையார், கோடி - புத்தாடையை, கடையுள் - தலைக்கடையின்கண், விரியார் - பரப்பார், கடைத்தலை - பலரும் புகும் கடைத்தலைக்கண், ஓராது - ஆராயாமல், கட்டில் படார் - கட்டிலில் படுக்கமாட்டார்; அறியாதார் தம் தலைக்கண் - தம்மை அறியாதவரெதிரில், நில்லாவிடல் - நிற்றலொழிக.

(ப-பொ-ரை.) நாழியை மனைமேல் இருத்தார், மனையைக் கவிழ்த்துவையார், புத்தாடையைத் தலைக்கடையின்கண் விரியார், பலரும் புகுதுங் கடைத்தலைக்கண் ஆராயாது கட்டிற்படார்; தம்மை அறியாதவர் முன்பு நில்லாது விடுக.

(க-ரை.) அளக்கும்படியை மனைமேல் வைத்தலும், மனையைக் கவிழ்த்து வைத்தலும், புத்தாடையைத் தலைக்கடையிற் பிரித்தலும், தலைக்கடையிற் கட்டிலிட்டுப் படுத்தலும் ஆகா. தம்மை யறியாதா ரெதிரில் நிற்காதிரு.

நாழி - முகத்தலளவை யாகுபெயர். இரியார் - பிறவினை விகுதி குன்றிவந்தது; இரு பகுதி, இ சாரியை. நில்லா விடல் - நில்லாமல் விடல். அறியாதார் தந்தலைக்கண் நில்லா விடல் என்பதற்கு அறியாதார் கடைக்கண் நில்லாது விடுக எனினுமாம். (௪௪)

பந்தலிற் பரப்பத்தகாதவை

துடைப்பந் துகட்காடு புல்லிதழ்ச் சேத்தல்
கருங்கலங் கட்டில் கிழிந்ததனோ டைந்தும்
பரப்பற்க பந்த ரகத்து.

(இ-ள்.) துடைப்பம் - பெருக்குமாறும், துகள் காடு - துகளோடு கூடிய செத்தையும், புல் இதழ் - பூவின் புறவிதழும், செத்தல் - பழமையான, கருகலம் - கரிச்சட்டியும், கிழிந்த கட்டில் அதனோடு - கிழிந்த கட்டிலும், ஐந்தும் - ஆகிய இவ்வைந்தையும், பந்தர் அகத்து - மணப்பந்தலின்கீழ், பரப்பற்க - பரப்பாதொழிக.

(ப-பொ-ரை.) தூரல் சீக்குந் துடைப்பமும், துகளோடு கூடிய தூறும், பூவின் புறவிதழும், பழங் கருங்கலங்களும், கிழிந்த கட்டிலும் என இவ்வைந்தும் மணப்பந்தரின் கீழ்ப் பரப்பாதொழிக.

(க - ரை.) திருமணப் பந்தலின் கீழ்த் துடைப்பம், செத்தை, பூவின் புறவிதழ், பழங் கரிப்பானை, கிழிந்த கட்டில் என்னு மிவை களைப் பரப்பலாகாது.

துரால் - செத்தை. செத்தல் - பசுமையற்றது; பழைமை. புல்லிதழ் - மலரின் மேற்புறத்துள்ள இதழ்; புறவிதழ். அகவிதழ் அல்லியெனப்படும். பந்தல் - பந்தர்: ஈற்றுப்போலி. (௪௫)

இல்லம் பேணு முறை

காட்டுக் களைந்து கலங்கழீஇ யில்லத்தை
ஆப்பிநீ ரெங்குந் தெளித்துச் சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரக நிறைய மலரணிந்(து)
இல்லம் போலிய அடுப்பினுள் தீப்பெய்க
நல்ல துறல்வேண்டு வார்.

(இ - ள்.) நல்லது உறல் - நன்மை யடைதலை, வேண்டுவார் - விரும்புவார், சிறுகாலை - அதிகாலை துயில் எழுந்து, இல்லம் - வீடு, பொலிய - விளங்கும்படி, காடு களைந்து - செத்தைகளைப் போக்கி, கலம் கழீஇ - கருங்கலங்களைக் கழுவி, ஆப்பிநீர் - ஆப்பிநீராலே, இல்லத்தை எங்கும் - தம் மனையெங்கும், தெளித்து—, நீர்ச்சால் - நீர்நிறைக்கும் சாலையும், கரகம் - கரகங்களையும், நிறைய - நிறையும் படி, மலர் அணிந்து-பூ அணிந்து, அடுப்பினுள் தீ பெய்க - அடுப்பி னுள் தீ யுண்டாக்குக.

(ப - பொ - ரை.) சிறு காலையே துயிலெழுந்து, இல்லத் துள்ள துராலைக் களைந்து, கருங்கலங்களைக் கழுவி, தம் மனை ஆப்பி நீராலே எங்குந் தெளித்து, நீர்ச்சாலையும் கரகத்தையும் நிறைய மலரணிந்து, இல்லத்துப் பொலியும்படி அடுப்பினுள் தீ யுண்டாக் குக; நல்ல செல்வத்தை யுறல் வேண்டுவோர்.

(க - ரை.) நல்ல செல்வத்தை யடைய வேண்டுவோர் வைகறை யில் எழுந்து வீட்டை விளக்கிக் கலங்களைக் கழுவி வீடு முழுவ தும் சாணநீர் தெளித்து, நீர்ச்சால் கரகங்களை மலரணிந்து, பின்பு அடுப்பினுள் தீ மூட்டுதல் வேண்டும்.

காடு - செத்தை. கரகம் - வட்டில், கமண்டலம். மலரணிதல் - மங்கலக்குறி. மணத்துக்காக வெனின் மலர் பாதிரி சண்பகம் போன்ற பூக்கள். காலம் என்பது காலை என வந்தது. (௪௬)

ஓதற்குதவாத காலம்

அட்டமியு மேனை உவாவும் பதினான்கும்
அப்பூமி காப்பார்க் குறுகண்ணு மிக்க
நிலத்துளக்கு விண்ணதிர்ப்பு வாலாமை பார்ப்பார்
இலங்குநூ லோதாத நாள்.

(இ - ள்.) அட்டமியும் - எட்டாநாளும், ஏனை - அது ஒழிந்த, உவாவும் - அமாவாசையும் பௌர்ணமியும், பதினான்கும் - பதினான்காநாளும், அ பூமி - தாந் தங்கிய பூமியை, காப்பார்க்கு - காக்குமரசர்க்கு, உறுகண்ணும்-துன்பம் வருங்காலமும், மிக்க-மிகுதியான, நிலம் துளக்கு - பூமியின் அதிர்ச்சியுள்ள நாளும், விண் அதிர்ப்பு - மேக முழக்கமுள்ள நாளும், வாலாமை - தாம் தூயரல்லாத நாளும், ஆகிய இந்நாள்களில், பார்ப்பார் - அந்தணர், இலங்கு நூல்-விளங்காநின்ற மறைநூலை, ஓதாதநாள் - படிக்கலாகாத நாட்களாம்.

(ப - போ - ரை.) அட்டமிநாளும், உவாநாளும், பதினான்கா நாளும், தாமுறையும் பூமிகாக்கும் அரசர்க்கு உறுகண்ணுள்ள நாளும், தமக்குத் தூய்மை போதாத நாளும் என இந்நாட்கள் பார்ப்பார் வேத மோதாத நாட்கள்.

(க - ரை.) அட்டமி அமாவாசை பௌர்ணமி சதுர்த்தசி அரசர்க் குறுகண்வேளை பூகம்பம் இடிமுழக்கம் தூய்மையின்மை என்று மிவை வேதமோதலாகா நாட்கள்.

அ - சிறப்புப்பற்றிவந்த சுட்டு. இது பண்டறி சுட்டு, உலகறி சுட்டு என்றும் வழங்கப்பெறும். உறுகண் - கலக்கமடைந்த கண்; கலக்கமடைதல் துன்பமுண்டாயினாதலால் உறுகண் துன்பம் எனப் பட்டது. வேதம் என்றுமழியாது ஒருதன்மைத்தா யிருப்பதால் இலங்குநூல் எனப்பட்டது. அதிர்ப்பு - தொழிற்பெயர். இச் செய்யுட்பொருள் அடியில் வரும் காசிகாண்டச் செய்யுளில் அமைந்திருத்தலறிக.

"உருமுமண் வாரி யுற்கைவீழ்ந் திடுநாள்
சுழல்வளி யுற்றநா ளோர்ப்ப
எரிபடு நாளி வரையிருட் போதிற்
பின்னவ ரிருந்திடு மிடத்தில்
அரசருக் கிடையூ றுற்றுழி யவர்கட்
கசுபம்வந் துற்றிடு நாளில்
மருவிய பதினான் கேவா நந்தை
அட்டமி யோதல்மாண் பன்றே. (௪எ)

பெருஞ்சோறளிக்குங் காலம்.

கல்லியாணந் தேவர் பிதிர்விழா வேள்வியென்(று)
ஐவகை நாளும் இகழா தறஞ்செய்க
பெய்க விருந்திற்குங் கூழ்.

(இ - ள்.) கல்லியாணம் நாள் - தான் செய்யுங் கல்லியாண நாளின்கண்ணும், தேவர் (நாள்) - தேவர்க்குச் சிறப்பு நாளின் கண்ணும், பிதிர்நாள் - பிதிரர்கட்குச் சிறப்புச் செய்யும் நாளின் கண்ணும், விழா நாள் - விழா நாளின் கண்ணும், வேள்வி நாள் - வேள்வி செய்யும் நாளின் கண்ணும், என்ற ஐவகை நாளும் - என்ற ஐவகைப்பட்ட காலத்தும், இகழாது - இகழாதே, அறம் செய்க - கொடையறஞ் செய்க, விருந்திற்கும் - விருந்தினர்க்கும், கூழ் பெய்க - சோறிடுக.

(ப - பொ - ரை.) தான் செய்யும் கலியாண நாளின்கண்ணும், தேவர்க்குச் சிறப்புநாளின்கண்ணும், பிதிர்கட்குச் சிறப்புச் செய்யும் நாளின்கண்ணும், விழாநாளின்கண்ணும் யாகம் செய்யும் நாளின் கண்ணும் இகழாதே கொடையறஞ் செய்க; விருந்தினர்க்குஞ் சோறிடுக.

(க - ரை.) கலியாண நாள் முதலிய ஐவகை நாட்களிலும் தானஞ் செய்வதுடன் விருந்தினர்க்குஞ் சோறிடுக.

தேவர்நாள் - தெய்வத்திற்குச் செய்யப்படும் திருவிழாநாள். பிதிர்கள் - இறந்துபோன பெரியோர் அல்லது படைப்புக் காலந் தொட்டு விளங்கும் ஒருவகைத் தேவர். (சஅ)

குடிமை முதலியவற்றிற்குத் தக்க செயல்.

உடைநடை சொற்சோர்வு வைதலிந் நான்கும்
நிலைமைக்குங் கல்விக்கும் ஆண்மைக்குந் தத்தங்
குடிமைக்குந் தக்க செயல்.

(இ - ள்.) உடை - உடுத்தலும், நடை - நடத்தலும், சொற்சோர்வு - சொல் தவறுதலும், வைதல் - திட்டுதலும், இந் நான்கும் - ஆகிய இந்த நான்கையும், தம் தம் - தங்கள் தங்களுடைய, நிலைமைக்கும் - பதவிக்கும், கல்விக்கும் - படிப்புக்கும், ஆண்மைக்கும் - ஆற்றலுக்கும், குடிமைக்கும் - குடிப்பிறப்புக்கும், தக்க - தகுதி யுடையனவாக, செயல் - செய்யக்கடவர்.

(ப - பொ - ரை.) உடையும் நடையும் சொற்சோர்வும் வைதலும் என இந்நான்கும், தாம் அரசனுல் சிறப்புறப்பெற்றமைக்கும், தம் ஆண்மைக்கும், தம் கல்விக்கும், குடிப்பிறப்புக்கும் தக்க தகுதியாகச் செய்க.

(க - ரை.) உடை நடை முதலியவற்றைத் தத்தம் நிலைமை கல்வி முதலியவற்றுக்குத் தகுந்தபடி செய்க.

சொற்சோர்வு - சொல்லினது சோர்வு ; ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை; சொல்சோர்தல், அஃதாவது தவறுதல்; எழுவாய்த் தொடர். ஆண்மை - மை விகுதி தன்மைப்பொருள் குறித்தது. தக்க - வினையுரியாய் வந்தது. நிலைமை - தானம் அல்லது பதம். 'சொற் செலவு' என்றும் பாடம். (௪௯)

கேள்வியுடையார் செயல்.

பழியா ரிழியார் பலருள் ளுறங்கார்
இசையாத நேர்ந்து கரவார் இசைவின்றி
இல்லாரை யெள்ளி இகழ்ந்துரையார் தள்ளியுந்
தாங்கருங் கேள்வி யவர்.

(இ - ள்.) தாங்க அரு - தாங்குதற்கு அரிய, கேள்வியவர் - நூற்கேள்வி யுடையவர், தள்ளியும் - இறந்தும், பலருள் - பலர் நடுவிலிருந்தும், பழியார் - ஒருவரைத் தூற்றார், இழியார் - இகழ்ந்து பேசார், உறங்கார் - படுத்துத் தூங்கார், இசையாத - தமக்குப் பொருந்தாத செயல்களை, நேர்ந்து - செய்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்டு, கரவார் - பின்னர் அதைச் செய்யாது ஒளியார், இசைவு இன்றி - முறையில்லாமல், இல்லாரை - வறியவரை, எள்ளி - எளனம் பண்ணி, இகழ்ந்துரையார் - இழிவாகப் பேசார்.

(ப - பொ - ரை.) பலர் நடுவண் இருந்து பிறரைப் பழித்துரையார், இழித்துரையார், பலர் நடுவண் உறங்கார், தமக்குச் செய்யப் பொருந்தாதவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்கிறோமென்று உடன்பட்டுச் செய்யாதொழியார், தகுதியின்றி வறியாரை இகழ்ந்து முறைமை கடந்து உரையார், பிறரால் மாறுபடற்கரிய கேள்வியார் இறந்தும்.

(க - ரை.) கல்வி கேள்வியுடையர் பலர் நடுவிலிருந்து பழித்திழித்துப் பேசார், உறங்கார், ஒன்றைச் செய்வதாக ஒப்பிப் பின் செய்யாதிரார், ஏழைகளை யிகழ்ந்துரையார்.

"செயக்கடவ வல்லனவுஞ் செய்துமன் னென்பார்
நயத்தகு நாகரிக மென்னும்."

என்பதன் கருத்துணர்க.

பலருள் - இடைகழி விளக்காய் நின்றது. இது தாப்பிசைப் பொருள்கோள். இசையாத - பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். தாங்கரும் - மாறுபடற்கரிய எனவுமாம். (௫௦)

தம்மொளி வேண்டுவார் செய்யத்தக்கன.

மின்னொளியும் வீழ்மீனும் வேசையர்கள் கோலமுந்
தம்மொளி வேண்டுவார் நோக்கார் பகற்கிழவோன்
முன்னொளியும் பின்னொளியு மற்று.

(இ - ள்.) தம் ஒளி வேண்டுவார் - தமது உடல் ஒளி விரும்புவோர், மின் ஒளியும் - மின்னலின் ஒளியையும், வீழ் மீனும் - விழுகின்ற எரி நட்சத்திரத்தையும், வேசையர்கள் - வேசியரது, கோலமும் - ஒப்பனையையும், நோக்கார் - பாரார், பகல் கிழவோன் - பகலுக்குரியனான ஞாயிற்றினது, முன் ஒளியும் - காலை யொளியும், பின் ஒளியும் - மாலை யொளியும், அற்று - அங்ஙனமே பார்க்கத்தகாதனவாம்.

(ப - பொ - ரை.) மின்னொளியையும், வீழ்மீனையும், வேசையர்கள் கோலத்தையும் தமது விளக்கத்தை வேண்டுவார் நோக்கார், பகற்கிழவோனுடைய காலை யொளியையும் மாலை யொளியையும் அப்பெற்றியே நோக்கார்.

(க - ரை.) தம் உடல் ஒளி கெடாதிருக்க வேண்டுவோர் மின்னல் எரிமீன் வேசைக்கோலம் காலை மாலை வெயில் இவைகளை யுற்றுப் பார்த்தல் கூடாது.

கிழமை - உரிமை; உரிமையானவன் கிழவன், கிழவன் - செய்யுளில் கிழவோன் ஆயிற்று. அற்று - குறிப்புமுற்று. ஒளி - விளக்கம். ஒளி - வெயில். (ருக)

அசையாத உள்ளத்தவ ரொழுக்கம்.

படிறும் பயனிலவும் பட்டி யுரையும்
வசையும் புறனு முரையாரே யென்றும்
அசையாத வுள்ளத் தவர்.

(இ - ள்.) என்றும் - எக்காலத்தும், அசையாத - ஒழுக்கத்தினின்றுந் தவறாத, உள்ளத்தவர் - மனமுடையோர், படிறும் - வஞ்சனைச் சொல்லையும், பயனிலவும் - பயனற்ற சொல்லையும், பட்டி உரையும் - நாவடக்கமில்லாத சொல்லையும், வசையும் - பழிச் சொல்லையும், புறனும் - புறங்கூறுதலையும், உரையார் - சொல்லார்.

(ப - பொ - ரை.) வஞ்சனையுரையும், பயன்படாத உரையும், வாய் காவாது வேண்டிய உரைக்கும் உரையும், பிறரைப் பழியுரைக்கும் உரையும், இவை யாவும் சொல்லார், என்றுந்தளராத உள்ளத்தவர்.

(க - ரை.) வஞ்சனைமொழி பயனில்சொல் முதலியவற்றை ஒழித்தல் வேண்டும்.

பட்டி - கள்ளம், இங்கு நாவடக்க மின்மையைக் குறித்தது. புறங்கூறல் - முன்னின்று புகழ்ந்து பின்னின்றிகழ்ந்துரைத்தல். படிறு - வஞ்சனை, பண்பாகு பெயராய் வஞ்சனையாகிய சொல்லைக் குறித்தது. 'பட்டியுரையாம் வசையும்' என்றும் பாடம். (ரு௨)

நெறிப்பட்டார் பயிலாதன.

தெறியோடு கல்லேறு வீளை விளியே
விகிர்தங் கதங்கரத்தல் கைபுடை தோன்ற
உறுப்புச் செகுத்தலோ டின்னவை யெல்லாம்
பயிற்றார் நெறிப்பட் டவர்.

(இ - ள்.) நெறிப்பட்டவர் - ஒழுக்கமுடையோர், தெறியொடு - தெறித்தலும், கல் ஏறு - கல் எறிதலும், வீளை - கனைத்தல் முதலியன செய்தலும், விளியே - அழைத்தலும், விகிர்தம் - ஒருவன் செய்வது போலத் தானும் அவனை யிகழ்ந்து செய்தலும், கதம் - கோபமும், கரத்தல் - ஒளித்தலும், கை புடை - கை தட்டலும், தோன்ற - பிறர்க்கு வெளிப்படும்படி, உறுப்பு செகுத்தலோடு - தன் உறுப்புக் களை அழித்தலும், இன்னவை எல்லாம் - ஆகிய இவற்றையெல்லாம், பயிற்றார் - பழகிச்செய்யார்.

(ப - பொ - ரை.) தெறித்தலும் கல்லெறிதலும், வீளைசெய்த லும், தூரப்போகின்றுனொருவனை அழைத்தலும், ஒருவன் செய் கையும் சொல்லும் முதலாயினவற்றைத் தானும் அவ்வகை இகழ்ந்து செய்துகாட்டலும், வேகமுடையனாதலும், ஒளித்தலும், கையொடு கை புடைத்தலும், பிறர்க்கு வெளிப்படக் கண்ணிடுதல் முதலாயின செய்து தன்னுறுப்பைச் செகுத்தலும், இப்பெற்றிப் பட்டவையெல் லாம் பயின்று செய்பார் வழிப்பட்டார்.

(க - ரை.) ஒரு பொருளை விசிறி யெறிதல் கல்லெறிதல் முத லிய தீய பழக்கங்களைச் செய்யலாகாது.

பயிற்றார் - பயிற்று என்னும் பிறவினைப் பகுதியடியாகப் பிறந்த எதிர்மறைப் பலர்பால் வினைமுற்று. செகுத்தல் - அழித்தல்; செகு - பகுதி. ஏறு - எறி என்பதன் விகாரம். (ருங)

விருந்தினர்க்கு ஊணொடு செய்யுஞ் சிறப்பு.

முறுவ லினிதுரை கால்நீர் மணைபாய்
கிடைக்கையோ டிவ்வைந்து மேன்ப தலைச்சென்றார்க்
கூணொடு செய்யுஞ் சிறப்பு.

(இ - ள்.) தலை - தம்மிடத்து, சென்றார்க்கு - வரும் நண்பர் முதலாயினார்க்கு, ஊண் ஒடு - உணவளித்தலோடு, செய்யும் சிறப்பு - செய்யுஞ் சிறப்புக்கள், முறுவல் - புன்சிரிப்பும், இனிது உரை - இனியமொழி பேசலும், கால் நீர் - கால்கழுவ நீர் அளித்தலும், மணை - உட்கார மணைகொடுத்தலும், பாய் - படுக்கப் பாய் கொடுத்தலும், கிடக்கையோடு - தங்க இடங்கொடுத்தலும், இ ஐந்தும் என்ப - இவ் வைந்தும் என்றார் அறிவுடையோர்.

(ப - போ - ரை.) முறுவலோடுகூடிய இனி துரையும், கால் கழுவ நீரும், இருக்க மணையும், கிடக்கப் பாயும், கிடக்கும் இடமும் என இவ்வைந்தும் என்று சொல்லுப, தம்மிடத்துச் சென்றார்க்கு உணவுடனே செய்யும் சிறப்புக்கள்.

(க - ரை.) தம் வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினர்க்கு உணவளித்த லுடன் இன்முகம் இன்சொல்லுடன், கானீர் முதலியன உதவிச் சிறப்பிக்கவேண்டும். கால் நீர் - பாத்யம்; கைகழுவு நீர் - அர்க்கியம். இவை சோடச உபசாரங்களிற் சில.

விருந்தின னாக ஒருவன்வந் தெதிரில்
  வியத்தல்நன் மொழியினி துரைத்தல்
திருந்துற நோக்கல் வருகென வுரைத்தல்
  எழுதல்முன் மகிழ்வன செப்பல்
பொருந்துமற் றவன்தன் அருகுற இருத்தல்
  போமெனிற் பின்செல்வ தாதல்
பரிந்துநன் முகமன் வழங்கலிவ் ஒன்பான்
  ஒழுக்கமும் வழிபடு பண்பே.

தவிசுதாள் விளக்கப் புனல்தமக் கியன்ற
  அடிசில்பூந் தண்மலர்ப் பாயல்
உவகையின் உறையும் இடனுகர் தெண்ணீர்
  ஒண்சுடர் எண்ணெய்வெள் ளிலைகாய்
இவைகள்ஒன் பதுந்தான் மனைவயின் அடைந்தோர்
  மகிழ்வுற இனிதினில் அளித்தல்
நவையற இல்வாழ் வடைந்துளோன் பூண்ட
  கடனென நான்மறை நவின்ற.—காசிகாண்டம். (ருச)

அறிவினர் விரும்பாத இடங்கள்.

கறுத்த பகைமுனையுங் கள்ளாட்டுக் கண்ணும்
நிறுத்த மனமில்லார் சேரி யகத்தும்
குணநோக்கிக் கொண்டவர் கோள்விட் டுழியும்
நிகரில் லறிவினர் வேண்டார் பலர்தொகு
நீர்க்கரையும் நீடு நிலை.

(இ - ள்.) நிகர் இல் அறிவினர் - ஒப்பற்ற அறிவுடையவர், கறுத்த - கோபித்த, பகை முனையும்-பகைக்கின்ற போர்முகத்திலும், கள் ஆட்டு கண்ணும் - கள் குடித்து ஆடுமிடத்திலும், நிறுத்த - நிலை நிறுத்திய, மனம் இல்லார் - மனமில்லாத வேசையருடைய, சேரி அகத்தும் - தெருவிலும், குணம் நோக்கி - தங்குணங்களை யாராய்ந்து, கொண்டவர் - நட்புக்கொண்டவர், கோள் - கோட்பாட்டை, விட்ட உழியும் - நீக்கின விடத்திலும், பலர் தொகும் - பலர் ஒன்று கூடும், நீர் கரையும் - தண்ணீர்த்துறையிலும், நீடு நிலை-நெடிதாக நிற்கையை, வேண்டார் - விரும்பார்.

(ப - பொ - ரை.) வெகுண்ட பகைமுனையின்கண்ணும், கள்ளால் களித்தாடுமிடத்தும், பொது மகளிர் சேரிக்கண்ணும், தங்குணங்களை யாராய்ந்து தம்மை விரும்பிக்கொண்டார் கோட்பாடு விட்டவிடத்தும், பலர் தொகும் நீர்க்கரை யிடத்தும் நெடிதாக நிற்கையை ஒப்பில்லாத அறிவினை யுடையார் விரும்பார்.

(க - ரை.) போர்க்களம், கட்குடித்தாடுமிடம், பரத்தையர் சேரி முதலிய இடங்களில் தங்கியிருப்பது சரியன்று.

கறுத்த - கோபித்த 'கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள' என்றதனால் அறிக. பகை - பண்பாகு பெயர். நிறுத்த பிறவினைப் பெயரெச்சம். சேரி - இ வினை முதற்பொருள் விகுதி; பல வீடுகள் சேர்ந்திருப்பது. நீடுநிலை - வினைத்தொகை. (ருஓ)

தொல் வரவிற்றீர்ந்த தொழில்.

முளிபுல்லுங் கானமுஞ் சேரார்தீக் கூட்டார்
துளிவிழக் கால்பரப்பி யோடார் தெளிவிலாக்
கானந் தமியர் இயங்கார் துளியஃகி
நல்குர வாற்றப் பெருகினுஞ் செய்யாரே
தோல்வரவிற் றீர்ந்த தொழில்.

(இ - ள்.) முளி புல்லும் - முற்றிய புல்லினிடத்தும், (முளி) கானமும் - முற்றிய காட்டினிடத்தும், சேரார் - சேர்ந்திரார்; தீக்கு ஊட்டார் - (அவற்றை) நெருப்புக்கு உணவாகச் செய்யார், துளிவீழ - மழை பெய்கையில், கால் பரப்பி - காலைப் பரப்பிவைத்து, ஓடார்-ஓடமாட்டார், தெளிவு இலா - தமக்குத் தெளிவில்லாத, கானம் - காட்டில், தமியர் - தனியராக, இயங்கார் - சஞ்சரியார், துளி அஃகி-மழை குறைந்ததனால், நல்குரவு - வறுமையானது, ஆற்ற - மிகுதியாக, பெருகினும் - பெருகினாலும், தொல் வரவின் - தொன்று தொட்டு வந்த தமது குலநெறியினின்றும், தீர்ந்த தொழில் - நீங்கிய செய்கையை, செய்யார் - (அறிவுடையோர்) செய்யமாட்டார்.

(ப - போ - ரை.) முற்றிய புல்லின்கண்ணும், முற்றிய காட்டின்கண்ணும் சேர்ந்திரார்; அவற்றைத் தீக்கு உணவாக ஊட்டார்; மழை பெய்யாநிற்கக் காலைப் பரப்பி ஓடார்; தேற முடியாத காட்டுள் தமியராய்ப் போகார்; மழை குறைந்து பெய்யாதொழிதலால் வறுமை மிகப் பெரிதாயிற்றாயினும், தங்குடி யொழுக்கத்தை நீங்கிய தொழில்களைச் செய்யார்.

(க - ரை.) உலர்ந்த புற்றரையிலும் முதிர்ந்தகாட்டிலும் தங்குதலும், அவற்றைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துதலும், மழை பெய்கையில் காலைப் பரப்பியோடுதலும், வழிதுறை தெரியாத காட்டில் தனியாகப் போதலும், வறுமைவந்த காலத்து நல்லொழுக்கந் தவறுதலும் தகாத காரியங்களாம்.

அஃகி - அஃக என்னும் காரணப்பொருளில் வந்த செயவெனெச்சத் திரிபு. பெருகினும் - உம் இழிவு சிறப்பு. நல்குரவு - நல்கு உரவு, நல்குதலாகிய வல்லமை. இங்குக் கொடுக்குமாற்றலில்லாத வறுமையைக் குறித்தது, எதிர்மறை யிலக்கணை. (ருசு)

நோய் வேண்டாதார் செய்யலாகாதவை.

பாழ்மனையுந் தேவ குலனுஞ் சுடுகாடும்
ஊரில் வழியெழுந்த வோற்றை முதுமரனுந்
தாமே தமியர் புகாஅர் பகல்வளரார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) நோய் இன்மை வேண்டுபவர் - பிணியில்லா திருத்தலை விரும்புவோர், பாழ் மனையும் - பாழான வீட்டினுள்ளும், தேவ குலனும் - கோயில்களுக்குள்ளும், சுடுகாடும் - சுடுகாட்டிலும், ஊர் இல்வழி - ஊரில்லாத இடத்தில், எழுந்த - உண்டாகிய, ஒற்றை - ஒன்றாகிய, முதுமரனும் - முற்றிய மரத்திடத்தும், தாமே தமியர் - ஒன்றியாக, புகாஅர் - போகார், பகல் - பகற்பொழுதில், கண் வளரார் - தூங்கார்.

(ப - போ - ரை.) குடியில்லாத மனையகத்தும், தேவாலயங்களுக்குள்ளும், சுடுகாட்டுள்ளும், ஊரில்லாத இடத்து உளதாயின தனி முதுமரத்தின்கண்ணும், அறிவின்றித் துணையோடல்லது தாமே போகார், பகலுறங்கார், நோயின்மை வேண்டுவோர்.

(க - ரை.) பாழ்வீடு, சுடுகாடு, தனித்த பாழ்மரம் இவற்றினிடத்துத் தனித்துச் சேராமலும், பகலில் தூங்காமலு மிருப்பது நோயில்லாதிருப்பதற்கு ஏது.

இல்வழி - பண்புத்தொகை. ஒன்று - ஒன்றை: தனிமொழியில் ஐகாரச்சாரியை வந்தது. தமியர் - குறிப்பு முற்றெச்சம். புகாஅர் -

வெண்டளை பிழையாமைக்கு வந்த அளபெடை. முதுமரம் - ஆல மரமுமாம். (சுஎ)

பிறர் ஓரிடம் புறப்படுகையிற் செய்யலாகாதவை.

எழுச்சிக்கண் பிற்கூவார் தும்மார் வழுக்கியும்
எங்குற்றுச் சேறீரோ வென்னாரே முன்புக்(கு)
எதிர்முகமா நின்று முரையா ரிருசார்வுங்
கோள்வர் குரவர் வலம்.

(இ - ள்.) எழுச்சிக்கண் - ஒருவர் எழுந்து போகும்பொழுது, பின் கூவார் - பின்னே நின்று அழையார், தும்மார் - தும்மல் செய்யார், வழுக்கியும் - மறந்தும், எங்கு உற்று சேறீர் - எவ்விடம் நோக்கிப் போகின்றீர், என்னார் - என்று கேளார், முன் புக்கு - அவர் முன் சென்று, எதிர்முகம் ஆ நின்றும் - எதிர்முகமாக நின்றுகொண்டும், உரையார் - ஒன்றைச் சொல்லார், இரு சார்பும் - அவர்க்கு இரு புறத்திலும் (நின்று பேசுவர்), குரவர் - அப்பெரியாரை, வலம் கொள்வர் - வலஞ்செய்து போவர்.

(ப - பொ - ரை.) பிறர் எழுந்துபோகத் தொடங்கினபொழுது அவரைப் பின்னேநின்று அழையார். அப்பொழுது தும்முவதுஞ் செய்யார். மறந்தும் எங்குப் போகிறீர் என்று சொல்லார். முன்னே புக்கு எதிர்முகமாக நின்றும் ஒன்றைச்சொல்லார். அவர்க்கு இருமருங்கு நின்று சொல்வார். தம் குரவர் போம் பொழுது வலங்கொண்டுபோக.

(க - ரை.) ஒருவர் எழுந்து போம்பொழுது அவரை அழைத்தல்; எங்கே போகிறீர் என்று கேட்டல் செய்யலாகாது. பெரியோர் பக்கம் நின்று பேசுக, வலங்கொண்டுபோக.

கூவார் - கூ, பகுதி. தும்மார் - தும்மு, பகுதி. சேறீர் - செல் பகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, இர் - முன்னிலைப் பன்மை விகுதி, பகுதி முதல் நீண்டு தகரம் றகரமாயிற்று. கொள்வர் என்பதை இடைநிலைத் தீவகமாகவும் கூறலாம். (சுஅ)

தீயவொழுக்கங்கள் சில.

உடம்புநன் றென்றுரையார் ஊதார் விளக்கும்
அடுப்பினுள் தீநந்தக் கொள்ளா ரதனைப்
படக்காயார் தம்மேற் குறித்து.

(இ - ள்.) (ஒருவரைப் பார்த்து) உடம்பு - உடல், நன்று என்று - நன்றாயிருக்கிறதென்று, உரையார் - சொல்லார், விளக்கும் ஊதார் - விளக்கையும் ஊதி, அடுப்பினுள் தீ - அடுப்பிலுள்ள நெருப்பை, நந்த - அவியும்படி, கொள்ளார் - எடுக்கமாட்டார், தம் மேல் பட - அந்நெருப்பின் சுடர் தம் மேலே படும்படி, குளித்து - (குளிர்கெட) நினைந்து, அதனை காயார் - அந்நெருப்பினிடத்து இருந்து குளிர் காயார்.

(ப - பொ - ரை.) பிறரைப் பார்த்து உடம்பு நன்றாயிருக்கிறது என்று சொல்லார், விளக்கினையும் வாயால் ஊதி யவியார், அட்டி லடுப்பின்கண் நெருப்பவியச் செய்யார், அந்நெருப்பின் சுடர் தம் மேற்படக் குளிர்கெடக் காயார்.

(க - ரை.) ஒருவருடம்பு நன்றாயிருக்கிற தென்பதும், விளக்கை வாயாலூதுதல், அடுப்பு நெருப்பை அவித்தல் முதலியவையும் தீயொழுக்கங்களாம்.

நந்தல்-வளர்தல் கெடுதல்; இங்குக் கெடுதல் என்னும் பொருளது.

பெரியோருடன் செல்லும்பொழுது செய்யத்தகாதன.

யாதொன்றும் ஏறார் செருப்பு வெயின்மறையார்
ஆன்றவிந்த மூத்த விழுமியார் தம்மோடங்(கு)
ஓராறு செல்லு மிடத்து.

(இ - ள்.) ஆன்று - (அறிவால்) மிகுந்து, அவிந்த - அமைதி யடைந்த, மூத்த - ஒழுக்கத்தாலும் ஆண்டாலு முதிர்ந்த, விழுமியார் - மேலோர், தம் ஒடு - தம்முடன், ஓர் ஆறு செல்லும் இடத்து - ஒரு வழியில் போகும்போது, யாது ஒன்றும் ஏறார் - எதன்மேலும் ஏறிச் செல்லார், செருப்பு ஏறார் - செருப்பைக் காலிற் பூணார், வெயில் மறையார் - வெயிலை மறைக்கும்படி செல்லார், அங்கு - அசை.

(ப - பொ - ரை.) யாதொன்றும் ஏறிப்போகார், செருப்புத் தொடார், ஒன்றனுல் பிறர் தம்மேல் வெயில்மறைக்கப் போகார், ஆன்றவிந்த மூத்த விழுமியார் தம்முடன் கூடவழிபோமிடத்து.

(க - ரை.) பெரியோர் தம்முடன் செல்லும்பொழுது வாகனத்தில் ஏறிச் செல்லுதலும் காலிற் செருப்பணிந்தும் குடைபிடித்தும் செல்லுதலும் கூடா.

ஆன்று - சான்று என்பதன் மரூஉ. சால் - பகுதி. அகன்று என்பதன் மரூஉ என்பாரு முண்டு. அவிந்த - தீக்குணங்கள் கெட்ட, அடங்கப்பெற்ற. 'ஆன்றமைந்த' என்றும் பாடம். (சு0)

நான்முறையாளர் துணிவு.

வான்முறை யான்வந்த நான்மறை யாளரை
மேன்முறைப் பால்தங் குரவரைப் போலொழுகல்
நூன்முறை யாளர் துணிவு.

(இ - ள்.) வால் முறையால் வந்த - தூய ஒழுக்கத்தால்வந்த, நால் மறை ஆளரை - நான்கு மறைகளையுமுடைய அந்தணரை, மேல் முறைப் பால் - மேன்மையாகிய முறைத் தன்மையையுடைய, குரவரைப்போல் - தம்முடைய பெரியோரைப்போல, ஒழுகல் - (எண்ணி) நடத்தல், நூல்முறை ஆளர் - நூல்முறை யுணர்ந்தவர்களுடைய, துணிவு - கொள்கை.

(ப - பொ - ரை.) வாலிய முறையான் வந்த நான்மறையாளரை மேலாகிய முறைத் தன்மையையுடைய தம் குரவரைப்போல் கொண்டொழுகுதல் நூல்முறையாளர் துணிவு.

(க - ரை.) குலத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் சிறந்த அந்தணரைத் தம்முடைய குரவர்போற் கொண்டு ஒழுகவேண்டும்.

மறை - மறைவான பொருள்களையுடையது. ஐ - வினை முதற் பொருள்விகுதி. வான்முறை என்று கொண்டு மேலான முறை என்றுரைக்கலாம். பால் - தன்மை. (சுக)

குரவர்க்குச் செய்யும் ஒழுக்கம்.

கால்வாய்த் தொழுவு சமய மெழுந்திருப்பு
ஆசார மென்பர் குரவர்க் கிவையிவை
சாரத்தாற் சொல்லிய மூன்று.

(இ - ள்.) கால்வாய் - காலின்கண், தொழுவு - தொழுதலும், சமயம் - அவர் நன்றென்ற சமயத்தின்கண் நிற்றலும், எழுந்திருப்பு - அவரைக் கண்டவளவில் எழுந்திருத்தலும், இவை - ஆகிய இவை, குரவர்க்கு - பெரியோர்க்கு, ஆசாரம் என்பர் - செய்யும் ஒழுக்கம் என்று சொல்வர்; சாரத்தால் சொல்லிய - சாரமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன, இவை மூன்று - இம் மூன்றுமேயாம்.

(ப - பொ - ரை.) காலின்கண் தொழுதலும், அவர் நன்றென்ற சமயத்தின்கண் நிற்றலும், அவரைக் கண்டால் எழுந்திருத்தலும் என இவை குரவர்க்குச் செய்யும் ஆசாரம் என்று சொல்லுவர் நல்லார், குரவர்க்குச்செய்யும் ஆசாரங்கள் பலவற்றுள்ளும் சாரத்தாற் சொல்லப்பட்ட இம் மூன்றுமேயாம்.

(க - ரை.) குரவர்க்குச் செய்யும் ஆசாரங்கள் அவரைக் காலின் கண் வணங்குதல், எழுவென எழுதல், கண்டவுடன் எழுந்திருத்தல் ஆகிய மூன்று.

வாய் - ஏழனுருபு. சமயம் என்பதைக் கொள்கை, மதம் என்று கொண்டு குரவர் எது சமயம் நன்றென்று கூறுவரோ அதனைக் கைக் கொண்டு நிற்றலும் ஆம். (சூஉ)

திறங்கண்டார் கண்ட நெறி

துறந்தாரைப் பேணலும் நாணலுந் தாங்கற்ற
மறந்துங் குரவர்முற் சொல்லாமை மூன்றுந்
திறங்கண்டார் கண்ட நெறி.

(இ - ள்.) துறந்தாரை - துறவிகளை, பேணலும் - போற்றுதலும், நாணலும் - பழிக்கு அஞ்சுதலும், தாம் கற்ற - தாம் கற்றவைகளை, குரவர் முன் - பெரியோர் முன்பு, மறந்தும் சொல்லாமை - மறந்துஞ் சொல்லாதிருத்தலும், மூன்றும் - ஆகிய மூன்றும், திறம் கண்டார் - தெளியக் கற்றவர்கள், கண்ட நெறி - அறிந்த ஒழுக்கம்.

(ப - போ - ரை.) அருந்தவரைப் பாதுகாத்தலும், பழி நாணலும், தாங் கற்றவற்றைக் குரவர்முன் மறந்தாயினுஞ் சொல்லாமையும் என இம்மூன்றும் திறப்பட வறிந்தார் அறிந்த நெறி.

(க - ரை.) அருந்தவரைப் பேணலும், பழி நாணலும், குரவர் முன் தாங்கற்ற திறத்தை யெடுத்துரையா திருத்தலும் சிறந்தவொழுக்கங்கள்.

பேண் - போற்று. நாணல் - பழிக்கஞ்சிப் பின் வாங்கல், அடங்குதலுமாம். பழி என்பது சொல்லெச்சம். கற்ற - பலவின் பால் வினையாலணையும் பெயர். திறம் - நூலின் சாரமுமாம். சொல்லாமை என்பதன் ஈற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. துறத்தல் - அகப்பற்று புறப்பற்று இரண்டையும் ஒழித்தல். (சூரு)

பிறப்பினுட் போற்றியெனப்படுவார்

பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்
மூத்தா ரிளையார் பசுப்பெண்டிர் என்றிவர்கட்
காற்ற வழிவிலங்கி னாரே பிறப்பிடைப்
போற்றி யெனப்படு வார்.

(இ - ள்.) பார்ப்பார் - அந்தணரும், தவரே - தவசியரும், சுமந்தார் - சுமையுடையவரும், பிணிப்பட்டார் - நோய் கொண்டவரும், மூத்தார் - பெரியோர்களும், இளையார் - பிள்ளைகளும், பசு -

பசுக்களும், பெண்டிர் - பெண்களும், என்ற இவர்கட்கு - என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்கு, ஆற்ற - மிகவும், வழி விலங்கினாரே - வழிவிட்டுப் போனவர்களே, பிறப்பினுள் - தாங்கொள்ளும் பிறப்புத் தோறும், போற்றி எனப்படுவார் - பிறரால் வாழக்கடவர் என்று சொல்லப்படுவார்.

(ப - பொ - ரை.) பார்ப்பாரும், தவசியரும், சுமந்தாரும், பிணிப்பட்டாரும், மூத்தாரும், பிள்ளைகளும், பசுக்களும், பெண்டிரும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்க்கு மிகவும் வழி கொடுத்து விலங்கிப் போயினாரே; தாம் பிறந்த பிறப்புத்தோறும் பிறராற் போற்றி யென்று சொல்லப்படுவார்.

(க - ரை.) பார்ப்பார் தவசியர் முதலியவர்களைக் கண்டால் வழிவிட்டுச் செல்வதே நெறி.

இச்செய்யுள் இருதிணையும் கலந்து மிகுதியால் உயர்திணை முடிபைப் பெற்ற திணைவழுவமைதி.

பார்ப்பார் சுமந்தார் முதலியவற்றில் எண் ஏகாரங்கள் தொக்கன. சுமந்தார் - கருப்பமுற்ற பெண்டிர் எனலுமாம். போற்றி - போற்றப்படுவது, போற்றப்படுபவர் எனப் பொருள் கொள்ளும். இ - செயப்படுபொருள் விகுதி. இனி, வியங்கோளாகவுங் கூறிப் போற்றுக என்பதுமாம். 'பிறப்பிடை' என்றும் பாடம். (சுசா)

இன்னவருடன் தனித்திருத்தலாகாதெனல்

ஈன்றாள் மகள்தன் உடன்பிறந்தா ளாயினும்
சான்றார் தமித்தா உறையற்க ஐம்புலனுந்
தாங்கற் கரிதாக லான்.

(இ - ள்.) ஐம்புலனும் - ஐந்து புலன்களையும், தாங்கற்கு அரிது ஆகலான் - தடுக்க அரியதாதலால், சான்றார் - அறிவால் மிகுந்தோர், தன் - தம்முடைய, ஈன்றாள் - தாயுடனாயினும், மகள் - மகளுடனாயினும், உடன் பிறந்தாள் - உடன் பிறந்தவளுடனாயினும், தமித்து ஆக - தனிமையாக, உறையற்க - தங்காதிருக்கக்கடவர்.

(ப - பொ - ரை.) தாயுடனாயினும், மகளுடனாயினும், தன் உடன்பிறந்தாளுடனாயினும் தனித்தாக உறையார், ஐம்புலன்களையுந் தடுக்கல் அரிதாகலான்.

(க - ரை.) ஐம்புலன்களையும் அடக்கி நடத்த லருமையாதலின் தாய் முதலியவர்களுடனும் தனித்திருத்தல் தகாது.

ஐம்புலன் - சுவையொளியூறோசை நாற்றம் என்பன. தமித்து - தமி என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்று, இங்கு வினை

யுரியாயிற்று. சான்றோர் என்னும் பன்மையொடு தன் என்னும் ஒருமை பொருந்தாதாதலின் தனித்தனி கொண்டு அங்ஙனம் கூறினார் என்றாவது, அல்லது ஒருமைப் பன்மை வழுவமைதி யென்றாவது கொள்க. உறையற்க - எதிர்மறை வியங்கோள். "நற்றாய் புதல்வி யுடன் றோன்றிய நங்கையேனும் உற்றோ ருழியிற் றனி யெய்தியுறைதலாகா" என்னுங் காசிகாண்டச் செய்யுளடிகள் இச் செய்யுட் பொருளை முற்றுங்கொண்டு சிறப்பது காண்க. "உரை யற்க" என்ற பாடங்கொண்டு மேற்குறித்தவர்களுடன் தனித்திருந்து உரையாடாதிருக்க எனலுமாம். (சுரு)

அரசருடன் பழகுமளவு

கடைவிலக்கிற் காயார் கழிகிழமை செய்யார்
கோடையளிக்கட் போச்சாவார் கோலநேர் செய்யார்
இடையறுத்துப் போகிப் பிறனொருவற் சேரார்
கடைபோக வாழ்துமேன் பார்.

(இ - ள்.) கடை போக - இறுதியளவுஞ் செல்ல, வாழ்தும் என்பார் - வாழக்கடவோம் என்று கருதுவோர், கடை - அரச ருடைய வாயிலில், விலக்கில் - தம்மைத் தடுத்தால், காயார் - வெகு ளார், கழி - மிகுந்த, கிழமை செய்யார் - உரிமையை அவ்வரசர் பொறாதபடி செய்யார், கொடை கண் - தமக்கு என்று கொடுக்கு மிடத்தும், அளிகண் - அரசர் தம்மை அன்பு பாராட்டுமிடத்தும், பொச்சாவார் - மறவார், நேர் - அரசருக்கு ஒப்பாக, கோலம் செய் யார் - தம்மை அணிசெய்துகொள்ளார், இடை அறுத்து போகி - வேத்தவையில் ஊடறுத்துச் சென்று, பிறன் ஒருவன் - மற்றொரு வனை, சேரார் - சேர்ந்திரார்.

(ப - பொ - ரை.) அரசர் வாயிலின்கண் தடையுண்டானால் வெகுண்டு காயார், அரசரோடு மிகக் கிழமையை அவர் பொறாத வகை செய்யார், தமக்கு ஒன்று உதவுமிடத்தும், அவர் தம்மைத் தலையளிக்கு மிடத்தும், தமக்கு அவை அமையா என்றிகழார், அரச ரொக்கக் கோலஞ் செய்யார், அரசர் இருந்த அவையின்கண் ஊடறுத் துப் போகார், பிறனொருவனைச் சேர்ந்திரார் ; முன்பு போலப் பின் கடை போக வாழ்தும் என்று கருதுவார்.

(க - ரை.) அரசருடன் பழகுவோர் அவரிடம் எந்த அளவில் நடந்துகொள்ளல் நலந்தருமோ அவ்வளவில் நடப்பதே முறை யென்க.

கடை - கடைசியிடம் ; வீடு முதலியவற்றின் கடைசியிடம் வாயில். இது முன் வாயில் பின் வாயில் எனப்படும். முன் வாயில் தலைக்கடை, பின் வாயில் புறக்கடை எனப்படும். கடை விலக்கில் -

ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. பொச்சாவார் - தம் நிலையை மறந்து இகழார். கழி - உரிச்சொல். தலையளி - முகமலர்ந்தினிய கூறல்.

சொல்லுமிடத்துக் குற்றமாவன

தமக்குற்ற கட்டுரையுந் தம்மிற் பெரியார்
உரைத்ததற் குற்ற உரையு மஃதன்றிப்
பிறர்க்குற்ற கட்டுரையுஞ் சொல்லற்க சொல்லின்
வடுக்குற்ற மாகி விடும்.

(இ - ள்.) தமக்கு உற்ற - தமக்குப் பொருந்திய, கட்டு உரையும் - உறுதி மொழியையும், தம்மில் பெரியார் - தம்மில் பெரியராக அரசனால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்கள், உரைத்ததற்கு - சொல்லியதற்கு, உற்ற உரையும் - பொருந்திய சொல்லையும், அஃது அன்றி - அதுவன்றியும், பிறர்க்கு உற்ற - பிறர்க்குப் பொருந்திய, கட்டுரையும் - உறுதிச்சொல்லையும், சொல்லற்க - அரசனிடத்துச் சொல்லாதொழிக, சொல்லின் - சொன்னால், வடு - வசையுண்டாகத்தக்க, குற்றம் ஆகிவிடும் - குற்றமாய்விடும்.

(ப - பொ - ரை.) தமக்குற்ற கட்டுரைகளும், தம்மிற் பெரியராக அரசனாற் சிறப்புச் செய்யப்பட்டார் உரைத்த உரைகளும், அஃதன்றியே பிறர்க் குறுதியாகிய கட்டுரைகளும், அரசற்குச் சொல்லற்க. சொல்லுவாராயின் தமக்கு வடுப்படுங் குற்றமாம்.

(க - ரை.) அரசனிடத்தில் தமக்குப் பொருந்திய உறுதிச் சொல், அரசனாற் சிறப்புச் செய்யப்பட்டவர் உறுதிமொழி, பிறர்க் குறுதியாகிய கட்டுரை இவற்றைச் சொல்லுதல் பெருங்குற்றமாம்.

கட்டுரை - உயிர்க்கு உறுதிப்பயக்கும் மொழி. தம்மில் - இல் ஐந்தனுருபு, எல்லைப்பொருள். வடு - தழும்பு. 'நாவினாற் சுட்ட வடு' என்ற திருக்குறளடிக்குப் பொருள்விரித்த பரிமேலழகியார் ஆறிப்போதலால் தீயினாற் சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாது கிடத்தலால் நாவினாற் சுட்டதனை வடு வென்றுங் கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறாமையாற் தீயினும் வெவ்வுரை கொடிது என்றிருத்தல் காண்க. (கஎ)

நன்னெறி

பெரியா ருவப்பன தாமுவவா ரில்லஞ்
சிறியாரைக் கொண்டு புகாஅர் அறிவறியாப்
பிள்ளையே யாயினும் இழித்துரையார் தம்மோ
டளவளா வில்லா விடத்து.

(இ - ள்.) பெரியார் - பெரியோர்கள், உவப்பன - விரும்புகின்றவற்றை, தாம் உவவார் - தாம் விரும்பார், இல்லம் - வீட்டினுள், சிறியாரைக் கொண்டு - கீழ்மக்களை அழைத்துக்கொண்டு, புகாஅர் - நுழையார், அறிவு அறியா - அறிவு இன்னதென்றறியாத, பிள்ளையே ஆயினும்-சிறு பிள்ளையாயிருந்தாலும், தம் ஒடு-தம்முடன், அளவளாவு இல்லா இடத்து - நெருங்கிக் கலத்தல் இல்லாவிடின், இழித்து உரையார் - இழிவாகப் பேசார்.

(ப - போ - ரை.) பெரியராயுள்ளார் உவந்தனவற்றைத் தாம் உவவார்; தம்மில்லத்தின்கண் கீழ்மக்களைக் கொண்டு புகார்; அறிவினையறியாத பிள்ளையேயாயினும், உயர்த்தன்றி இழித்துச் சொல்லார், தம்மோடு அளவளாவு இல்லாத விடத்து.

(க - ரை.) பெரியாருவந்தவற்றைத் தாம் விரும்புதலும், வீட்டுட் சிறியாரை யழைத்துச் செல்லுதலும், தம் பழக்க மில்லாதவர் சிறுவராயிருப்பின் இகழாதிருத்தலும் நன்னெறி.

அளவளாவு - அளாவு அளாவு என்பதன் மரூஉ, நன்றாகக் கலத்தல் இல்லம் - அம், சாரியை. இல்லாவிடத்து - இடத்து விகுதி. (சுஅ)

அரசன் செயலில் வெறுப்படையாமை முதலியன

முனியார் துனியார் முகத்தெதிர் நில்லார்
தனிமை யிடத்துக்கண் தங்கருமஞ் சொல்லார்
இனியவை யாமறிது மென்னார் கசிவின்று
காக்கைவெள் ளென்னு மெனின்.

(இ - ள்.) முனியார் - அரசன் செய்வனவற்றை வெறுக்கார், துனியார் - அவனொடு கலகங்கொள்ளார், முகத்து எதிர் நில்லார் - முகத்துக்கு எதிரில் நில்லார், தனிமை இடத்து கண் - அரசன் தனியாய் நிற்குமிடத்தில், தம் கருமம் சொல்லார் - தமது செய்கையைச் சொல்லார், இனியவை - இனிய பண்டங்களை, யாம் அறிதும் - நாங்கள் நுகர்ந்து அறிவோம், என்னார்-என்று சொல்லார், காக்கை - காகம், வெள்ளென்னும் எனின்-வெண்ணிறமுடையது என்றாலும், கசிவு இன்று - அன்பின்றி (வெறுக்கார்).

(ப - போ - ரை.) அரசன் செய்வனவற்றை வெறார், அவனோடு கலாயார், விலங்கவன்றி நேர்முகத் தெதிர்நில்லார், அரசன் தனியே நின்ற இடத்தின்கண் தம் கருமம் சொல்லார், இனியவான பொருள்களை யாங்கள் நுகர்ந்தறிவேம் என்று அரசர்க்குச் சொல்லார், காக்கை வெள்ளென்றிருக்கு மென்று அரசன் சொல்லினுனாயினும் அவன்மேல் அன்பின்றி வெறார்.

(க - ரை.) அரசன் செய்வனவற்றை வெறுத்தல், அவனோடு கலாய்த்தல், முகத்தெதிர் நிற்றல், தங்கருமங்கூறல் இனிய விவை நுகர்ந்தறிவேமென்றல் ஆகா.

இன்றி என்பது செய்யுளில் இன்று என வந்தது. முனி - வெறு, கசிவு - கசிதல், தொழிற்பெயர். (சுகூ)

அரசர் முன்னர்ச் செய்யத்தகாதவை

உமிவு முயர்ந்துழி யேறலும் பாக்கும்
வகையி லுரையும் வளர்ச்சியும் ஐந்தும்
புணரார் பெரியா ரகத்து.

(இ - ள்.) உமிவும் - எச்சில் உமிழ்தலும், உயர்ந்த உழி - உயர்வாகிய இடத்தில், ஏறலும் - ஏறியிருத்தலும், பாக்கும் - தாம்பூலம் போடுதலும், வகை இல் உரையும் - தகுதியில்லாததைச் சொல்லுதலும், வளர்ச்சியும் - தூங்குதலும், ஐந்தும் - ஆகிய இவ்வைந்தையும், பெரியார் அகத்து - அரசர் முன்பு, புணரார் - செய்யார்.

(ப - போ - ரை.) உமிதலும், உயர்ந்தவிடத் தேறியிருத்தலும், பாக்குத் தின்னலும், கூறுபாடில்லாத வுரையும், உறங்குதலும், இவ்வைந்தும் அரசர் முன்பு செய்யார்.

(க - ரை.) அரசர் முன்னிலையில் உமிழ்தல் வெற்றிலை தின்னல் முதலிய செய்கைகளைச் செய்தலாகாது.

பாக்கு - உபலக்கணமாக வெற்றிலை சுண்ணம்புகளாகிய தன்னினத்தையும் உணர்த்திற்று. வளர்ச்சி - வளர்தல்; ஈண்டுக் கண் வளர்தல், தூங்குதல். உயர்ந்த உழி என்பது புணருமிடத்து நிலைமொழியீற்று அகரங்கெடாக்கது. பெரியார் - ஆற்றலாற் பெரியார், தவத்தாற் பெரியார் என்றிருவகையார்; அவர்களுள் இங்கு ஆற்றலாற் பெரியாராகிய அரசர் குறிக்கப்படுகிறார். (எ0)

அரசர்முன் பல்காற் பயின்றுரையாதன

இறைவர்முன் செல்வமுங் கல்வியுந் தேசுங்
குணனுங் குலமுடையார் கூறார் பகைவர்போற்
பாரித்துப் பல்காற் பயின்று.

(இ - ள்.) குலம் உடையார்-நற்குடிப் பிறப்புடையார், செல்வமும் - செல்வத்தையும், கல்வியும் - கல்வியையும், தேசும் - விளக்கத்தையும், குணனும் - குணங்களையும், இறைவர் முன் - அரசர் முன்பு, பல்கால் - பலமுறை, பயின்று - படித்து, பகைவர்போல் - பகைவரைப்போல, பாரித்து - பரப்பி, கூறார் - சொல்லார்.

(ப - போ - ரை.) அரசர் முன்பு தம் செல்வமும், கல்வியும், தமது விளக்கமும், குணனும் குடிப்பிறந்தார் தமக்குத் துன்பஞ் செய்யும் பகைவர்போல் பரப்பிப் பல்கால் பயின்றுரையார்.

(க - ரை.) ஒருவர் தங் கல்வி, செல்வம், குணம் முதலிய வற்றை அரசர் முன்ன ரெடுத்துரைத்து அதனாற் கெடுதியடையா திருக்கவேண்டும்.

பகைவர்போற் கூறுர் என்றதற்கு அங்ஙனங் கூறுதலால் தமக் குத்தாமே பகைவராவர் என்றுவது அல்லது அவ்வாறு கூறுதலைத் தமக்குப் பகைவர்போல எண்ணிக் கூறுதொழிக என்றுவது கொள்க. தற்புகழ்ச்சி கூடாதென்க. அரசன் இறைவன் (கடவுள்) அமிசனு யிருந்து உலகங்காத்தலால் இறைவன் எனப்பட்டான். தேசாவது - விளக்கம்; அஃதாவது தான் தன்னிடத்திருக்கவும், தனது ஆணை எங்குஞ் செல்வதற்கும், தன்னிடத்து யாவரும் மேன்மை பாராட்டு தற்குங் காரணமான கம்பீரத்தன்மை. பாரித்தல்-பெருக்கிக் கூறுதல்.

அரமனை ஆலய முதலிய இடங்களிற் பெரியாரை வணங்காதிருத்தல்

பெரியார் மனையகத்துந் தேவ குலத்தும்
வணங்கார் குரவரையுங் கண்டா லணங்கோடு
நேர்பெரியார் செல்லு மிடத்து.

(இ - ள்.) பெரியார் மனை அகத்தும் - அரசர் மாளிகையிலும், தேவ குலத்தும் - தேவாலயங்களிலும், குரவரையும்-பெரியாரையும், கண்டால்—, வணங்கார் - தொழார், அணங்கொடு - தெய்வங்களும், நேர் பெரியார் - அத்தெய்வங்களை யொத்த அரசர்களும், செல்லும் இடத்து - வெளியிற் செல்லுமிடத்தும் (கண்டாலும் வணங்கார்.)

(ப - போ - ரை.) அரசர் மனையகத்தும் தேவாலயங்களுள்ளும் குரவரையுங் கண்டால் வணங்கார், தெய்வங்கள் புறம்போந் தெழுந் தருளு மிடத்தும், அரசர் புறம் போதுமிடத்தும் கண்டாலும் வணங் கார்.

(க - ரை.) அரமனை, ஆலயம், தெய்வவிழாக்காலம், அரசர் ஊர்வலம் வருதற்காலம் இவற்றில் பெரியாரைக் கண்டால் வணங்கா தொழிக.

செல்லுமிடத்தும் என்ற உம்மை தொக்கது. குரவரையும்: உம் - உயர்வு சிறப்பு. அணங்கு - நோய், அழகு, தெய்வம் எனப் படும். நேர் செல்லுமிடத்து எனக் கூட்டி ஊர்வலஞ் செல்லு டத்தும் எனவுங் கொள்க. (எஉ)

பெரியார்முன் செய்யின் பழியாவன

நகையோடு கொட்டாவி காறிப்புத் தும்மல்
இவையும் பெரியார்முன் செய்யாரே செய்யின்
அசையாது நிற்கும் பழி.

(இ - ள்.) நகையொடு - சிரிப்பும், கொட்டாவி - கொட்டாவி விடுதலும், காறிப்பு - காறியுமிழ்தலும், தும்மல் - தும்முதலும், இவையும் - ஆகிய இவற்றையும், பெரியார் முன் - அரசர் முன்பு, செய்யார்—, செய்யின் - செய்தால், பழி நிற்கும் - பழி நிலைக்கும், அசையாது - குறையாது.

(ப - பொ - ரை.) சிரிப்பும் கொட்டாவியும் காறியுமிதலும் தும்மலும் என இவையும் அரசர் முன்பு செய்யார், செய்வாராயின் நிற்கும் பழி ; குறையாது.

(க - ரை.) அரசர் எதிரில் சிரித்தல் கொட்டாவி விடுதல் முதலியவற்றைச் செய்யற்க. செய்தாற் பழியே.

கொட்டு ஆவி-வினைத்தொகை. கொட்டுதல் - விடுதல். இதனை ஆவிகொட்டு என்பதன் இலக்கணப் போலியுமாமென்பர். பழி அசையாது நிற்கும் என்று பழிமாறாது நிலைக்கும் என்க. காறிப்பு - காறு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். (எ௩)

நன்மாணக்கர் செய்கை

நின்றக்கால் நிற்க அடக்கத்தா லென்றும்
இருந்தக்கால் ஏவாமை ஏகார் பெருந்தக்கார்
சொல்லிற் செவிகொடுத்துக் கேட்டீக மீட்டும்
வினவற்க சொல்லொழிந்தக் கால்.

(இ - ள்.) பெருந்தக்கார் - சிறந்த குணமுள்ள மாணக்கர், என்றும்-எப்பொழுதும், அடக்கத்தால் - (ஆசிரியர் முன்பு) அடங்கியிருத்தல் வேண்டுதலின், நின்றக்கால் - ஆசிரியர் பாடஞ் சொல்லாதிருந்தால், நிற்க - தாம் சும்மா இருக்கக்கடவர், இருந்தக்கால் - அவர் தம் முன்பு இருந்தபோது, ஏவாமை - அவர் கட்டளையிடாமலிருக்க, ஏகார் - தாம் எழுந்து போகாதிருக்கக் கடவர், சொல்லின்- அவர் பாடம் முதலியவை சொல்லின், செவி கொடுத்து கேட்டு - காது கொடுத்துக் கேட்டு, ஈக - ஒப்புவிக்கக்கடவர், ஒழிந்தக்கால் - அவர் ஒன்றுஞ் சொல்லாவிட்டால், மீட்டும் - தாம் மீளவும், வினவற்க - அவரைக் கேளாதிருக்கக்கடவர்.

(ப - போ - ரை.) நன் மாணுக்கர் என்றும் ஆசிரியர் முன் அடங்கி யொழுகவேண்டுதலின், அவர் பாடஞ் சொல்லுதலை நிறுத்தினால் தாமும் நிற்கக்கடவர். அவர்முன் இருந்தபோது அவர் எழுந்துபோ என ஏவுதற்குமுன் எழுந்து போகார். அவர் பாடம் முதலியவற்றைச் சொல்லின் செவிதாழ்த்துக் கேட்க, அவர் யாதொன்றும் சொல்லாவிடின் தாமும் வினவாதிருக்கக் கடவர்.

(க - ரை.) நன் மாணுக்கர் ஆசிரியர் இருவென இருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப் போவெனப் போய், செவி வாயாகக் கேட்டவை விடாதுளத்தமைக்க முயல்வர்.

நின்றக்கால் ஒழிந்தக்கால் இருந்தக்கால் - என்பன எதிர்கால வினையெச்சங்கள். பெருந்தக்கார் - பெருமையாகிய தகுதியுடையார்.

பெரியாரவையிற் செய்யத்தகாதன

உடுக்கை இகவார் சேவிசோறுண்டார் கைமேல்
எடுத்துரையார் பேண்டிர்மேல் நோக்கார் சேவிச்
கோள்ளார் பேரியா ரகத்து. [சோல்லுங்

(இ - ள்.) பெரியார் அகத்து - பெரியோர் கூடியுள்ள அவையில், உடுக்கை - உடையை, இகவார் - அவிழ்க்கார், செவி சொறுண்டார் - காதைச் சொறியார், கைமேல் எடுத்து உரையார் - கையை உயரத் தூக்கிப் பேசார், பெண்டிர்மேல் நோக்கார் - பெண்களைப் பாரார், செவி சொல்லும் - (பிறர் தம்) காதிற் சொல்லும் பேச்சையும், கொள்ளார் - கேளார்.

(ப - போ - ரை.) பெரியாரவைக்களத்தில் ஆடையைக் களையார், காதைச் சொறியார், கைமேலெடுத்துப் பேசார், மாதர்களை நோக்கார், பிறர் தம் செவியிற் சொல்லுஞ் சொல்லையுங் கேளார்.

(க - ரை.) பெரியோர் அவையிற் காதைச் சொறிதல், ஆடையைக் களைதல், கையுயர்த்திப் பேசுதல் முதலியன செய்யலாகாதன.

உடுக்கை - தொழிலாகு பெயர். பெண்டிர்மேல் - வேற்றுமை மயக்கம். 'செவிச்சொல்லுங் கேளார்,' 'செவி சுறண்டார்' என்றும் பாடபேதங்கள் உள. (எரு)

ஒருவரிடத்தி லொன்றைச் சொல்லுமுறை

விரைந்துரையார் மேன்மே லுரையார்போய் யாய
பரந்துரையார் பாரித் துரையார் ஒருங்கேனைத்தும்
சில்லேழுத்தி னலே போருளடங்கக் காலத்தாற்
சோல்லுக சேவ்வி யறிந்து.

(இ - ள்.) விரைந்து உரையார் - விரைவாகப் பேசார், மேல் மேல் உரையார்-அடிக்கடி பலதடவை பேசார், பொய் ஆய - பொய் யாகியவற்றை, பரந்து உரையார் - விரித்துச் சொல்லார், பாரித்து உரையார் - விரிவாக்கிச் சொல்லார், எனைத்தும் ஒருங்கு - எல்லா வற்றையும் ஒன்றாக, சில் எழுத்தின் - சிறிய சொற்றொடரால், பொருள் அடங்க - சொல்லவேண்டிய பொருள்கள் அடங்கும்படி, காலத்தால் - காலத்துக்கு ஏற்றபடி, செவ்வி அறிந்து - கேட்போர் சமயம் அறிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.

(ப - பொ - ரை.) கடுகியுரையார், மேன்மேலுரையார், பொய்யாய சொற்களைப் பரக்க உரையார், தாம் உரைக்கத்தக்க சொற்களைப் பரப்பியுரையார், கூறவேண்டிய எனைத்தினையும் ஒரு மிக்கச் சில்லெழுத்தினானே பொருள் விளங்கும் வகை காலத்தோடு படுத் தவன்செவ்வியறிந்து சொல்லுக.

(க - ரை.) ஒருவரிடத்தில் ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது விரைதல் மேல்மேலுரைத்தல் முதலிய செய்யாது, சில்லெழுத்திற் பொருளடங்கப் பேசுதல்வேண்டும்.

ஆய - இறந்தகாலப் பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். சில+எழுத்து=சில்லெழுத்து "பல சில வெனுமிவை" என்ற சூத்திரத்துக்கியைய.

செவ்வி - தக்க காலம். எழுத்து-கருவியாகு பெயர், காலத்தால்-வேற்றுமை மயக்கம்.

"பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்ற மாசற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்."

என்றார் செந்நாப்போதாரும். (எகு)

குலமாதர் செய்கை

தம்மேனி நோக்கார் தலையுளரார் கைந்நொடியார்
எம்மேனி யாயினும் நோக்கார் தலைமகன்
தன்மேனி யல்லாற் பிற.

(இ - ள்.) (குலமாதர்) தன் தலைமகன்-தம் கணவரது, மேனி - உடல் வடிவத்தை, அல்லால் - அன்றி, பிற எ மேனி ஆயினும் - வேறு ஆடவர் உடல் எத்துணை அழகுடையதாயினும், நோக்கார் - பாரார், தம் மேனி - தமதுடம்பழகை, நோக்கார் - பார்த்துக் கொள் ளார், தலை உளரார்-தலை மயிரைக் கோதார், கை நொடியார் - கையை நொடித்தல் முதலியன செய்யார்.

(ப - பொ - ரை.) நற்குலப் பெண்டிர் தம் கணவரது உடலின் வடிவத்தையன்றி ஏனை ஆடவரது மேனி எத்துணை அழகுடைய வேனும் பாரார். தம் உடலின் வடிவத்தையும் நோக்கார்; தலை மயிரைக் கோதார்; கைந்நொடித்தல் முதலியன செய்யார்.

(க - ரை.) குலமாதர் தம் கணவருடல் வடிவை யன்றிப் பிறர் வடிவழகு காண வொருப்படார், தலைமயிர் கோதல் கைந்நொடித்தல் முதலிய தீப்பழக்கங்களுங் கொள்ளார்.

தலை - கூந்தலுக்கு, இடவாகு பெயர். கை+நொடி என்பது "தனி ஐ னொதுமுன் மெலிமிகலும்" என்ற விதிப்படி நகரம் மிக்கது. தலைமகன் - தனித்தனி ஒவ்வொருவரைக் குறிக்கவந்த ஒருமை, அதற்கேற்பத் தன் என்றுங் கூறப்பட்டது. உளர்தல் - தடவுதல். (எஎ)

அரசவையிற் செய்யலாகாதவை

பிறரோடு மந்திரங் கொள்ளார் இறைவனைச்
சாரார் செவியோரார் சாரிற் பிறிதொன்று
தேர்வார்போல் நிற்க திரிந்து.

(இ - ள்.) பிறரொடு - மற்றவருடன் (இருந்து எதையும்), மந்திரங் கொள்ளார் - மறைவாக ஆராயார், இறைவனை - அரசனை, சாரார் - சாரலில்லார், செவி ஓரார் - (அரசன் பிறருக்குச் சொல்வன வற்றை) காதுகொடுத்துக் கேளார்; சாரின் - நிற்க நேர்ந்தால், பிறிது ஒன்று - வேறொன்றை, தேர்வார்போல் - ஆராய்வார்போல, திரிந்து - முகம் மாறி, நிற்க - நிற்கக்கடவர்.

(ப - பொ - ரை.) பிறரோடுகூட இருந்து ஒன்றனை ஆரா யார், அரசனைச் சாரலில்லார், அரசன் பிறனொருவனுக்குச் சொல் லுஞ் சொல்லைத் தஞ்செவியால் ஓரார், அரசன் ஒன்றனை ஒருவனுக் குச் சொல்லும்பொழுதும் குறுகாநின்றாரெனின், பிறிதொன்றனை ஆராய்வார்போல முகந்திரிந்து நிற்க.

(க - ரை.) அரசவையில் வேறொருவனிடமிருந்து ஒன்றை யாராய்தல், அரசன் அருகினிற்றல், மறைகேட்டல் முதலியன செய்தல் ஆகா.

மந்திரம் - மறைவான பொருள். பிறிது - பிற என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையா லணையும் பெயர்.

"செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து."—திருவள்ளுவர். (எஅ)

திறப்பட்டார் முச்செயல்

துன்பத்துள் துன்புற்று வாழ்தலும் இன்பத்துள்
இன்ப வகையா னொழுகலும்—அன்பிற்
செறப்பட்டா ரில்லம் புகாமையிம் மூன்றுந்
திறப்பட்டார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) துன்பத்துள் - துன்பக்காலத்தில், துன்புற்று வாழ்தலும் - அத்துன்பத்தில் அமைவுற்று வாழ்தலும், இன்பத்துள் - இன்பக்காலத்தில், இன்ப வகையான் - பிறர்க்கு இன்பம் செய்யும் வகையால், ஒழுகலும் - இன்புற்று நடத்தலும், அன்பின் - அன்பினின்றும், செறப்பட்டார் - வேறுபட்டவருடைய, இல்லம் புகாமை- வீட்டில் நுழையாமையும், இம்மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், திறப்பட்டார் கண்ணே - ஒருவழிப்பட்ட பெரியோரிடத்தே, உள - உண்டு.

(ப - போ - ரை.) துன்பக்காலத்தில் அத்துன்பத்துள் அமைவுற்று வாழ்தலும், இன்பக்காலத்தில் பிறர்க்கு இன்புசெய்யும் வகையான் இன்புற்று நடத்தலும், அன்பினின்றும் வேறுபட்டா ரில்லம் புகாமையுமாகிய இம் மூன்றும் ஒரு திறப்பட்டார் கண்ணே உளவாம்.

(க - ரை.) துன்பக்காலத்தில் துன்பத்தைப் பொறுத்திருத்தலும், இன்பக்காலத்தில் பிறர்க்கும் இன்பமுண்டாக நடத்தலும், அன்பற்றவர் வீடு அடையாமையும் ஒருவழிப்பட்டார் செய்கையாம்.

'துன்பத்துட் டுன்புற்று வாழ்தல்' என்பதற்குப் பிறர்க்குத் துன்பம் வந்த காலத்து அதற்காகத் தாமும் துன்புற்று வாழ்தலும் என்றலுமாம். அன்பிற் செறப்பட்டார் என்பதற்கு அன்பில் அழிவடைந்தவர் என்பதுமாம். உள - பலவின்பாற் குறிப்பு வினை முற்று. (எகூ)

குரவர் பெயர் முதலியன கூறாமை

தெறுவந்துந் தங்குரவர் பேருரையா ரில்லத்(து)
உறுமி நெடிது மிராஅர்—பெரியாரை
என்று முறைகொண்டு கூறார் புலையரையும்
நன்கறிவார் கூறார் முறை.

(இ - ள்.) நன்கு அறிவார் - உயிர்க்கு நன்மையை அறிந்தவர், தெறுவந்தும் - வெகுண்டாராயினும், தம் குரவர் பேர் உரையார் - தம் பெரியோர் பெயரை வாயாற் சொல்லார், இல்லத்து - வீட்டில், உறுமி - மனையாளைக் கோபித்து, நெடிதும் இரார் - நீண்ட

பொழுது அங்கிரார், பெரியாரை -, என்றும்-எப்பொழுதும், முறை கொண்டு கூறார் - முறைமை பாராட்டி (இழிவுபடக்) கூறார், புலையரையும்-கீழ்மக்களையும், முறை கூறார் - முறைமை பாராட்டிப் பேசார்.

(ப - பொ - ரை.) நன்கறிவார் தாம் வெகுண்டாராயினும் தங் குரவர் பெயரைச் சொல்லார்; தம்மில்லத்தின்கண் தம் மனைவியை மிகவும் கழறியுரைத்து நெடிதிரார்; தம்மிற் பெரியாரை முறைப் பெயர் கொண்டு சொல்லார்; புலையரையும் முறைப்பெயர் கொண்டு கூறார்.

(க - ரை.) வெகுண்ட விடத்தும் தங்குரவர் பெயரைக் கூறுதலும், நெடுநேரம் மனையாளைக் கடிந்து பேசலும், பெரியார் புலைய ரிவர்களை முறைப்பெயரிட் டழைத்தலும் ஆகா.

தெறுவந்து - அழியவந்து; அழிதற்குக் காரணமான கோபம் உண்டாகி. தெறு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். உறுமி - ஒலிக் குறிப்புச் சொல். இல்லத்துறுமி என்பதற்கு மனையாளைக் கோபித்து என்பதாயின், இல்லம் - இடவாகுபெயர். பேர் - பெயர் என்பதன் மரூஉ. (அ0)

ஆன்றோர் செயலாகாதன

புழைக்கடைப்பு காரரசன் கோட்டி யுரிமை
இவற்றுக்கண் சேவ்வியார் நோக்காரே யவ்வத்
தொழிற்குரிய ரல்லா தவர்.

(இ - ள்.) அ அத் தொழிற்கு - அந்த அந்தத் தொழிலுக்கு, உரியர் அல்லாதார் - உரிமையுடையவ ரல்லாதவராகிய, செவ்வியார் - நற்குணமுடையோர், புழை கடை - ஒருவர் வீட்டின் புழைக்கடை வாயால், புகார் - அவர் வீட்டில் நுழையார், அரசன் கோட்டி - அரசன் (கூத்து முதலியவற்றால் இன்புற்று) அவை கூடியிருக்கு மிடமும், உரிமை மனைவியரோ டிருக்குமிடமும், இவற்றுக்கண் - ஆகிய இவ்விடங்களில், நோக்கார், போய்ப்பாரார்.

(ப - பொ ரை.) பிறர் மனையின்கண் புழைக்கடை வாயிலால் புகார், அரசன் கோட்டி கொண்டு கூத்து முதலாயின இன்புறு நின்றவிடத்தும், உரிமை மகளிரோ டிருந்தவிடத்தும் செவ்வியரா யுள்ளா ரென்றும் நோக்கார்; அந்தந்தத் தொழிற்குரிய ரல்லாதார்.

(க - ரை.) வேறொருவர் வீட்டில் புழைக்கடை வாயிலாற் போதலும், அரசன் களியாட்டிடத்தும் அந்தப்புரத்திடத்தும் செல்லுதலும் ஆன்றோர் செயலாகா.

புழைக்கடை - துவாரத்தின் கடை. வீடுகளை இடையீடாக ஏற இடம் விட்டுக் கட்டுவது தமிழ்நாட்டு வழக்கம். இவ்விடையிடம்

வீட்டுக்குப் புழைபோன்றது. அதன்கடை புழைக்கடை. இஃது ஆகுபெயராய் வீட்டின் பின்புறத்துள்ள நிலத்தைக் குறிப்பதாயிற்று. கோட்டி - கூட்டம். உரிமை - பண்பாகுபெயராய் மனைவியை யுணர்த்திற்று. (௬௧)

மனைவி மனம் மாறுபடுதல்

வண்ண மகளி ரிடத்தொடு தம்மிடம்
ஒள்ளிய மென்பார் இடங்கொள்ளார் தெள்ளி
மிகக்கிழமை யுண்டெனினும் வேண்டாவே பெண்
குவப்பன வேறாய் விடும். [டிர்க்

(இ - ள்.) ஒள்ளியம் என்பார் - அறிவுடையோம் என்று சொல்பவர், வண்ணம் மகளிர் இடத்தொடு - தம்மை அழகு செய்து கொள்ளும் விலைமகளிரிடத்தோடு (சேர்ந்த), தம் இடம் - தம் மிடத்தை, இடம் கொள்ளார் - சிறந்த இடமாகக் கொள்ளார், தெள்ளி - தெளிவுற்று, மிக கிழமை உண்டு எனினும் - (அவ் விடத்துடன் தமக்கு) மிகுந்த உரிமையுடையதாயினும், வேண்டா - விரும்பப்படுவனவல்ல, பெண்டிர்க்கு - தம் மனைவியர்க்கு, உவப்பன - விரும்பப்படுவன, வேறு ஆய் விடும் - வேறுபட்டுப்போம்.

(ப - பொ - ரை.) அறிவுடையோர் என்று சொல்லப்படுவோர் கோலஞ்செய்யு மகளிரிடத்தோடு சேர்ந்த தம்மிடத்தைச் சிறந்த இடமாகக் கொள்ளார். தெளிவுற்று மிகுந்த உரிமையுளதாயினும் விரும்பப்படுவனவல்ல. தம் மனைவியர்க்கு விரும்பப்படுவன வேறு படும் ஆதலால்.

(க - ரை.) பொதுமகளிர் வீட்டினருகிற் குடியிருப்புக் கொள்ளின் தம் மனைவியர் மனவிருப்பம் மாறுபடும்.

வண்ணம் - அழகு. 'விலைமகட்கு அழகு தன்மேனி மினுக்கு தல்' ஆதலின், தம்மை யழகு செய்யு மகளிர் விலைமகள் எனப் பட்டது. ஒள்ளியம் - தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. வேண்டா - செயப்பாட்டுப் பொருளில் வந்தது. தெள்ளி-வினையெச்சம். (௬௨)

இருதிவரை யொருதன்மையான வாழ்வுடையார்

நிரல்படச் செல்லார் நிழன்மிதித்து நில்லார்
உரையிடை யாய்ந்துரையார் ஊர்முனிவ செய்யார்
அரசர் படையளவுஞ் சொல்லாரே யென்றுங்
கடைபோக வாழ்துமென் பார்.

(இ - ள்.) என்றும் - எப்பொழுதும், கடைபோக - இறுதியளவும் (ஒரு தன்மையாகச்) செல்ல, வாழ்தும் என்பார் - வாழக்கடவோம் என்பார், நிரல்பட - வரிசைப்பட, செல்லார் - போகார், நிழல் மிதித்தும் - ஒருவருடைய நிழலை மிதித்தும், நில்லார் - நிற்கமாட்டார், உரை இடை - பேசும்பொழுது, ஆய்ந்து - (முன்னர் ஆராய்ந்தன்றி) ஆராய்ந்து, பேசார்—, ஊர்முனிவ - ஊரார் வெறுக்கத்தக்கவைகளை, செய்யார்—, அரசர் படை அளவும் - அரசர் படைத் தொகையையும், சொல்லார் - (பகைவர்க்குச்) சொல்லமாட்டார்.

(ப - போ - ரை.) ஒருவர் பக்கத்தில் வரிசைப்படப் போகார், ஒருவருடைய நிழலை மிதித்து நில்லார், முன்னர் ஆராய்ந்தன்றிப் பேசும்போது ஆராய்ச்சிசெய்து பேசார், ஊரிலுள்ளோர் வெறுக்கத் தக்கவைகளைச் செய்யார், அரசரது படையளவைப் பகைவர்க்குச் சொல்லார்; எப்போதும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்தும் என்பார்.

(க - ரை.) ஒருவர் பக்கத்திற் போகும்போது ஒரு வரிசைப் படப்போதல், ஒருவர் நிழலை மிதித்து நிற்றல், பேசும்போது இடையில் நினைந்து பேசுதல், ஊரார் வெறுப்பன செய்தல், அரசர் படையளவுரைத்தல் இவை ஆகாதன.

ஊர் - இடவாகுபெயர். இடை - ஏழனுருபு. முனிவ - பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். (அரு)

பயின்றனவென் றிகழத்தகாதன

அளையுறை பாம்பு மரசும் நெருப்பும்
முழையுறை சீயமு மென்றிவை நான்கும்
இளைய எளிய பயின்றனவென் றெண்ணி
இகழின் இழுக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) அளை உறை பாம்பும் - புற்றில் வாழும் பாம்பும், அரசும் - அரசரும், நெருப்பும் - தீயும், முழை உறை - குகையில் தங்குகின்ற, சீயமும் - சிங்கமும், என்ற இவை நான்கும் - என்ற இவை நான்கையும், இளைய (என்று) - இளையனவென்றும், எளிய (என்று) - எளியனவென்றும், பயின்றன (என்று) - பழகினவென்றும், எண்ணி - நினைத்து, இகழின் - இகழ்ந்தால், இழுக்கந் தரும் - துன்பத்தைத் தரும்.

(ப - போ - ரை.) புற்றில் வாழ் அரவும் அரசனும் தீயும் குகையில் வாழ் சிங்கமும் என்கின்ற இந்நான்கினையும் இளையவென்றும், எளியவென்றும், பழகியவென்றும் எண்ணி யிகழின், துன்பந் தருவனவாம்.

(க - ரை.) பாம்பு அரசன் நெருப்பு சிங்கம் இந் நான்குடன் நெருக்கமாயும் எச்சரிக்கையில்லாமலும் பழகலாகாது.

இளை எளிய பயின்றன - வினையாலணையும் பெயர்கள். பயின்றன - பயில் பகுதி. "வேந்தரும் கொடுந்தீயும் வெவ்விடம் பொழி பகுவாய் பாந்தளுஞ் சரி" என்ற பஞ்சதந்திரச் செய்யுள் இச்செய் யுட்பொருளது. "இளைதென்று பாம்பிகழ்வா ரில்" என்பது பழமொழி. (அச)

மன்னரின் மேம்பட்ட செய்யாமை

அறத்தோடு கல்யாணம் ஆள்வினை கூரை
இறப்பப் பெருகியக் கண்ணுந்—திறப்பட்டார்
மன்னரின் மேம்பட்ட செய்யற்க செய்யின்
மன்னிய செல்வங் கெடும்.

(இ - ள்.) திறப்பட்டார் - அறிவுடையோர், இறப்ப பெருகிய கண்ணும் - தம்மிடத்துச் செல்வம் மிகப் பெருகினாலும், அறத்தொடு - அறச்செயல்களையும், கலியாணம் - கலியாணங்களையும், ஆள்வினை - செய்யும் முயற்சிகளையும், கூரை-வீட்டையும், மன்னரின் - அரசர் செய்வதிலும், மேம்பட - அதிகமாக, செய்யற்க - செய்யாதொழிக, செய்பவேல் - செய்வாராயின், மன்னிய - பொருந்திய, செல்வம் கெடும் - செல்வம் கெட்டுவிடும்.

(ப - பொ - ரை.) அறிவுடையோர் தம்மாட்டுச் செல்வம் மிகப் பெருகியவிடத்தும், அறத்தினையுங் கலியாணத்தினையும் முயற்சியையும் வீட்டினையும் அரசர் செய்வதினும் மேம்படச் செய்யாதொழிக. செய்வாராயின் தம்மாட்டுற்ற செல்வம் கெடும்.

(க - ரை.) எத்தகைய செல்வரும் அறம் மணம் முயற்சி வீடு இவ்வகையில் அரசரினும் மேம்படச் செய்யலாகாது.

ஆள்வினை - வினைத்தொகை. கூரை-சினையாகுபெயர். இறப்ப- உரிச்சொல். (அரு)

பெரியோரை உண்டது கேளாமை

உண்டது கேளார் குரவரை மிக்காரைக்
கண்டுழிக் கண்டால் மனந்திரியார் புல்லரையும்
உண்டது கேளார் விடல்.

(இ - ள்.) மனம் திரியார் - மனம் வேறுபடாதவர், குரவரை மிக்காரை-ஐங்குரவரையும் சான்றோரையும், கண்டால்—, கண்டுழி- கண்டவிடத்து, (அவர்களை நோக்கி), உண்டது கேளார் - நீங்கள் உண்டது யாதென வினவார், (ஆதலால்), புல்லரையும் - கீழோரையும், உண்டது கேளார் விடல் - உண்டது யாதென்று வினவா தொழிக.

(ப - போ - ரை) ஐங்குரவரையும் சான்ஞோரையும் கண்டால் மனம் வேறுபடாதவர்கள் அவரை நோக்கி, 'நீவிர் உண்டது யாது' என வினவார். ஆதலால் கீழோரையும் 'நீவிர் உண்டது யாது' என்று வினவா தொழிக.

(க - ரை.) ஐங்குரவரையும் பெரியோரையும் கண்டால், 'நீங்கள் உண்டது என்ன' என்று கேட்கலாகாது. ஆதலால் கீழோரையும் கேட்கவேண்டா. (அசு)

கட்டிலிற் கிடந்தாருக்குச் செய்யத்தகாதன

கிடந்தாரைக் கால்கழுவார் பூப்பெய்யார் சாந்தும்
மறந்தானும் எஞ்ஞான்றும் பூசார் கிடந்தார்கண்
நில்லார்தாங் கட்டின் மிசை.

(இ - ள்.) எ ஞான்றும் - எப்பொழுதும், கட்டில்மிசை - கட்டில்மீது, கிடந்தாரை - படுத்திருப்பவரது, கால் கழுவார் - காலைக் கழுவார், பூ பெய்யார் - அவருக்குப் பூப்புனையார், மறந்தானும் - அவருக்கு மறந்தாவது, சாந்தும் பூசார் - சந்தனம் பூசார், கிடந்தார்கண் - கிடந்தார் அருகில், நில்லார் - நிற்றலுஞ் செய்யார்.

(ப - போ - ரை.) எப்போதுங் கட்டிலின்மீது படுத்திருப்பவரது காலைக்கழுவார், அவருக்குப் பூப்புனையார், அவருக்கு மறந்தாவது சந்தனம் பூசார், அருகில் நிற்றலுஞ் செய்யார்.

(க - ரை.) ஒருவர் கட்டிலின்மேற் படுத்திருந்தால் அப்போது அவருடைய காலைக் கழுவுதலும், அவருக்குப் பூச்சூடுதலும், சந்தனம் பூசுதலும், அவரருகில் நிற்றலும் ஆகா.

"கிடந்தாரைக் கால்கழுவார்" என்னும் முடிபை "முதலை ஐயுறின் சினையைக் கண்ணுறும், அதுமுதற் காயின்சினைக்கு ஐயாகும்" என்ற சூத்திரப்படி முடித்துக்கொள்க. கிடந்தாரைப் பூப் பெய்யார் என்பதில் கிடந்தாரை - நான்கனுருபு மயக்கம்.

'நில்லாராங் கட்டின்மிசை" என்று பாடம்கொண்டு கிடந்தவர்கள் கட்டிலின்மேலே மிதித்தேறி நில்லார் என்க. (அஎ)

உதவிப் பயனுரையாமை முதலியன

உதவிப் பயனுரையார் உண்டி பழியார்
அறத்தோடு தாஞேற்ற நோன்பு வியவார்
திறத்துளி வாழ்துமேன் பார்.

(இ - ள்.) திறத்து - பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தை, உளி - நினைந்து, வாழதும் என்பார் - (அவரைப்போல) வாழக்கடவோம் என்று விரும்புவோர், உதவி பயன் - உதவியின் பயனை, உரையார் -

தாமே எடுத்துச் சொல்லார், உண்டி - உணவை, பழியார் - இகழ்ந் துரையார், அறத்தோடு - அறச்செயலையும், தாம் நோற்ற நோன்பு - தாம்செய்த விரதத்தையும், வியவார் - தாமே புகழ்ந்துரையார்.

(ப - பொ - ரை.) தாமொருவருக்குச் செய்த நன்றியின் பயனைச் சொல்லார், தமக்கு ஒருவரிட்ட உணவை இகழ்ந்துரை யார், தாம் செய்த அறத்தையும் விரதத்தையும் புகழ்ந்துரையார், பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தினை நினைத்து அவ்வாறு வாழ்துமென் றெண்ணுவோர்.

(க - ரை.) தாம் பிறர்க்குச் செய்த உதவியைத் தாமே பாராட்டு தலும், பிறர் இட்ட உணவை யிகழ்தலும், தம் அறச் செய்கையை யும் நோன்பையும் தற்புகழ்தலும் தகா.

"தான்புரி தவத்தைக் கொடையினைப் புகழின்
தழைவுறு தலைக்கும்" —காசிகாண்டம்

உதவிப்பயன் - உதவியினது பயன், ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. உதவியினால் வரும் பயன் எனின், மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. நோற்ற, நோல் - பகுதி. உளி - உள்ளி என்பதன் தொகுத்தல். (அஅ)

கிட்டாதவற்றை விரும்பாமை முதலியன

எய்தாத வேண்டார் இரங்கார் இகழ்ந்ததற்குக்
கைவாரா வந்த இடுக்கண் மனமழுங்கார்
மெய்யாய காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) எய்தாத - தமக்குக் கிடைத்தற்கரியவற்றை, வேண் டார் - விரும்பார், இகழ்ந்ததற்கு - தம்மால் இகழப்பட்டனவற்றிற்கு, இரங்கார் - வருந்தார், கைவாரா வந்த - அகற்றற்கரிய, இடுக்கண் - துன்பம் சேர்ந்தவிடத்து, மனம் அழுங்கார் - மனம் கலங்கார், மெய் யாய - உண்மையான, காட்சியவர் - அறிவினையுடையவர்.

(ப - பொ - ரை.) தமக்குக் கிடைத்தற்கரியவற்றை விரும்பார், தம்மால் இழக்கப்பட்டனவற்றிற்கு வருந்தார், அகற்றற்கரிய இடுக் கண் உற்றுழி அதற்கு மனங்கலங்கார், உண்மையான அறிவினை யுடையவர்.

(க - ரை.) கிடைத்தற்கரியவற்றை விரும்புதலும், இழந்த பொருட்கு வருந்துதலும், அரிய துன்பத்திற்கு மனங் கலங்குதலும் பயனற்ற செயல்களாம்.

கைவாரா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். கைவரு - பகுதி—அகப்படு. கைவாரா இடுக்கண் - நன்மை பயவாத இடுக்

கண். "கிட்டா தாயின் வெட்டென மற" "கற்றூர்முற் றோன்று கழிவிரக்கம்" "கழிந்ததை தானிரங்கான் கைவரா நச்சான்" எனப் பிறர் கூறுவதுங் காண்க. இடுக்கண் - இடுங்குகண் என்பதன் மரூஉ. "கையார வந்த இடுக்கண்" என்றும் பாடம். (௬௬)

தலைப்பூ மோத்தல் முதலியன

தலைக்கிட்ட பூமேவார் மோந்தபூச் சூடார்
பசுக்கோடேப்பிற் பார்ப்பார்கைக் கொள்ளாரே யென்றும்
புலைக்கேச்சில் நீட்டார் விடல்.

(இ - ள்.) என்றும் - எப்பொழுதும், தலைக்கு இட்ட பூ - ஒருவர் தலையில் முடித்த பூவை, மேவார் - தாம் முடியார், மோந்த பூ - மோந்த பூவையும், சூடார் - அணியார், பார்ப்பார் - பிராமணர், பசு கொடுப்பின் - பசுவினைக் கொடுத்தால், கைக்கொள்ளார் - வாங்கார், புலைக்கு - புலையருக்கு, எச்சில்-எச்சிலை, நீட்டார் - கொடார், விடல் - (ஆதலால் இவைகளை) விடுக.

(ப - பொ - ரை.) எப்போதும் ஒருவர் தலையில் முடித்த பூவைத் தாம் முடியார், ஒருவர் மோந்த பூவையும் சூடார், பிராயணர் பசுவினைக் கொடுத்தால் அதனை வாங்கார், புலையருக்கு எச்சிலைக் கொடார், (ஆதலால்) இவைகளை விடுக.

(க - ரை.) ஒருவர் தலையில் முடித்த பூவைத் தந்தலையில் முடித்தலும், மோந்த பூவைச் சூடுதலும், பிராமணரிடம் பசுக்கொடை பெறலும் கூடா ; புலையருக்கு எச்சில் கொடுத்தலும் ஆகாது.

விடல் - உடன்பாட்டு அல் ஈற்று வியங்கோள். மேவார், சூடார், கொள்ளார், நீட்டார் இவற்றை முற்றெச்சமாகக் கொண்டு விடல் என்பதனோடு கூட்டி யுரைத்தலுமாம். 'தலைக்கிட்ட பூ மோவார், என்ற பாடங்கொண்டு பிறர் தலைக்குச் சூடிய பூவை மோவார் என்க.

காட்டுள் நடந்துகொள்ளு முறை

மோட்டுடைப் போர்வையோ டேக்கழுத்துந் தாளிசைப்புங்
காட்டுளே யானும் பழித்தார மாந்தம்மின்
மூத்த வுளவாக லான்.

(இ - ள்.) காட்டுளேயானும் - காட்டினிடத்திலேனும், தம்மின் மூத்த - தம் மூத்தோர், உளவாகலான் - உளராயிருப்பாராயின், (அவர் முன்) மோட்டுடைப் போர்வையோடு - உடலின்மீது போர்த்தலும், எக்கழுத்தும் - இறுமாந்திருத்தலும், தாள் இசைப்பு - இரு தாளையும் சேர்த்திணைத் திருத்தலும், பழிதாரமாம் - பழியின் எல்லையாம்.

(ப - பொ - ரை.) காட்டினிடத்திலேனும் தம் மூத்தோர் உளராயிருப்பராயின் அவர்முன் உடலின்மீது போர்த்தலும், இறுமாந்திருத்தலும், இருதாளையுஞ் சேர்த்து இணைத்திருத்தலும் பழியின் எல்லையாம்.

(க - ரை.) காட்டிலும் தமக்கு மூத்தோர் எதிரில் உடலின் மீது போர்த்தலும் செருக்குற்றிருத்தலும் அட்டணைக்காலிட்டிருத்தலும் ஆகா.

பழித்தார் மரம் தம்மின், என்ற பாடங்கொண்டு மரங்கள் தம்மின் மூத்த உளவாகலான் பழித்தார் என்று முடிக்க. எக்கழுத்தம்-எடுத்த கழுத்து; அஃதாவது தலையெடுப்பு (இறுமாப்பு). தாரம் - எல்லை. மோடு - உயர்வு; இங்கு இடைக்குமே லுயர்ந்த உடலைக் குறித்தது. மோட்டுடைப் போர்வையோடு என்பதற்கு உடம்பின் மேல் உடையைப் போர்த்தலும் எனவுங் கூறலாம். மூத்த - பலவின் பால் வினையாலணையும் பெயர். (சுக)

அந்தணர் வாய்ச்சொல் கேட்டல்

தலைஇய நற்கருமஞ் செய்யுங்கா லென்றும்
புலையர்வாய் நாள்கேட்டுச் செய்யார்—தொலைவில்லா
அந்தணர்வாய்ச் சொற்கேட்டுச் செய்க அவர்வாய்ச்சொல்
என்றும் பிழைப்ப தில.

(இ - ள்.) தலைஇய - மேலான, நல் கருமம் - நற்செயல்களை, செய்யுங்கால் - செய்யுமிடத்து, என்றும் - எப்போதும், புலையர்வாய்-புலையரிடத்து, நாள் கேட்டு செய்யார் - நாள் கேட்டுச் செய்யார், தொலைவு - கேடு, இல்லா - இல்லாத, அந்தணர்வாய் - அந்தணரிடத்து, நாள் கேட்டு செய்க - நாள் கேட்டே நற்கருமம் செய்க; அவர் வாய் சொல் - அவர் வாய்மொழி, என்றும் பிழைப்பது - பிழைபடுவன, இல - அல்ல.

(ப - பொ - ரை.) அறிவுடையோர் மேலான நற்கருமங்களைச் செய்யுமிடத்து எப்போதும் புலையரிடத்து நாட் கேட்டுச் செய்யார். கேடில்லாத அந்தணரிடத்து நாட் கேட்டே நற்கருமஞ் செய்க; அவர் வாய்ச்சொல் என்றும் பிழைபடுவனவல்லவாம் ஆதலால்.

(க - ரை.) நற்கருமம் செய்பவர் அந்தணர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்தலே நன்மையானது.

அந்தணர் - காரண விடுகுறிப்பெயர். புலையர் - வள்ளுவர் - சோதிடங்கூறுங் கீழ்வகுப்பார் என்பர். பிழைப்பதில் என்பதைச் சொல் என்ற பால்பகா அஃறிணைப் பெயரின் பயனிலையாகக்

கொள்க. சொல் - சாதி யொருமை. 'நிலையியைந்த நற்கருமம்' என்றும் பாடம். (௬௨)

மன்றத்து நின்றுஞற்றல் முதலியவாகாச் செயல்

மன்றத்து நின்றுஞற்றார் மாசு திமிர்ந்தியங்கார்
என்றுங் கடுஞ்சொ லுரையார், இருவராய்
நின்றுழியுஞ் செல்லார் விடல்.

(இ - ள்.) மன்றத்து நின்று - சான்றோர் அவையிலிருந்து, உஞற்றார் - அங்கக் குறும்பு செய்யார், மாசு - அழுக்கை, திமிர்ந்து - உதிர்த்துக்கொண்டு, இயங்கார் - செல்லார், என்றும் - எப்பொழுதும், கடு சொல் உரையார் - கடுமையான சொல்லைச் சொல்லார், இருவராய் நின்ற உழியும் - இரண்டுபேராய் நின்று பேசுமிடத்தும், செல்லார் - போகார், விடல் - (ஆதலால் இவற்றை) விட்டுவிடுக.

(ப-பொ-ரை.) அறிஞர் சான்றோர் அவைக்களத்து யாதொரு அங்க சேட்டையுஞ் செய்யார், மாசுள்ளவற்றைத் திமிர்ந்துகொண்டு நடவார், எக்காலத்தும் கடுஞ்சொற்கள் உரையார், இருவராயிருந்து பேசுமிடத்தும் போகார், ஆதலால் இவற்றை ஒழிக.

(க - ரை.) பெரியோர் அவையில் யாதொரு அங்க சேட்டையுஞ் செய்தலாகாது. நடக்கும்பொழுது அழுக்கைத் தேய்த்து நடக்கலாகாது. கடுஞ்சொற் கூறலாகாது; இருவராகவிருந்து பேசுமிடத்திற் போதலாகாது.

'சொல்லார்விடல்' என்ற பாடத்துக்கு இருவராகச் சிலர் வேறே நின்றுழியும் சொல்லாதொழிக என்றுரைக்க. திமிர்ந்து - தேய்த்து. உஞற்றார் - உஞற்று + ஆ + ஆர் என்று பிரித்துரைக்க.

ஐயமில் காட்சியார் செயல்

கைசுட்டிக் கட்டுரையார் கான்மே லெழுத்திடார்
மெய்சுட்டி இல்லாரை உள்ளாரோ டொப்புரையார்
கையிற் குரவர் கொடுப்ப இருந்தேலார்
ஐயமில் காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) ஐயம் இல் - ஐயமற்ற, காட்சியவர் - அறிவுடையவர், கைசுட்டி - பெரியோர்முன் கையால் ஒன்றைக் குறித்துக் காட்டி, கட்டுரையார் - பேசார், கான்மேல் - காலின்மேல், எழுத்து இடார் - எழுதார், இல்லாரை - கல்வி முதலியவை யில்லாதவர்களை, உள்ளாரோடு - அவற்றை யுடையாரோடு, மெய் சுட்டி - மெய்யே என்று சாதித்து, ஒப்பு உரையார் - ஒப்புமை கூறார், குரவர் - பெரி

யோர், கொடுப்ப-கொடுப்பவற்றை, இருந்து-உட்கார்ந்துகொண்டு, கையில் ஏலார் - கையில் வாங்கார்.

(ப - போ - ரை.) ஐயமற்ற அறிவுடையோர் தங்குரவர்முன் கையைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசார், காலின்மேல் எழுதார், கல்வி முதலியவற்றை யுடையாரோடு அவற்றை இல்லாரை மெய்யெனச் சாதித்து ஒப்பிட்டுக் கூறார், குரவர் கொடுப்பதை உட்கார்ந்திருந்து ஏற்கார்.

(க - ரை.) பெரியோர்க்குமுன் கையைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசுதலும், காலால் எழுதலும், அறிவொழுக்கங்கள் இல்லாரை அவற்றையுடையார்க்கு ஒப்பாகச்சொல்லிச் சாதித்தலும், பெரியோர் கொடுப்பதை இருந்து வாங்குவதும் தகாத செயல்கள்.

'காலாலெழுத்திடார்' என்ற பாடங்கொள்ளின், காலால் எழுத்திட்டுக் காட்டார் என்க. காட்சி - அறிவு. சுட்டுதல் - குறித்துக் காட்டல். கொடுப்ப - பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர்; கொடுக்க என்ற பொருளாயின் செயவெனெச்சம். ஏலார் - ஏல், பகுதி. (கச)

பொன்போற் போற்றத்தக்கவை

தன்னுடம்பு தாரம் அடைக்கலம் தன்னுயிர்க்கேன்(று)
உன்னித்து வைத்த பொருளோ டிவைநான்கும்
பொன்னினைப்போல் போற்றிக் காத்துய்க்க உய்க்காக்கால்
மன்னிய வேதந் தரும்.

(இ - ள்.) தன் உடம்பு-தன்னுடைய உடம்பும், தாரம்-மனைவியும், அடைக்கலம் - அடைக்கலமாக வைத்த பொருளும், தன் உயிர்க்கு என்று - தன் உயிர்க்கு உதவியாகு மென்று, உன்னித்து - நினைத்து, வைத்த பொருளோடு - சேர்த்துவைத்த பொருளும், இவை நான்கும் - இந்த நான்கையும், பொன்னினைப்போல்-பொன்னைக் காப்பதுபோல, போற்றி - காத்து, உய்க்க - ஆதரித்துப் பாதுகாத்து ஒழுக, உய்க்காக்கால் - அவ்விதம் பாதுகாத்து ஒழுகாவிடின், மன்னிய - மிகுந்த, ஏதம் - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

(ப - போ - ரை.) தன் உடலும், மனைவியும், தன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக ஒருவன் வைத்த பொருளும், தன்னுயிர்க்கு உதவியாக எண்ணிச் சேர்த்துவைத்த பொருளும் ஆகிய இந் நான்கினையும் பொன்னைப்போலக் காத்தொழுக. அவ்வாறு ஒழுகாவிடத்து மிகுந்த துன்பத்தைத் தரும்.

(க - ரை.) தன்னுடைய மனைவி, அடைக்கலப் பொருள், தான் சேர்த்துவைத்த பொருள் இவற்றை அருமையாகப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

"எண்ணி னைத்த பொருளோடு" என்றும், 'எண்ணித்து வைத்த பொருளோடு' என்றும், 'அன்றே விழுமந் தரும்' என்றும் பாடபேதம் உண்டு. அடைக்கலம் - அடை + கலம், அடைதலை யுடைய பொருள். உய்க்காக்கால் - வினையெச்சம்: இது 'உய்யாக் கால்' என்றும் பாடம். (கூ0)

எறும்பு முதலியபோற் கருமஞ்செய்தல்

நந்தெறும்பு தூக்கணம்புள் காக்கை யென்றிவைபோல்
தங்கரும நல்ல கடைப்பிடித்துத் தங்கருமம்
அப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க் காசாரம்
எப்பெற்றி யானும் படும்.

(இ - ள்.) நந்து எறும்பு - ஆக்கமுள்ள எறும்பும், தூக்கணம் புள் - தூக்கணங்குருவியும், காக்கை - காக்கையும், என்ற இவை போல்-என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செய்கைபோல, நல்ல- நல்லனவாகிய, தம் கருமம்-தங் கருமத்தை, கடைப்பிடித்து-சோரா மல் கைக்கொண்டு, தம் கருமம் - தங்கருமத்தை, அ பெற்றி ஆக - அம்மூன்றின் தன்மைபோல், முயல்பவர்க்கு-செய்பவர்க்கு, ஆசாரம்- (இல்வாழ்க்கையின்) ஒழுக்கம், எ பெற்றியானும் - எத்தன்மையா னும், படும் - சிறப்புறும்.

(ப - பொ - ரை.) ஆக்கமுள்ள எறும்பும், தூக்கணம் பறவை யும், காக்கையும் என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செய்கை போல நல்லனவாகிய தங் கருமத்தைச் சோராமற் கொண்டு, கிடை யாத காலத்திற்கு உதவக் கிடைத்த காலத்தில் உணவிற்குரியவற் றைச் சேர்த்தலும், குளிர் காற்று முதலியவற்றால் இடையூறு உறாத வகையாக இல்லம் இயற்றிக் கொள்ளுதலும், சுற்றத்தாரை விளித் துண்கையுமாகிய இக் கருமங்களைச் செய்பவர்க்கு இல்வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம் எத்தன்மையானுஞ் சிறப்புறும்.

(க - ரை.) எறும்பு, தூக்கணங் குருவி, காக்கை இவற்றின் செய்கையைக் கடைப்பிடித்தவர்க்கு இல்வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம் எவ்விதத்திலும் சிறக்கும்.

நந்தல் - பெருகுதல், நந்து எறும்பு - ஆக்கம் பெருகிய எறும்பு. இவற்றிற்கு ஆக்கம் தத்தம் கருமத்தை நன்றாகச் செய்தல். நந்து கின்ற எறும்பு என்ற முறையிற் கொள்ளின் வினைத்தொகையாம்.

"காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே யுள"—திருக்குறள். (கூக)

பெரியோர்முன் ஒன்றைச் சொல்லு முறை

தொழுதானும் வாய்புதைத் தானுமஃ தன்றிப்
பேரியார்முன் யாது முரையார் பழியவர்
கண்ணுளே நோக்கி யுரை.

(இ - ள்.) பெரியார் முன்-(அறிஞர்) பெரியார் முன்பு, யாதும்-ஒன்று உரைக்கவேண்டின், தொழுதானும் - வணங்கி நின்றேனும், வாய் புதைத்தானும் - வாய்புதைத்து நின்றேனும், அஃது அன்றி - உரைப்பரேயன்றி, உரையார்-வேறு வகையிற் சொல்லார், (ஆதலால்) அவர்கண் - நீ அவர்முன், பழி உள்ளே நோக்கி - குற்றம் யாதும் உளவாகாமல் ஆராய்ந்து, உரை - உரைப்பாயாக.

(ப - பொ - ரை.) அறிஞர், பெரியார்முன் யாதேனும் ஒன்று உரைக்கவேண்டின், வணங்கி நின்றேனும் வாய்புதைத்து நின்றேனும் உரைப்பரேயன்றி வேறு வகையின் உரையார்; ஆதலால் நீ அவர்முன் குற்றம் யாதும் உளவாகாமல் ஆராய்ந்து உரைப்பாயாக.

(க - ரை.) பெரியோரிடத்தி லொன்றைப் பேசும் பொழுது வணங்கி நின்றுவது வாய்பொத்தி நின்றுவது சொல்வதன்றி வேறு விதமாகச் சொல்லலாகாது. அவர்முன் குற்றம் யாதும் உண்டாகாமல் ஆராய்ந்து சொல்க.

'வழியவர்' என்றும் பாடம். உரை என்பதற்கு நீ தோன்றா எழுவாய். (கஎ)

புகத்தகா இடங்கள்

சூதர் கழகம் அரவம் அருக்களம்
பேதைக ளல்லார் புகாஅர் புகுபவேல்
ஏதம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) சூதர் கழகம் - சூதாடும் இடத்திலும், அரவம் அருகளம் - ஆரவாரம் நீங்காத இடத்திலும், பேதைகள் அல்லார் - மூடரல்லாதவர், புகாஅர் - நுழையார், புகுபவேல் - நுழைவாரானல் ஏதம் பலவும் தரும் - பல துன்பங்களையும் உண்டாக்கும்.

(ப - பொ - ரை.) சூதாடுமிடத்தும், ஆரவாரம் நீங்காத இடத்தும், அறியாமையை யுடையரல்லார் புகார்; புகுவாராயின் பல துன்பங்களும் உளவாம்.

(க - ரை.) சூதாடுமிடத்திலும் ஆரவார மிகுந்த இடத்திலும் அறிவுடையோர் செல்லார்.

"அரவ மமர்களம்" என்றும் பாடம்.

"சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்" ஆதலாலும்,

"கள்ளுரை விரும்புதல் கழகஞ் சேர்தல்மால்
உள்ளுறப் பிறர்மனை நயத்தல் ஒன்னலார்க்
கெள்ளரு ளாட்பினு ளிரியல் செய்திடல்
வள்ளியோய் அறநெறி வழுக்கும் என்பவே"

"ஐயநீ யாடுதற் கமைந்த சூதுமற்
றெய்துநல் குரவினுக் கியைந்த தூதுவெம்
பொய்யினுக் கருந்துணை புன்மைக் கீன்றதாய்
மெய்யினுக் குறும்பகை என்பர் மேலையோர்"

என்றும் ஆன்றோர் கூறுமாற்றால், சூதர் கழகம் புகுதல் ஏதந் தருமென்றார். (கஅ)

நடுக்கற்ற காட்சியார் செய்யாதன

உரற்களத்து மட்டிலும் பெண்டிர்கண் மேலும்
நடுக்கற்ற காட்சியார் நோக்கார் எடுத்திசையார்
இல்லம் புகாஅர் விடல்.

(இ - ள்.) நடுக்கு அற்ற காட்சியார் - சோர்வற்ற அறிவுடையவர், உரல் களத்தும் - ஆரவாரஞ் செய்யுமிடத்தும், அட்டிலும் - மடைப்பள்ளியிலும், பெண்டிர்கள் மேலும் - பெண்கள் உறையிடத்தும், நோக்கார்—, எடுத்து இசையார் - எடுத்துரையார், இல்லம் புகார் - இல்லத்துட் புகார்; ஆதலால் நீ விடுக.

(ப - போ - ரை.) சோர்வற்ற அறிவையுடையவர் ஆரவாரஞ் செய்யுமிடத்தும் மடைப்பள்ளியிலும் பெண்டிர்கள் உறையிடத்தும் நோக்கார், எடுத்துரையார், இல்லத்துட் புகார்; ஆதலால் நீ விடுக.

(க - ரை.) ஆரவாரஞ் செய்யுமிடத்தைப் பார்த்தலும், மடைப்பள்ளியில் எடுத்துரைத்தலும், பெண்டிர்கள் உறைகின்ற இடத்துப் புகுதலும் ஆகா.

"எடுத்திசையார் இல்லம் புகாஅ விடல்" என்பதற்கு வாருமென்று அன்பாக அழையாத மனையிடத்தும் புகுதலொழிக என்றுரைத்தலாம்.

அட்டில் - அடு + இல். நடுக்கு - நடுங்கு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (கக)

ஆசாரத்நினின்றும் விலகியவர்

அறியாத தேயத்தான் ஆதுலன் மூத்தான்
இளையான் உயிரிழந்தான் அஞ்சினன் உண்பான்
அரசன் தொழில்தலை வைத்தான் மணாளனென்(று)
ஒன்பதின்மர் கண்டீ ருரைக்குங்கால் மெய்யான
ஆசாரம் வீடுபெற் றார்.

(இ - ள்.) அறியாத தேயத்தான் - அறியாத நாட்டவனும், ஆதுலன் - வறியவனும், மூத்தான் - ஆண்டில் முதிர்ந்தவனும், இளையான் - சிறுவனும், உயிர் இழந்தான் - உயிரிழந்தவனும், அஞ்சினன் - அஞ்சினவனும், உண்பான் - உண்பவனும், அரசர் தொழில் - அரசரது கட்டளையை, தலைவைத்தான் - தாங்கினவனும், மணாளன் - மணமகனும், என்ற ஒன்பதின்மர் - என்ற இந்த ஒன்பது பேரும், உரைக்குங்கால் - சொல்லுமிடத்து, ஆற்றவும் - மிகுதியும், ஆசாரம்-ஒழுக்கத்தினின்றும், வீடு பெற்றார் - நீங்குதலை யடைந்தவராவர்.

(ப - பொ - ரை.) அறியாத தேசத்தான், வறியோன், மூத்தோன், சிறுவன், உயிரிழந்தவன், பயமுற்றவன், உண்பவன், அரசர் தொழிலில் தலைவைத்தவன், மணமகன் என்னும் இவ்வொன்பதின் மரும் உண்மையா யுரைக்குமிடத்து ஆசாரமிலிகளாவர்.

(க - ரை.) அறியாத தேசத்தான் முதலிய ஒன்பதின்மருக்கும் ஆசாரக் கட்டுப்பாடில்லை.

கண்டீர் - முன்னிலையசை. வீடு - விடுதல். முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். 'உரைக்குங்கால் ஆற்றவும்' 'உலகத்தில் ஆற்றவும்' என்றும் பாடம். ஆசாரம் - ஒழுக்கம். மணவாளன் - மணாளன் என மரீஇயது. ஒன்பதின்மர் என்பதில் முற்றும்மை தொக்கது. இங்ஙனம் கூறியது நூல் செய்வோர் மரபும் நூலின் முறையுமா மென்றறிக. (க00)

ஆசாரக்கோவை

மூலமும் - விருத்தியுரையும்

முற்றிற்று.

ஆசாரக்கோவை
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

ஆசாரக்கோவை

அருஞ்சொல் அகர வரிசை

அஃகுதல் - குறைதல்
அட்டில் - மடைப்பள்ளி
அணங்கு - தெய்வம்
அரவம் - ஆரவாரம்
அல் அந்தி - மாலைப்பொழுது
அழுக்கு - பொறாமை
அழுங்குதல் - கலங்குதல்
அளை - புற்று
ஆசாரம் - ஒழுக்கம்
ஆதுலன் - வறியவன்
ஆள்வினை - முயற்சி
ஆன்நிலை - பசுக்கள் நிற்குமிடம்
இகந்து - கடந்து
இடுக்கண் - துன்பம்
இணைவிழைச்சு - புணர்ச்சி
இலங்குநூல் - மறைநூல்
இல்லார் - வறியவர்
இருதேவர் நாள் - சிவன், திருமால் நாளாகிய ஆதிரையும் ஓணமும்
இழுக்கம் - துன்பம்
இறந்து - நெறிகடந்து
உகுதல் - சிந்துதல்
உஞற்றுதல் - குறும்புசெய்தல்
உமிதல் - உமிழல்
உய்த்து - செலுத்தி
உவா - பூரணை, அமாவாசை
உளர்தல் - தடவுதல்
உளி - உள்ளி, நினைந்து
உறுகண் - துன்பம்
உறுத்துதல் - செலுத்துதல்
உறைதல் - தங்குதல்
உன்னித்து - நினைத்து
எள்ளி - எளனம்பண்ணி
எக்கழுத்தம் - இறுமாப்பு
ஏதம் - துன்பம்
ஒட்டார் - பொருந்தார்
ஒப்புரவு - உலகநடை
ஒழுக்கு - நெறி
ஒள்ளியம் - அறிவுடையோம்
கசிவு - அன்பு
கட்டுரை - உறுதிமொழி
கண்வளர்தல் - தூங்குதல்
கதம் - வேகம்
கருகலம் - கரிச்சட்டி
கறுத்த - கோபித்த
காட்சி - அறிவு
காயார் - வெகுளார்
கான்றல் - வாந்திபண்ணல்
கிழமை - உரிமை
குரவர் - பெரியோர்
குறளை - கோட்சொல்லல்
கோடி - புத்தாடை
கோட்டி - அவை, சபை
சிறை - பறவை
சீயம் - சிங்கம்
சுடலை - சுடுகாடு
செகுத்தல் - அழித்தல்
செத்தல் - பழமை
செவ்வி - தக்க சமயம்
செறல் - கோபித்தல்
சொறிதல் - பிறாண்டுதல்
சோரல் - ஒழுக்கல்
சோர்வு - தவறுதல்
தந்திரம் - நூன்முறை
தம்முன் - தமையன்
திட்பம் - உறுதி
திமிர்தல் - பூசுதல்
திளைத்தல் - அழுங்குதல்
துய்க்க - அருந்துக

துவைத்த - சேர்த்துவைத்த
துனியார் - கலகங்கொள்ளார்
தெறுவருதல் - வெகுள்தல்
தேசு - விளக்கம்
தேர்தல் - ஆராய்தல்
தொலைவு - கேடு
நடுக்கு - சோர்வு
நந்தல் - பெருகுதல்
நந்துதல் - அவிதல்
நல்குரவு - வறுமை
நாள்அந்தி - விடியற்காலை
நான்மறையாளர் - அந்தணர்
நிரயம் - நரகம்
நிரல் - வரிசை
நிலத்துளக்கு - பூமியதிர்ச்சி
நிறையுவா - பூரணை
பகற்கிழவோன் - ஞாயிறு
படிறு - வஞ்சனைச்சொல்
பட்டிஉரை - நாவடக்கமில்லாத சொல்
பரந்து - விரித்து
பள்ளி - படுக்குமிடம்
பாரித்து - விரிவாக்கி
பிழையாத - தவறாத
புலர்தல் - காய்தல்
புலை - கீழ்மகன்
புழைக் கடை - வீட்டின் பின் புறம்
பூசல் - துடைத்தல்
பைங்கூழ் - பயிருள்ளநிலம்
பொச்சாவார் - மறவார்
மடுத்து - அடைந்து
மண்டலம் - வட்டம்
மறையுவா - அமாவாசை
மன்றம் - சான்றோர் அவை
மாசுணி - அழுக்காடை
மீக்கூற்றம் - மேலான சொல்
மீக்கோள் - மேற்பார்வை
முகட்டுவழி - வாயிற்படி
முதுமரம் - முற்றிய மரம்
முளிபுல் - முற்றிய புல்
மேதை - அறிவு
வடு - தழும்பு, பழி
வண்ணம் - அழகு
வளர்தல் - தூங்குதல்
வளி - காற்று
வாலாமை - தூய்மையின்மை
விகிர்தம் - ஒருவன் பேச்சு செயல் முதலியவற்றை அங்ஙனமே இகழ்ந்து செய்து காட்டல்
விழுமம் - சிறப்பு
விழைச்சு - விருப்பம்
வீழ்மீன் - எரிநாள்
வீளை - கனைத்தல் முதலியன செய்தல்
வெகுளல் - சீறுதல்
வெண்பலி - சாம்பல்
வெளவல் - கைக்கொள்ளல்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

நாலடியார் : சமண் சான்றோர்		
இளவழகனார் விருத்தியுரையுடன்	3	8
,, பொழிப்புரை	0	14
நான்மணிக்கடிகை : விளம்பிநாகனார்		
இளவழகனார் உரையுடன்	0	8
இன்னா நாற்பது : பூதஞ்சேந்தனார்		
நாவலர் நாட்டார் உரையுடன்	0	8
இனியவை நாற்பது : கபிலர்		
மகாதேவ முதலியார் உரையுடன்	0	8
கார் நாற்பது : கண்ணங்கூத்தனார்		
நாவலர் நாட்டார் உரையுடன்	0	8
களவழி நாற்பது : பொய்கையார்		
நாவலர் நாட்டார் உரையுடன்	0	8
முதுமொழிக்காஞ்சி : கூடலூர்கிழார்		
இளவழகனார் உரையுடன்	0	10
ஏலாதி : கணி மேதையார்		
இளவழகனார் உரையுடன்	0	8
ஆசாரக் கோவை : பெருவாயின் முள்ளியார்		
புன்னைவனநாதமுதலியார் உரை	0	8
திணைமொழி ஐம்பது : கண்ணன் சேந்தனார்		
உரையுடன்	0	8

திணைமாலை நூற்றைம்பது : கணிமேதாவியார்.		
உரையுடன்	1	4
ஐந்திணை எழுபது : மூவாதியர்.		
உரையுடன்	0	8
ஐந்திணை ஐம்பது : மாறன் பொறையனார்.		
உரையுடன்	0	8
பழமொழி நானூறு : முன்றுறையரையனார்		
ம. இராசமாணிக்கனார் உரையுடன்	4	0
திருக்குறள் : திருவள்ளுவர்		
பரிமேலழகர் உரை	5	0
கா. சு. பிள்ளை பொழிப்புரை	2	8
திரிகடுகம் : நல்லாதனார்		
புன்னைவனநாத முதலியார் உரை	0	8
சிறுபஞ்சமூலம் : காரியாசான்		
புன்னைவனநாத முதலியார் உரை	0	12

தொகுப்பு நூல்கள்

நானூற்பது உரை	2	8
காஞ்சி ஏலாதி கோவை உரை	2	8
நாலைந்திணை உரை	3	8
கடுகங்கடிகை மாமூலம் உரை	2	8
பதினேண் கீழ்க்கணக்கு முழுவதும்		
மூலம் மட்டும்	3	8